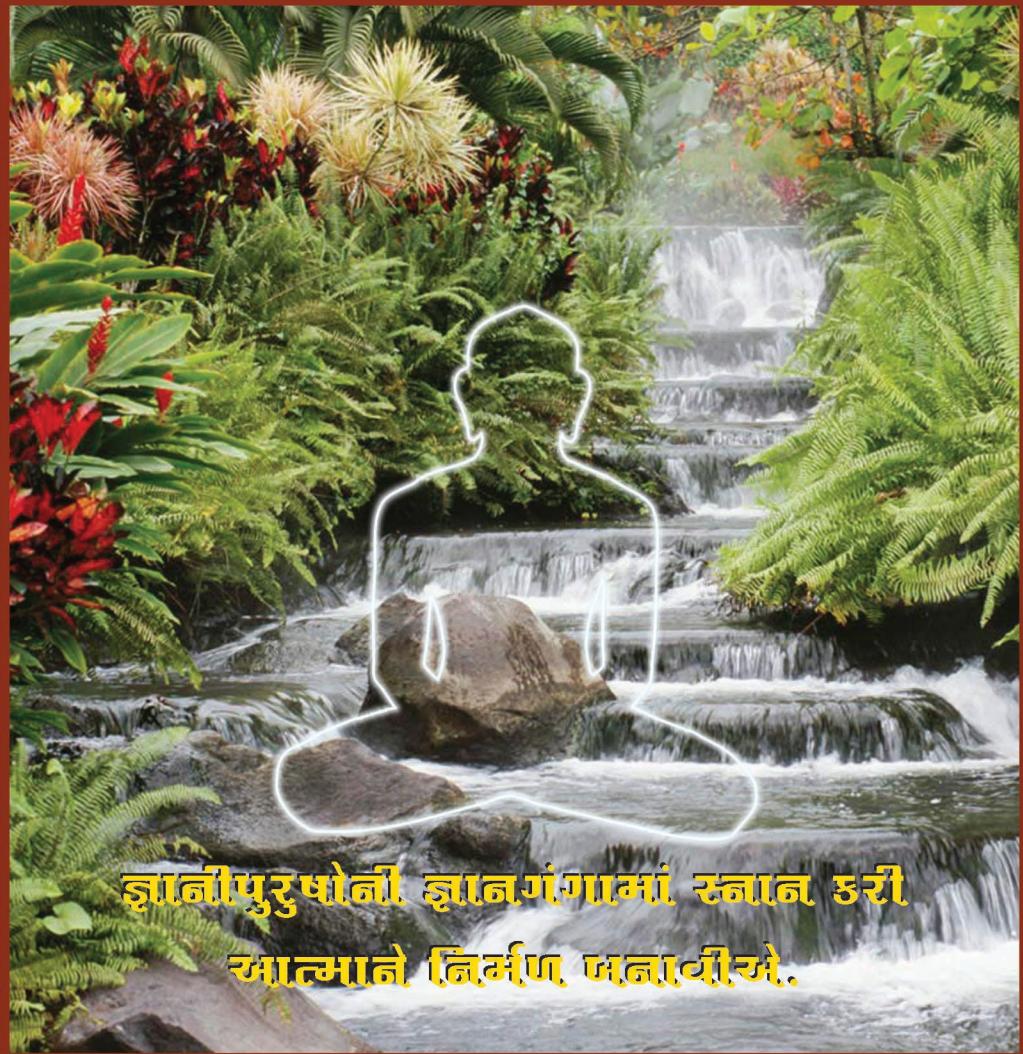

શ્રી રાજ-સોભાગ સદગુરુ પ્રસાદ

અંક : ૬૭ (ત્રિમાસિક)

સપ્ટેમ્બર - ૨૦૧૪

Published by :

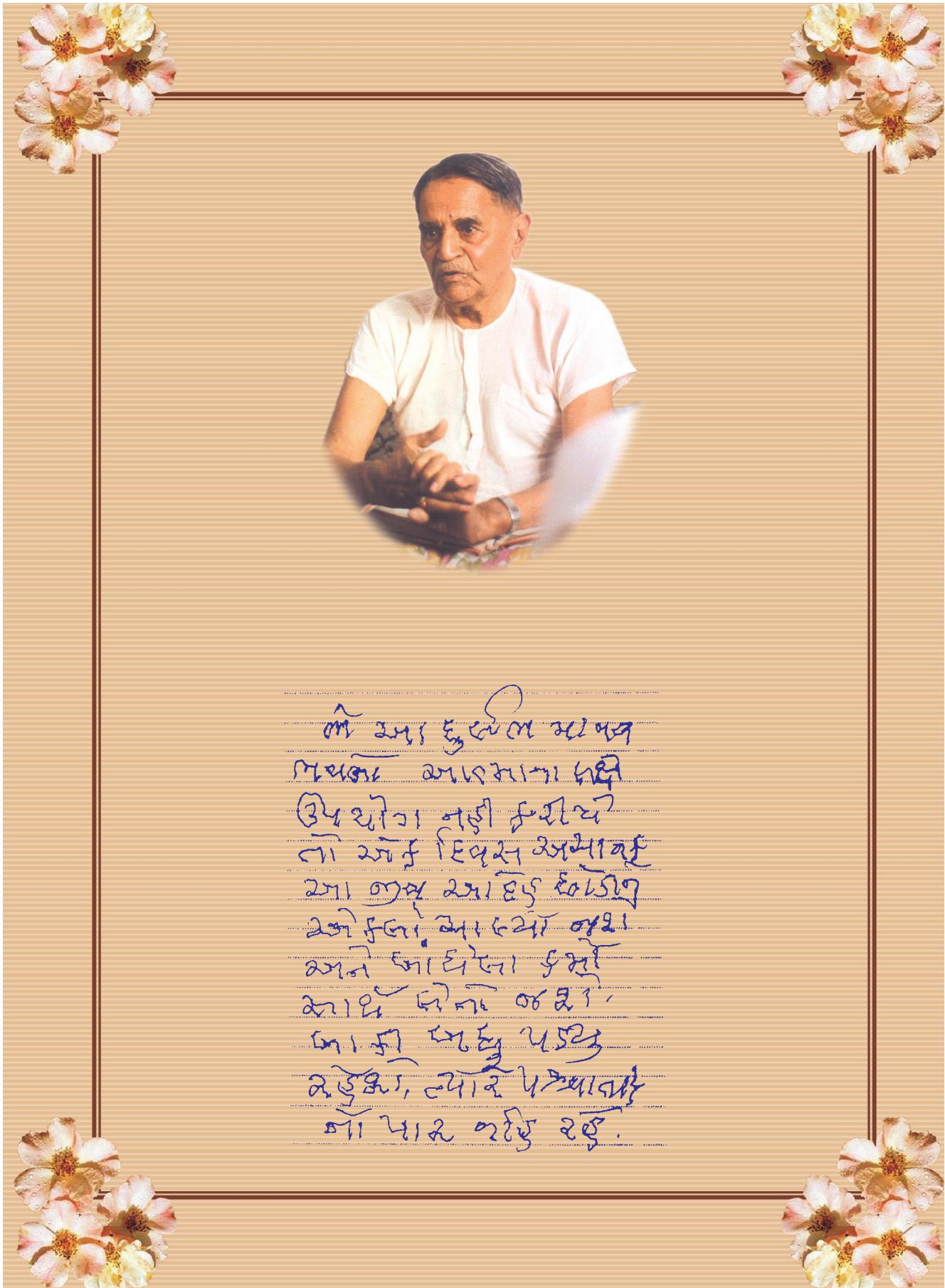
Shree Raj Saubhag Satsang Mandal

SAYLA-363 430 (GUJARAT-INDIA)

Tel. : 02755-280533, TeleFax : 280791

Email : rajsaubhag@yahoo.com

Website : www.rajsaubhag.org

સ્વરૂપ કાળજીનો

અનેકાંગાં જાતાં હાલે, આધુનિકતાની
શ્રેષ્ઠ વિદેશી રચના, પણ દેશની વિદેશી,
બાળની એવી વિભાગી વેદ કુંઘની ગુણોત્તમિ-
ની પ્રથમાંના, એની ઉત્તરાચારીની એવી
સુનુભૂતિ બન્યું કુંઘ વેદ કુંઘ વિદેશી
કુંઘ કુંઘની ખાન કુંઘ વેદ કુંઘ વિદેશી
અને કુંઘની ખાન કુંઘ વેદ કુંઘ વિદેશી
અને "સ્વરૂપ કાળજીનો"

મ.

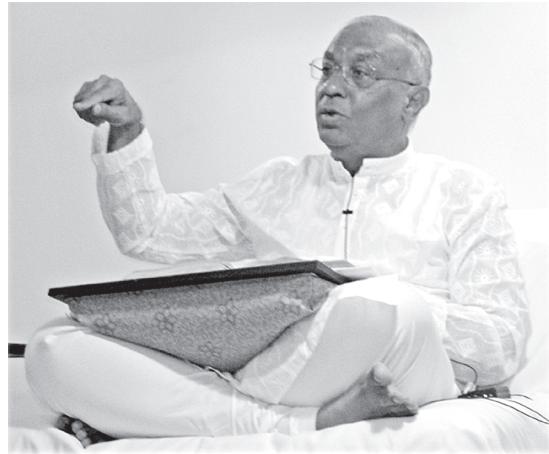
જ્ઞાન કાળજી
એવી રીતથી.

શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર વચનામૃતજી

પત્રાંક : ૨૪૭

(પુ. ભાઈશ્રીએ પત્રાંક-૨૪૭ ઉપર કરાવેલ સ્વાધ્યાય)

આ પત્ર પ.કૃ. દેવે સોભાગભાઈને વૈશાખ વદિ ૮, રવિ, ૧૯૪૭ ના મુંબઈથી લખ્યો. હરિને પ્રતાપે હરિનું સ્વરૂપ મળશું ત્યારે સમજાવશું ! આમ સોભાગભાઈને પણ પ.કૃ. દેવનો વિરહ સાલે છે. હરિની ગ્રાન્ટિ કરવા માટે થઈને સોભાગભાઈના અંતઃકરણની અંદર જિજ્ઞાસા છે તો કૃ. દેવના અંતઃકરણની અંદર પણ સોભાગભાઈને આત્મદર્શન સુધી પહોંચાડવાનો સંકલ્પ છે કે આ ભવમાં જ મારે સોભાગભાઈને આત્મદર્શન પમાડવું અને એવા અનુસંધાનની અંદર કૃ. દેવ કહે છે કે, હરિને પ્રતાપે એટલે કે એથે કર્મનો ઉદ્દ્ય આવે ત્યારે હરિનું સ્વરૂપ એટલે કે ભગવાનનું સ્વરૂપ જ્યારે પ્રત્યક્ષ મળવાનું થશે ત્યારે તમને સમજાવીશું. પછી ઉપાધિના જોગે અને ચિત્તના કારણથી કેટલોક સમય સવિગત પત્ર વગર વ્યતીત કર્યો છે; તેમાં પણ ચિત્તની દશા મુખ્ય કારણરૂપ છે. હવે આમ આ મોક્ષમાર્ગના આરાધક જીવો, એને માટે થઈને આ ઘણો મહત્વનો પત્ર છે, કેમકે આરાધના કરતો જે જીવ છે એને લક્ષ્યપ્રાપ્તિ કરવા માટે અંદરથી ઈચ્છા હોય છતાં પણ એની પોતાની નબળાઈનો પણ એને ખ્યાલ હોવો જરૂરી છે કે પોતાની અંદર શું નબળાઈ છે ? શું ખામી છે ? એનો જો એને પોતાને ખ્યાલ ન હોય અને પોતે પુરુષાર્થ કર્યા કરતો હોય અને પોતાને જે પદની ગ્રાન્ટિ કરવી છે ત્યાં સુધી પહોંચી શકાતું ન હોય તો એને અંદરથી મુંજારો થાય, આકૃપતા-વ્યાકૃપતા થાય તો આની અંદર પ્રથમ તો કૃપાળુદેવે સોભાગભાઈને એમ જણાવ્યું કે ઉપાધિ જોગે અને ચિત્તનું કારણ, આ બે કારણથી એમણે પત્રવ્યવહાર જેવો જોઈએ એવો સોભાગભાઈ સાથે કર્યો નથી. અને તેનાં બે કારણ બતાવ્યાં કે કર્મના ઉદ્દ્યની અંદર ઉપાધિ અને બીજું ચિત્ત. તો ચિત્તની દશા એ

મુખ્ય કારણ છે. જેનાથી તેમને પત્ર જેવો જોઈએ એવો લખી શકાતો નથી. હવે આના પછીના જે સવાલો છે તે એકેક આરાધકે એ પોતાના માટે સવાલો છે, અને એનો જવાબ પોતે પ્રાપ્ત કરવાનો છે કે હાલમાં આપ કેવા પ્રકારથી કાળ વ્યતીત કરો છો ? એટલે કે તમે સમય કેવી રીતે વ્યતીત કરો છો ? તે જણાવશો અને શું ઈચ્છા રહે છે ? એ પણ જણાવશો. હવે સંસારની વચ્ચે રહેતો જીવ, કેમકે સોભાગભાઈ પણ સંસારી છે તો તમે આખો ફરિયાદ કેવી રીતે પસાર કરો છો ? એમ પૂછે છે. આમ અલગ અલગ પ્રકારના મુમુક્ષુઓ આવે અને ઘણા બધા મુમુક્ષુઓ તો એવા હોય છે કે જે હમેશાં સમયની ફરિયાદ કરે કે અમારી પાસે પૂરતો સમય નથી. આવી ફરિયાદ આગળ કરી દલીલ કરે કે ખરેખર એમની પાસે સમય જ નથી. તો પ.પુ.બાપુજી પાસે જ્યારે આવી ફરિયાદ મુખ્યપણે લઈને કોઈ જાય ને ત્યારે બાપુજી એને બેસાડે અને પહેલો સવાલ પૂછે કે કેટલા વાગે ઉઠો છો ? આ સવાલના જવાબમાં જ એની પચાસ ટકા મુશ્કેલી આવી જાય કે કોઈક કહે સાત વાગે તો કોઈક કહે આઈ વાગે અને કોઈક જો સૂર્યવંશી હોય તો છ વાગે પણ કહે. આમ સૌથી પહેલી જ મુશ્કેલી કે જીવ કેટલા વાગે ઉઠે છે ? જો શરીરની અંદર ખૂબ આણસ ભરેલી હોય તો તે જલદીથી પથારી છોડી ન

શકે. બીજા સવાલોમાં પૂછે કે ઉઠ્યા પછી તમે શું શું કરો છો? ભણતાં હોય તો કેટલા વાગે જાવ? નોકરી ધંધો હોય તો કેટલા વાગે જાવ? અને આખા દિવસનું પૂછે અને એ પૂછ્યા પછી બાપુજી સરવાળો મારીને કહે કે તમે જે આ બધું કીધું એની અંદર ત્રાણથી ચાર કલાક તમારા બચે છે. તો એ સમયમાં તમે શું કરો છો? એ વિઝિને વિચાર થાય કે શું મારા ચાર કલાક બચે છે? અનો તો એ વિચાર જ ન કરતો હોય અને એટલાં બધાં ખોટાં કામોથી એ સમય વ્યતીત કરતો હોય. પછી જ્યારે અને વધારે ઊંડાણથી પૂછ્યવામાં આવે તો કહે કે હું પોણો કલાક તો દરરોજ ટેલીવિઝન જોઉં છું. તો કોઈ કાંઈક બીજું કહે - કોઈક વળી કાંઈક ત્રીજું કહે. જેને કહીએ કે આધ્યાત્મિક માર્ગના પંથીએ તો પોતાના ચિત્તની અંદર અધ્યાત્મને પોષણ મળે એવાં જ કાર્યો કરવાં જોઈએ અને બદલે આ ટેલીવિઝન કે જે માધ્યમ એવું છે કે એનું ચિત્ત છે એને બહિભ્રાવમાં એટલે કે સંસારી ભાવમાં જ રાખે અને એ બહિભ્રાવની અંદર એ એટલું બધું ઓતપ્રોત બની ગયું હોય કે પછી એ ચિત્તને પાછું અધ્યાત્મમાં સ્થિર કરવું હોય તો એને ઘણી બધી તકલીફ પડે, ઘણી મુશ્કેલી પડે અને એની અંદર આ જે હમણાં કિકેટમેચો ચાલે છે તેમાં એટલું બધું રોકાયેલું હોય કે ગમે તેવાં મહત્વનાં કામો પણ તેને કરવાં ન ગમે. એમાં જીવ કલાકો પસાર કરી નાંખતો હોય. આમ આ પહેલો સવાલ કે હાલ આપ કેવા પ્રકારે કાળ વ્યતીત કરો છો? તો દરેકે દરેક જીવે પોતાનું સમયપત્રક બનાવવું જોઈએ. બીજું કે શું ઈચ્છા રહે છે, તે પણ જણાવશો. વ્યવહારનાં કાર્ય વિષે શું પ્રવૃત્તિ છે, અને તે વિષે શું ઈચ્છા રહે છે; તે પણ જણાવશો. તો સંસારની અંદર રહેતો જે જીવ છે અને એને પાછું પોતાનું આત્મકલ્યાણ કરવાની ઈચ્છા છે. સોભાગભાઈ પરનો આ પત્ર છે. અને એ પણ સંસારની અંદર રહેતા જીવ છે ને? એટલે જો ઈચ્છાનો વિચાર કરવામાં આવે તો જીવ ખરેખર બરાબર ઈમાનદાર બની, પોતાના ચિત્તની અંદર કેવી કેવી

ઈચ્છાઓ ઊભી થાય છે એનો એણો વિચાર કરવો જોઈએ કે એને સંસારમાં શું શું ઈચ્છા રહે છે? તો આમ ખાલી ખ્યાલ આવે એટલા પૂરતું કે જીવને એમ થાય કે હું વધું ધન કર્માઈ લઉં એટલે મારું કામ સારી રીતે ચાલે. આ મોટા ભાગના સંસારી જીવોની ઈચ્છા હોય. કેમકે પૈસો હશે તો એની પાછળ પોતે બધાં ભાવ્ય સુખ માટેની પ્રવૃત્તિ કરી શકશે. એવી ભાવના હોય. પછી એની પાછળ અનેક પ્રકારની સંસારી ઈચ્છાઓ રહેલી હોય. વ્યવહારના કાર્ય વિષે શું પ્રવૃત્તિ છે તો તમે સંસારની વચ્ચે વ્યવહારની વચ્ચે બેઠા છો તો એની અંદર તમે શું શું પ્રવૃત્તિ કરો છો? વેપાર કરતા હોય તો વેપાર કે બીજી પ્રવૃત્તિ કરતા હોય તો તે પ્રવૃત્તિ અને તે ઉપરાંત સંસારની બીજી કદી કદી પ્રવૃત્તિ કરો છો અને તે વિષે શું ઈચ્છા રહે છે તે પણ જણાવશો. આ પ્રવૃત્તિ અને પ્રવૃત્તિ વિષે શું શું ઈચ્છા રહે છે તે જણાવવા કહું. તો ઉપરમાં સમય કેવી રીતે પસાર કરો છો અને શું ઈચ્છા રહે છે? અને એ જ રીતે વ્યવહારની પ્રવૃત્તિ અને એમાં શું ઈચ્છા રહે છે આમ સવાલ પૂછે છે. એટલે કે તે પ્રવૃત્તિ સુખરૂપ લાગે છે કે કેમ? તે જણાવશો. હવે આ સવાલ એવો છે કે જીવનું જે ચિત્ત છે ને એનું માપ નીકળી જાય. કેમકે મોટા ભાગના જે જીવો છે એને જે પ્રવૃત્તિ ખૂબ જ ગમતી હોય તે બધી જ પ્રવૃત્તિ ખૂબજ રસપૂર્વક, આનંદપૂર્વક, હોંશપૂર્વક કરે અને એ પ્રવૃત્તિ કરવામાં અને વધુ સમય આપવો પડે તો એ આપી દે. જેમાં એને રસ અને રૂચિ છે ને તે પ્રવૃત્તિ એ વિશેષ કરતો હોય. એ પ્રવૃત્તિ એને ગમતી હોય, સુખરૂપ લાગતી હોય. રાગભાવ વિશેષ હોય એ પ્રવૃત્તિ એ વધુ ને વધુ કરતો હોય. હવે આટલું જણાવવાની જે વાત છે એમાં એનું સ્કીનિંગ (screening) થઈ જાય કે એનું જે ચિત્ત છે તે કઈ રીતે ચાલી રહ્યું છે. પછી હવે કૂ. દેવ પોતાના માટે જણાવે છે. ચિત્તની દશા ચૈતન્યમય રહ્યા કરે છે; જેથી વ્યવહારનાં બધાં કાર્ય ઘણું કરીને અવ્યવસ્થાથી કરીએ છીએ. હવે ઉપરના એ સવાલો

અને જીવનું ચિત્ત સંસારમાં કેવી રીતે ચાલે છે ? એ વાત જણાવી. અને કૃ. દેવનું ચિત્ત તો કહે છે કે ચિત્તની દશા ચૈતન્યમય રહ્યા કરે છે. તો ચિત્ત ચૈતન્યમય-ચૈતન્ય તો આત્મા છે અને એ આત્મામાં જ ચિત્ત રહે છે. એ આત્મમય બની ગયું છે. એટલે આખી વાત સાવ જ પલટાઈ ગઈ. એટલે કે સામાન્ય જીવ છે અનું જે ચિત્ત છે તે સારા વિચારો પણ કરે, ખરાબ વિચારો પણ કરે. ન કરવા જેવા વિચાર પણ કરે. વળી પોતાની વ્યવહારિક પ્રવૃત્તિ ચાલતી હોય તો અના વિચાર પણ કરે. આમ સતત એક વિષયમાંથી બીજા વિષયમાં અને બીજામાંથી ત્રીજા વિષયમાં એમ જીવ વિચાર કર્યા કરતો હોય અને એનું ચિત્ત સતત ફૂદાકૂદ કર્યા કરતું હોય. જ્યારે જ્ઞાનીપુરુષ છે એ તો પોતાનું ચિત્ત વર્થ ખોટા વિચારમાં, સાંસારિક વિચારોમાં ફૂદાકૂદ કરવા જ ન દે. એવું એ ચિત્ત થવા જ ન દે. એ તો પોતાના ચિત્તને આત્મામાં લગાવી અને ચૈતન્યમય જ રાખે. તો કૃ. દેવનું જે ચિત્ત છે તે ચૈતન્યમય રહે છે જેથી વહેવારનાં બધાં કાર્ય ઘણું કરીને અવ્યવસ્થિત કરીએ છીએ એમ કહે છે. આપણે આપણાં સંસારનાં બધાં જ કાર્યો આમ બરાબર વ્યવસ્થિત થાય એમ કરીએ અને તે કાર્યો કેમ વધારે વ્યવસ્થિત અને સરખાં થાય એના માટે જીવો બરાબર ખાનિંગ કરતાં હોય. જ્યારે જ્ઞાનીપુરુષો વ્યવહારનાં બધાં કાર્યો વ્યવસ્થિત થાય એમાં એને રસ હોય નહીં. પણ એનું ચિત્ત ચૈતન્યમય રહે ને એમાં જ એને રસ હોય. તો કૃ. દેવ કહે છે કે હરિઈયછા સુખદાયક માનીએ છીએ. હવે આમ તો જેને કહીએ કે આ જ્ઞાનીપુરુષ કે જેની આ વાત સમજવી એ પણ ઘણી કઠિન છે. તો કૃ. દેવ કે જેનું ચિત્ત છે એ આવું ચૈતન્યમય રહે છે અને છતાં એને કર્મનો ઉદ્ય છે અને એ ઉદ્યરૂપ સંસારની બધી પ્રવૃત્તિ એને કરવી પડે છે. વેપાર કે જે પ્રવૃત્તિ તો એને બહુ જ વધારે સમય આપીને કરવી પડે છે એટલે જે ઉપાધિજોગ વર્તે છે, તેને પણ સમાધિજોગ માનીએ છીએ. તો આવી રીતે એ બધી

પ્રવૃત્તિ કરતાં હોવા છતાં એ સમાધિભાવમાં રહીને બધી પ્રવૃત્તિ કરે છે. એટલે જીવ સાંસારિક કાર્ય કે જે કાર્ય કરતી વખતે રાગદ્રોષમાં ભળી જાય, એકમેક બની જાય, જ્યારે જ્ઞાનીપુરુષ છે એ તો જે પણ પ્રવૃત્તિ કરે તે ઔદાસીન્ય ભાવથી કરે એટલે કે એ પ્રવૃત્તિની અંદર ભળી ન જાય, એકમેક ન થાય. એટલે એ બધી પ્રવૃત્તિ કરતાં હોવા છતાં એ સમાધિભાવમાં રહેતા હોય. તો હવે આમ જેને કહીએ કે સંસારી જીવનું ચિત્ત અને જ્ઞાનીપુરુષનું ચિત્ત એની વચ્ચેનો ફરક આપણે સમજ રહ્યા છીએ. તો કૃ. દેવનું જે ચિત્ત છે તે ચૈતન્યમય રહ્યા કરે છે એટલે વ્યવહારિક કાર્યોમાં અનું ચિત્ત અવ્યવસ્થિત છે. ચિત્તની અવ્યવસ્થાને લીધે મુહૂર્તમાત્રમાં કરી શકાય એવું કાર્ય વિચારતાં પણ પખવાડિયું વતીત કરી નખાય છે. ખાલી એક મુહૂર્તના સમયમાં જે કામ કરી શકાયને એના વિચારમાં જ પખવાડિયું વહું જાય વખતે તે કર્યા વિના જ જવા દેવાનું થાય છે. અને પછી તે એમને એમ જ કર્યા વિના તે કામ છોડી દેવું પડે છે. બધા પ્રસંગોમાં તેમ થાય તો પણ હાનિ માની નથી. આવી અવ્યવસ્થા વહેવારમાં બધાં જ કાર્યોમાં થાયને તો પણ હાની કે નુકસાની નથી. તથાપિ આપને કંઈ કંઈ જ્ઞાનવાર્તા દર્શાવાય તો વિશેષ આનંદ રહે છે. હવે કૃ. દેવ કે જેનું ચિત્ત ચૈતન્યમય રહેતું હોય તો તે ચિત્તને બહાર ભેંશી અને સોભાગભાઈને જ્ઞાનવાર્તા દર્શાવવામાં લગાડવું પડે તો જો એ કાર્ય કરવાનો કર્મનો ઉદ્ય હોય તો થઈ શકે અને કૃ. દેવ પણ ચોક્કસ એવું ઈચ્છે કે જો સોભાગભાઈને એ જ્ઞાનવાર્તા લખે તો એમાં એને વિશેષ આનંદ છે. તે પ્રસંગમાં ચિત્તને કંઈક વ્યવસ્થિત કરવાની ઈચ્છા રાખ્યા કરાય છે. એટલે વ્યવહારમાં એને જરા વ્યવસ્થિત ગોડવાનું પડે છે. છતાં એ સ્થિતિમાં પણ હમણાં પ્રવેશ નથી કરી શકાતો. જે કાર્ય એમની કરવાની ઈચ્છા છે એ મુજબ એ થઈ શકતું નથી. એવી ચિત્તની દશા નિરંકુશ થઈ રહી છે. નિરંકુશ શાબ્દ મૂક્યો. એટલે કે એ જ્ઞાનીપુરુષ કે જેનું ચિત્ત ચૈતન્યમય બની ગયું છે

વ्यवहारनां કાર્યો એ યथાયોગ્ય કરી શકતા નથી. આને નિરંકુશ કીધું. સંસારી જીવનું નિરંકુશ ચિત્ત કેવું કહેવાય ? ચિત્ત ઉપર અંકુશ જ નહીં. એટલે એનું ચિત્ત તો એક વિષયમાંથી બીજામાં અને બીજામાંથી ત્રીજામાં કૂદાકૂદ અને દોડાદોડ કરી અનેક પ્રકારના સંસારી ભાવો કરે. એ નિરંકુશતા તો કેટલા બધા કર્મનું બંધન કરે જ્યારે આ જ્ઞાનીપુરુષનું ચિત્ત કે જે વ્યાવહારિક કાર્યમાં લગતું જ નથી. એમાં એ નિરંકુશ બની ગયું છે. તે નિરંકુશતા પ્રાપ્ત થવામાં હરિનો પરમ અનુગ્રહ કારણ છે એમ માનીએ છીએ.

અમારા પર ભગવાનની ખૂબ કૂપા છે કે અમારું ચિત્ત આવું નિરંકુશ બની ગયું એ જ નિરંકુશતાને પૂર્ણતા આચ્ચા સિવાય ચિત્ત યથોચિત સમાધિયુક્ત નહીં થાય એમ લાગે છે. એ નિરંકુશતાને પૂર્ણતા આપવાની વાત છે. પાછી અને જો એમ કહે ને તો કૃ. દેવ જેમ ધારે છે ને એમ સમાધિભાવમાં પોતે પોતાની જાતને લાવી શકે. અત્યારે તો બધુંય ગમે છે, એ બધુંય ગમતું નથી, એવી સ્થિતિ છે. તો આમ જે બધાં વ્યવહારિક કાર્યો કરવાનાં હોય એમાં બધુંય ગમે છે અને બધું નથી ગમતું એવી સ્થિતિ છે. જ્યારે બધુંય ગમશે ત્યારે નિરંકુશતાની પૂર્ણતા થશે. આ એક અદ્ભુત દર્શાનાં દર્શન આની અંદર છે. બધું યે નથી ગમતું ને એ શબ્દ જ ન રહેવો જોઈએ. જ્ઞાનીપુરુષને કર્મના ઉદ્ય મુજબ જ્યારે જેવી પણ પ્રવૃત્તિ કરવી પડે એ પ્રવૃત્તિ એ આનંદપૂર્વક કરે. આમ ભાર વેંફારવો પડતો હોય, ન ગમતું હોય અને પરાણે કરવું પડતું હોય અને એમ કરતાં હોય એમ નહીં-પણ એ કર્મના ઉદ્યને સ્વીકારીને કરે. આમ હકીકતની અંદર જ્ઞાનીને તો સંસારમાં રહેવું જ ન ગમતું હોય. તો સંસારની પ્રવૃત્તિ તો એને કેમ ગમે ? એને તો છૂટવાની જ અંદરથી ભાવના હોય કે આ બધાથી હું કેમ દુટું ? કેમ મુક્ત થાઉં ? પણ કર્મનો ઉદ્ય તો બધાએ સ્વીકારવો જ પડે. એ કર્મનો ઉદ્ય સ્વીકારવાથી ગમતું અને ન ગમતું બનતું હોય એવું તો જ્ઞાનીપુરુષ ઈચ્છે નહીં, પછી

તો જ્ઞાની એમ જ ઈચ્છે કે મારે જે પ્રવૃત્તિ કરવી પડે એ બધી મને ગમવી જ જોઈએ. જ્યાં હરિ જ સર્વત્ર સ્પષ્ટ ભાસે છે. અને આને પૂર્ણકામ, એટલે જેને કહીએ કે જ્ઞાનીપુરુષ જેની પૂર્ણકામ સમાધિ, તો આ પૂર્ણકામતા એટલે કે ખૂબ ઊંચી દર્શા કહેવાય. એ મહાપુરુષ કે પોતે જે પણ કાર્ય કરતા હોય એમાં એને બધે જ સ્પષ્ટ રીતે ભગવાન જ દેખાય. એટલે કે એને બધે પોતાનો આત્મા જ સ્પષ્ટ રીતે દેખાય. એ એ રીતે જ એ બધાં કાર્યો કરતાં હોય. અત્યારે કંઈક અસ્પષ્ટ ભાસે છે, પણ સ્પષ્ટ છે એવો અનુભવ છે. તો એમની વર્તમાન દર્શા એમાં ક્યાંક એમને કંઈક અસ્પષ્ટ છે. એમ એમનું માનવું છે અને છતાં એમ કહે છે કે બધું સ્પષ્ટ છે એવો અનુભવ છે. તો આ આખો જે એક પેરેગ્રાફ કે જેમાં કૃ. દેવના ચૈતન્યમય ચિત્તની અવસ્થા, કે જેને પૂર્ણકામ દર્શા કીધી. એનાં આપણને દર્શન થાય છે કે જ્ઞાનીપુરુષનું ચિત્ત કેવું હોય છે ? આમ પહેલો પેરેગ્રાફ જે આપણે જોયો તેમાં કૃ. દેવે સૌભાગ્યભાઈને થોડા સવાલો પૂછ્યા અને પછી પોતાના ચિત્તની દર્શા જણાવી. હવે કહે છે કે જે રસ જગતનું જીવન છે એટલે આ આપણી ગુરુગમ સાધનાની વાત છે. અને તે રસનો અનુભવ થયા પછી એટલે કે સાધનાની પ્રાપ્તિ થયા પછી હરિ પ્રત્યે અતિશય લય થઈ છે. કેવી લય થઈ છે તો કહે અતિશય વિરહાઙિનિ. આની આગળનો પત્ર નં. ૨૪૬ માં કહે છે કે અતિશય વિરહાઙિનિ હરિ પ્રત્યેની જલવાથી સાક્ષાત્ તેની પ્રાપ્તિ હોય છે.

આવી વિરહાઙિનિ અંદરથી ઊભી થવી જોઈએ. પત્રાંક નં. ૨૪૧ માં કહે છે કે જેને લાગી છે તેને જ લાગી છે અને તેણે જ જાણી છે, તે જ “પિયુ પિયુ” પોકારે છે એ બ્રાહ્મી વેદના કહી કેમ જાય ? આ સાધના સાથે આવી લય એકેક મુમુક્ષુના અંતઃકરણની અંદર ઊભી થવી જોઈએ. અને જો એમ સાધના ચાલે તો એનું પરિણામ એમ આવશે કે જ્યાં જેવે રૂપે ઈચ્છીએ તેવે રૂપે હરિ... આવશે. બસ તો જીવ કે એને જે હરિની

પ્રાપ્તિ આ સાધના અને આ લયથી કરવી છે તો એ કરી શકે. એવો ભવિષ્યકાળ ઈશ્વરેચ્છાને લીધે લખ્યો છે. અને એમાં એ એમ જ કહે છે કે ભવિષ્યમાં તમારી આ સાધના અને તમારી આ હરિ પ્રત્યે જે અતિશય લય છે એનું પરિણામ તમને હરિની ભવિષ્યકાળમાં પ્રાપ્તિ થશે. જેમ સોભાગભાઈને કૃ. દેવ કહે છે તેમ એકેક સાધકને આ વાત પૂરેપૂરી સર્વે છે. અમે અમારો અંતરંગ વિચાર લખી શકવાને અતિશય અશક્ત થઈ ગયા છીએ; જેથી સમાગમને ઈચ્છીએ છીએ. તો કૃ. દેવના અંતઃકરણની અંદર સોભાગભાઈને આ માર્ગની અંદર આગળ વધારવા માટે ઘણા વિચારો છે. પણ લખી શકતા નથી. જે ઉપર કહું એમ ઉપાધિજોગ અને ચિત્તનું કારણ કે જેનાથી એ નથી લખી શકતા. પણ ઈશ્વરેચ્છા હજુ તેમ કરવામાં અસમંત લાગે છે, જેથી વિધોગે જ વર્તીએ છીએ. એટલે હજુ કર્મનો ઉદ્ય એવો નથી કે આપણે બન્ને એકબીજાને મળી શકીએ. પ્રત્યક્ષ સમાગમ થાય, અને એટલા માટે એકબીજાના વિધોગથી રહેવું પડે છે. તે પૂર્ણસ્વરૂપ હરિમાં પરમ જેની ભક્તિ છે, એવો કોઈ પણ પુરુષ હાલ નથી દેખાતો તેનું શું કારણ હશે? તો જે સાધક છે અથવા જે મુમુક્ષુ છે તેના અંતઃકરણની અંદર હરિ પ્રત્યે, ભગવાન પ્રત્યે પરમભક્તિ ઉત્પન્ન થવી જોઈએ. અને આમ જીવો ભક્તિ કરતા દેખાય પણ એ ભક્તિ કેવા પ્રકારની? તો કહે સામાન્ય પ્રકારની. પણ આ તો પરમભક્તિ કે જેના અંતઃકરણની અંદર પરમભક્તિ હોય એવા કેમ કોઈ દેખાતા નથી. તો નવધા પ્રકારની આપણે એ ભક્તિ કહીએ. કે જેમાં વંદન, સ્મરણ, કીર્તન, નમન વગેરે નવ પ્રકારની આપણે ભક્તિ કહીએ. પછી ઉત્કૃષ્ટ ભક્તિ કે જેને આપણે પરમભક્તિ અથવા તો પરાભક્તિ કહીએ અને એ ભક્તિ જેના અંતઃકરણની અંદર ઊગી હોય તો એનું જે ચિત્ત છે તે ભગવાનમાં જ લાગેલું હોય. એનું ચિત્ત સંસારી પદાર્થમાં લાગેલું હોય

જ નહીં. સંસારી કાર્યો કરતાં હોય છતાં એનું ચિત્ત ભગવાનમાં જ હોય. એટલું જ નહીં પણ એનો બધો જ પ્રેમ એણે ભગવાનમાં જ લગાડી દીધો હોય. આપણે પ્રેમભક્તિ કહીએ કે જેમાં પોતાનો પૂરેપૂરો પ્રેમ ભગવાનમાં લગાડી પોતાનું ચિત્ત ભગવાન સાથે એકતાર કરી જો ભક્તિ કરવામાં આવે એ પરમભક્તિ - તો પ.કૃ. દેવ નજર કરે છે તો આવી પરમભક્તિ હોય એવો કોઈ જીવ એને દેખાતો જ નથી. એટલું જ નહીં પણ તેમ તેવી અતિ તીવ્ર અથવા તીવ્ર મુમુક્ષુતા કોઈની જોવામાં આવી નથી તેનું શું કારણ હશે? તો હવે મુમુક્ષુ અને તીવ્ર મુમુક્ષુ - જે મુમુક્ષુ છે તેને તો કોઈ પણ રીતે મુક્ત થવાની જ ભાવના હોય કે મારે આ બંધનથી છૂટવું છે. અને મોક્ષની પ્રાપ્તિ કરવી છે. પણ તીવ્ર મુમુક્ષુ તો સમયે સમયે પોતે પોતાના ચિત્તને ભગવાનની આરાધનામાં જ વ્યતીત કરતો હોય. એ પછી પોતાનો સમય કયાયં જરાપણ ખોટી રીતે ગુમાવે નહીં અને એની આરાધના એકધારી સતત ચાલ્યા કરે. આ તીવ્ર મુમુક્ષુતા છે. કવચિત્ તીવ્ર મુમુક્ષુતા જોવામાં આવી હશે તો ત્યાં અનંત ગુણગંભીર શાનાવતાર પુરુષનો લક્ષ કેમ જોવામાં આવ્યો નહીં હોય? એ માટે આપ જે લાગે તે લખશો. પછી કહે છે કે કદાચ કોઈનામાં તીવ્ર મુમુક્ષુતાના લક્ષણ ઉત્પન્ન થયા હોય પણ એ પોતાનું કલ્યાણ કેવી રીતે સાધી શકે? તો એને જ્ઞાનીમહાપુરુષની પ્રાપ્તિ થાય. પછી એ જ્ઞાનીપુરુષને પોતાની જાત સમર્પિત કરે. એના શરણમાં આવે અને એની આજ્ઞાનું આરાધન કરે તો એ જીવ પોતાનું કલ્યાણ સાધી શકે છે. તો હવે તીવ્ર મુમુક્ષુતા આવી છે પણ પોતાનું કલ્યાણ જ્ઞાનીપુરુષના શરણથી જ થશે એવો એને જ્યાલ આવતો નથી. તો એ લક્ષ કેમ જોવામાં આવતો નહીં હોય? આમ કૃ. દેવે સવાલ પૂછ્યો એ માટે આપ જે લાગે તે લખશો.

આમ ઉપરના સવાલો, વચ્ચેની બધી વાતો, વળી પાછા સવાલો કે જેના ઉપર જીવ એના નિરાકરણ માટે

ખૂબ વિચારે, ખૂબ વિચારે, અને હવે કૃ. દેવ સોભાગભાઈને જેમ ખભો પકડીને ઢંઢોળે ને? હલાવી નાખે ને? એકદમ એમ ઢંઢોળે છે. કોઈ પણ જીવ કે એને જે કાર્ય કરવાનું કીધું હોય અને તે કાર્ય કરવાની એની ઈશ્વરા બહુ હોય પણ એનાથી એ કાર્ય થતું ન હોય તો એનો જે હિતેછું છે, પછી એનો શિક્ષક કહો તો શિક્ષક પણ એને ઢંઢોળે કે ભાઈ, તારે કરવાનું આમ હતું અને તું કેમ આમ કરે છે? તો હવે સોભાગભાઈને કૃ. દેવ શું કહે છે કે બીજું મોટું આશ્વર્યકારક તો એ છે કે આપ જેવાને સમ્યક્ષણાના બીજની, પરાભક્તિના મૂળની પ્રાપ્તિ છતાં ત્યાર પછીનો બેદ કેમ પ્રાપ્ત નથી હોતો? હવે હરિ પ્રત્યે જેને કહીએ કે અતિશય લય થવી જોઈએ અને એ લયપૂર્વક એણે આ સાધના કરવી જોઈએ. તો સોભાગભાઈ પાસે આમાંની બધી જ વસ્તુ છે એક લયની વાત છોડીને. સોભાગભાઈને કૃ. દેવ જેવા જ્ઞાનાવતાર પુરુષ તો મજ્યા છે. સોભાગભાઈ પાસે આ રસ જગતનું જીવન છે એ સાધના પણ છે. કે જે સમ્યક્ષણાનું બીજ એટલે કે આ સાધના છે, જેમાં પરાભક્તિનું મૂળ રહેલું છે. કૃ. દેવ સોભાગભાઈને કહે છે : એક તો આ સાધના, એની સાથે તમે તમારી અંતઃકરણીની અંદર ભક્તિ ઉત્પન્ન કરો તો એ ભક્તિનું મૂળ પણ છે છતાં ત્યાર પછીનો બેદ કેમ પ્રાપ્ત નથી થતો? તો તમે આ સાધના કરો છો છતાં કેમ આગળ વધી શકતા નથી? ત્યાર પછીનો જે બેદ છે તેનો ઉકેલ તમારાથી કેમ થતો નથી? અને તેમ હરિ પ્રત્યે અખંડ લયરૂપ વૈરાગ્ય જેટલો જોઈએ તેટલો કેમ વર્ધમાન નથી થતો? હવે ભગવાન પ્રત્યેની આવી અતિશય લય, ક્યારે લાગે? બધાને એમ લાગે ને કે અમારે એવી લય ઉભી કરવી છે. પણ જેવી જોઈએ એવી લય આવતી નથી. ટકતી નથી. એના માટે અંતઃકરણની અંદર પૂરેપૂરો વૈરાગ્ય જોઈએ. અખંડ લયરૂપ વૈરાગ્ય જોઈએ. હવે કૃ. દેવે આમ સ્પષ્ટ ખુલાસો કરી નાખ્યો.

તમારો વૈરાગ્ય વધવો જ જોઈએ. વધવો જ જોઈએ. એ કેમ વધતો નથી એનું જો કંઈ કારણ સમજાતું હોય તો લખશો. (એકેક સાધકને લાગે છે હો આ વાત. પૂરેપૂરી લાગે છે.) પછી અમારી ચિત્તની અવ્યવસ્થા એવી થઈ જવાને લીધે કોઈ કામમાં જેવો જોઈએ તેવો ઉપયોગ રહેતો નથી, સ્મૃતિ રહેતી નથી, અથવા ખબર પણ રહેતી નથી, તે માટે શું કરવું? હવે પાછા કૃ. દેવ પોતાની વાત પર આવ્યા કે એનું ચિત્ત ચૈતન્યમય થયું એટલે એ ચિત્ત અવ્યવસ્થિત બની ગયું. એટલે જે કામ કરવું હોય તેમાં જેવો જોઈએ એવો ઉપયોગ રહેતો નથી. સ્મૃતિ રહેતી નથી. હવે એનો ઉપયોગ જ આત્મામાં એકમેક થઈ ગયો. પછી તો એ પોતે પોતાના સ્વરૂપની અંદર જ એવા મસ્ત બની જાય કે પછી એને શું કરવાનું છે એ પણ એને ખ્યાલમાં ન રહે. તો સોભાગભાઈને પોતે પોતાના માટે જ પૂછે છે તો હવે અમારે શું કરવું? પછી પાછા કહે છે કે તો તે માટે અમારે શું કરવું? તો પોતાના ચિત્તની દશા જે વ્યાવહારિક કાર્યોમાં નિરંકુશ છે તો શું થાય? એ પોતાને જે પણ કાર્ય કરવાનું હોય તે કાર્ય ન થાય તો બીજાને દુઃખ લાગે કે ભાઈ આ કામ આનાથી કેમ થતું નથી? મુમુક્ષુને જ એમ લાગે કે કૃ. દેવ અમારા પત્રનો જવાબ કેમ નથી આપતા? તો હવે એમના સંસારના લોકોને પણ એમ થતું હોય ને કે ભાઈ, કૃ. દેવને આ વ્યાવહારિક કાર્ય કરવાનું છે તો એ કેમ કરી નથી શકતા? વેપારની અંદર એના ભાગીદારને એમ થતું હોય - કૃ. દેવને ધંધો જે કરવાનો છે તે કેમ તે કરી નથી શકતા. કૃ. દેવના અંતઃકરણમાં એમ છે કે વ્યવહારમાં બેઠા છતાં એવી સર્વોત્તમ દશા બીજા કોઈને દુઃખરૂપ ન થવી જોઈએ. જ્ઞાનીપુરુષના અંતઃકરણમાં આ વાત પણ હોય કે પોતા થકી બીજાને દુઃખ ન થાય. અને અમારા આચાર એવા છે કે વખતે તેમ થઈ જાય. બીજા કોઈને પણ આનંદરૂપ લાગવા વિષે હરિને ચિંતા રહે છે; માટે તે રાખશે. તો એની ફિકર પોતાને છે. તેથી કહે છે કે કદાચ તેમ થઈ રહેશે. પણ અમારું

કામ શું ? અમારે શું કરવાનું ? હું. દેવ પોતે પોતાના માટે કહે છે કે અમારું કામ તો દશાની પૂર્ણતા કરવાનું છે. અત્યારે અમારી જે દશા છે તે પૂર્ણ થાય ત્યાં સુધી અમારે પુરુષાર્થ કરવાનો છે. તેમ બીજા કોઈને સંતાપરૂપ થવાનો તો સ્વખે પણ વિચાર નથી. જ્ઞાનીપુરુષ કદ્દી પોતા થકી બીજાને સંતાપ થાયને એવું ઈચ્છતા જ ન હોય. સ્વખે પણ એને એવો ઘ્યાલ આવતો ન હોય. બધાના દાસ છીએ, ત્યાં પછી દુઃખરૂપ કોણ માનશે ? જ્ઞાનીપુરુષ તો પોતે બધા જીવોના દાસ છે એમ માનતા હોય. હવે જે જીવ બીજા સામેવાળા જીવનો દાસ છે એમ પોતાને માનતો હોય તો તે બીજા જીવને દુઃખરૂપ કેવી રીતે લાગે ? ઇતાં પણ માયા કેવી છે ? હું. દેવને તો માયા પરેશાન ન કરી શકે પણ બીજા જીવના ચિત્તમાં માયા પ્રવેશી અને જે સ્વરૂપ જેમ છે તેમ ન સમજાતાં અવળું જ સમજાવે ને ? એટલે વ્યવહાર પ્રસંગમાં હરિની માયા અમને નહીં તો સામાને પણ એકને બદલે બીજું આરોપાવી દે તો નિરુપાયતા છે, અને એટલો પણ શોક રહેશે. વ્યવહાર પ્રસંગમાં હરિની માયા અમને નહીં તો સામાને પણ એકને બદલે બીજું આરોપાવી દે તો પછી એનો ઉપાય શું કરવો ? કાંઈ કરી શકતું નથી. અને એટલો પણ શોક રહે છે. અને સર્વ સત્તા... હેતુ છે. બસ અમારું જેકાંઈ પણ છે તે બધું અમે ભગવાનને અર્પણ કરીએ છીએ. કહે છે વધારે શું લખવું ? આ સોભાગભાઈને કહે છે એટલે કે બધા આરાધકોને કહે છે કે ભગવાનને એક ક્ષણ પણ ભૂલવાના નહીં. હું. દેવ કહે છે આ અમે જે કાંઈ પત્ર લખીએ છીએ, અમારા મનમાં જે કાંઈ પણ છે, આ લેખમાં જે કાંઈ પણ આવું તે બધાનો હેતુ શો ? તો કહે જીવે એક ક્ષણ પણ હરિને વીસરવો નહીં, હરિને ભૂલવો નહીં. સતત એના ચિત્તને હરિમય જ રાખવું. આમ એકેક સાધકને સ્પર્શ એવો આ ઘણો મહત્વનો પત્ર છે.

હે... સદ્ગુરુની મહેર છે

હે... સદ્ગુરુની મહેર છે

ભાઈ અહીં તો સદ્ગુરુની .... (૨)

અહીં તો લીલા લહેર છે,

ભાઈ સદ્ગુરુની મહેર છે.

આત્મા ઠારે.... દેહ વિસરાવે

એ તો સત્સંગની દેન છે....

સદ્ગુરુની મહેર છે ભાઈ, સદ્ગુરુની મહેર છે.

હે... કર્મની અલ્પતા સંધાવે

મોહનીયના પંજામાંથી છુડાવે....

એ તો સદ્ગુરુની મહેર છે. ભાઈ..... (૨)

આંખો આંજે દશ્ય દેખાડે

તે તો સદ્ગુરુની મહેર છે...

હે... કાનમાં ન 'અહમ' ન

'મમ' નું શુત શ્રવણ કરાવે

એ સદ્ગુરુની મહેર છે ભાઈ.....

અક્તિનો "રસ" ચખાડે રાસલીલા રચાવે

ભાઈ એ તો સદ્ગુરુની મહેર છે.

અં કારનો જાપ જપાવે, ભવભમણ ભાંગે.

એ તો સદ્ગુરુની મહેર છે. ... ભાઈ,

એ તો સદ્ગુરુની મહેર છે. ... ભાઈ.

— પ્રેષક : બ્ર.નિ. મિનળબેન

મોહની નિંદમાં

(પુ. કાળીદાસભાઈએ બનાવેલ આ સ્તવનનો બ્ર.નિ. રસિકભાઈએ અર્થ ભરી આપ્યો છે.)

મોહની નિંદમાં સૂઈ મન રહો સદા;
વ્યતિત બહુ કાળ એમ વ્યર્થ કીધો;
નિજરૂપ નિરખવા, નેત્ર ખોલ્યું નહિ,
સુપનાં સુખ તણો લહાવો લીધો. મોહની... ૧

હે ભવ્ય ! મોહની નિદ્રામાં ક્યાં સુધી સૂઈ રહેલું છે. ઊઠો, પુરુષાર્થ કરવાનો સમય મળ્યો છે. અત્યાર સુધી રખડ્યા છીએ. અનંતા કાળ ભમતાં ભમતાં કાળને વ્યર્થ ગુમાવી દીધો છે. પોતાના સ્વરૂપનાં દર્શન કરવા માટે હિંદ્ય નેત્રો ખોલ્યાં નથી અને સ્વપ્રના સુખ સમાન સંસારના સુખોમાં જ રચ્યોપચ્યો રહ્યો છે. ‘ભિખારીના ખેદની કથામાં’ આવે છે તેમ સ્વપ્રમાં જ રાચી રહ્યો છે.

હે ભવ્ય ! અનાદિકાળથી તું મોહરૂપી નિદ્રામાં રહીને સંસારમાં રખડી રહ્યો છે. હવે તને મનુષ્યભવ મળ્યો છે. તેમાં તું આ સંસારની રખડપદ્ધીને કાપી શકે તેવો યોગ પણ પ્રામ થયો છે. અત્યાર સુધીનો અનંતાકાળ તે સ્વપ્ર સમાન સંસારના સુખોમાં રચ્યોપચ્યો રહ્યો છે. તો હવે તું પ્રત્યક્ષ જ્ઞાનીપુરુષના સંગમાં જઈ આ સ્વપ્રનું રાજ રૂપી સંસારને પરિત કરી મોકાશ્માર્ગ આગળ વધવાના પુરુષાર્થમાં કલ્યાણ રહેલું છે. સંસારના સુખો સ્વપ્રમાં માણેલા સુખ સમાન આભાસી રહ્યાં છે તે માટે ભિખારીના ખેદનું દાણાંત સૌ જાણીએ છીએ.

(એક પામર ભિખારી જંગલમાં ભટકી રહ્યો હતો, ત્યાં તને ભૂખ લાગી, એટલે લથડિયાં ખાતો ખાતો એક નગરમાં આવ્યો અને એક સામાન્ય લાગતા ઘર પાસે આવ્યો. ત્યાં એણે અનેક પ્રકારે વિનંતી કરવાથી, તે ઘરની જીએ તેને ઘરમાંથી જમતાં વધેલું મિષ્ટ ભોજન આપ્યું. તે ભોજન

મળવાથી ભિખારી આનંદ પામતો નગરની બહાર આવ્યો. આવીને એક ઝાડ નીચે બેઠો. કોઈ દિવસ નહીં જોયેલું એવું ભોજન ખાઈને પૂરું કર્યું. મીહું ભોજન કરવાથી ઘેન ચડતાં પથ્થરનું ઓશીકું કરી લાંબો થઈને સૂતો. તેને તુરત જ ઉંઘ આવી ગઈ. તે વખતે એક સ્વપ્ર આવ્યું. પોતે મહારિદ્વિવાન રાજ બની ગયો છે. સુંદર વખ્ખાભૂષણો પહેર્યા છે. આખા દેશમાં વિજયનો ઉંકો વાગી રહ્યો છે. નજીકમાં તેની આજ્ઞા ઉઠાવવા છઠીદારો ઊભા છે. એક સુંદર મહાલયમાં સુંદર પલંગમાં સૂતો છે. દેવાંગના જેવી જીવી પાદચંપન કરે છે, બીજી બાજુથી પંખા વડે સુગંધી પવન આવી રહ્યો છે. એમ અપૂર્વ સુખની પ્રામિવાળું સ્વપ્ર પ્રામ થયું. સ્વપ્ર અવસ્થાનું સુખ ભોગવી રહ્યો છે. એવામાં આકાશમાં વાદળો ચઢી આવ્યાં, વીજળીના જબકારા થવા લાગ્યા. મેઘમહારાજ ચઢી આવ્યા. ચારેકોર અંધકાર બાપી જવા રૂપ સ્થિતિ પ્રગટ થઈ, મુશળધાર વરસાદ પડશે એવો દેખાવ થઈ ગયો. એકાએક ગાજવીજ સાથે એક તીવ્ર કડાકો થયો. તે કડાકના તીવ્ર અવાજને સાંભળી ભય પામી ગયો અને જાગી ગયો. જાગીને જોયું તો સ્વખનું રાજ હતું તે નાશ પામી ગયું, અને પોતે જે ઝાડ નીચે સૂતો હતો, તેવી ગરીબ સ્થિતિ જ આજુબાજુ દેખાઈ રહી હતી. આમ સ્વપ્રનું સુખ નાશ પામતાં તે ભિખારી બહુ ખેદ પામ્યો.)

એમ આપણે પણ સ્વપ્ર સમાન સંસારનાં સુખોની પાછળ દોડી રહ્યા છીએ અને તે મળતાં મહાઆનંદ પામીને તે ભોગવવામાં પડી ગયા છીએ કે જે સ્વપ્રના સમાન નાશવંત છે. માટે હે ભવ્ય ! હવે તો જાગૃત થઈ જા અને સ્વપ્ર જેવા સુખનો ત્યાગ કરી સાચું સુખ મેળવવા જ્ઞાનીના શરણમાં જઈ તેમની આશ્રય ભક્તિ સ્વીકારી, આજ્ઞા પ્રમાણે પુરુષાર્થ કરવા લગી જા; અને આ મનુષ્ય દેહને સર્જણ બનાવી લે.

વस્તુસ્થિતિ સમજનું વહાણું વાયું ભલું,
શુદ્ધ સમકિતનો ભાનુ ભાસે;
નિજ પર રૂપનો બેદ પ્રગટે જહાં,
મોહ મિથ્યાત્વ અહંકાર નાશે. મોહની... ૨

વસ્તુની સ્થિતિના સમજણરૂપી પ્રભાત થયું અને
તેથી શુદ્ધ સમ્યકૃતવરૂપી સૂર્યની ગ્રામિ થઈ છે. પોતાનું
સ્વરૂપ અને પરસ્વરૂપનો બેદ જ્ઞાનમાં જ્યાં પ્રગટી
જાય, ત્યાં પછી મિથ્યાત્વમોહ અને અહંકારનો નાશ
થઈ જાય છે. સ્વપરનો બેદ પ્રગટે એટલે
મિથ્યાત્વરૂપી અહંકાર નાશ પામી જાય છે.

વસ્તુ સ્થિતિ એટલે પોતાના આત્મા વિષેની
વિચારણા દ્વારા સાચી સમજણ કેળવીને-રૂપ પુરુષાર્થ
કરતાં - સમ્યકૃદર્શનરૂપ સૂર્યનો ઉદ્ય થયો છે. જેથી
સ્વરૂપ અને પરસ્વરૂપનો બેદ જ્ઞાનમાં પ્રગટપણે
આવી જાય તે જ સમયે ગ્રંથિબેદ થયો કહેવાય અને
જેથી મિથ્યાત્વમોહ(દર્શનમોહ)નો ક્ષય થતાં સ્વપરનો
બેદ પ્રગટ થઈ ગયો અને સ્વરૂપગ્રામિ થઈ ગઈ
એમ કહેવામાં આવ્યું છે.

પ્રેમથી પરખીએ, નીરખીએ નાથને,
અવર અધ્યાસને અલગ કીજે;
ગ્રહણ કર જ્ઞાન ગુરુ બોધના બીજાનું,
પરમ રસ પાનથી કાજ સીજે. મોહની... ૩

બીજાનો અધ્યાસ થઈ ગયો છે, દેહાધ્યાસ થઈ
ગયેલો છે તેને પોતાનાથી જુદો સમજો અને અનુરાગ
વડે પોતાના સ્વરૂપને ઓળખીએ. જ્ઞાનીગુરુ પાસેથી
બોધિના બીજાનું જ્ઞાન મેળવવાની રીત મેળવ અને
તે પ્રમાણે ઉત્કૃષ્ટ રસપાન કરવાથી પોતાનું ધ્યેય પ્રામ
થઈ જાય એટલે કે આત્મ અનુભવ થઈ જાય.

પ્રેમ એ પરમાત્મા પ્રત્યે જ કરવાનો હોય છે.
આપણો આત્મા પરમાત્મા છે. તો પ્રેમ વડે પોતાના
પરમાત્મા-સ્વરૂપને પ્રગટાવવાનો પુરુષાર્થ કરીને,
સ્વાનુભવ થઈ પરપદાર્થને પોતાના માનવારૂપ

અનાદિકાળથી અધ્યાસ થઈ ગયો છે, તે પર
અધ્યાસને પોતાનાથી અલગ કરી દેવો જોઈએ, તે
માટે પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુના અનુગ્રહે બીજજાનનું જ્ઞાન
મેળવવાના પુરુષાર્થ માટે તે માટેની પોતાની પાત્રતા
કેળવવાની જરૂર છે અને એમના માર્ગદર્શન પ્રમાણે
સુધારસ - અમૃતનું પાન કરવાથી પોતાનું કાર્ય
સફળતાને પ્રામ થાય છે. એમ કરવું એ આ મનુષ્ય
ભવનું કર્તવ્ય છે. તે કર્તવ્યને સફળ કરવાનો પ્રયત્ન
કરી લેવા જેવો છે. જેથી સંસાર પરિભ્રમણ તૂટી
જાય, ક્ષય પામી જાય, નિર્વાણને પ્રામ કરી લે.

તું નહીં પુદ્ગલી, દેહ પુદ્ગલ સદા,
પ્રગટ જડ દ્વય નહિ રૂપ તારું;
પુદ્ગલી પ્રપંચમાં પોતે ભૂલી ગયો,
અન્યથા રૂપ કાં માન્ય મારું. મોહની... ૪

તું પુદ્ગલ પદાર્થ નથી, દેહ પુદ્ગલ પદાર્થમાંથી
સદા બને છે. જે આ પ્રગટ રૂપ-શરીર દેખાય છે તે
તો જડ છે, તે તું નથી. આ પુદ્ગલના પ્રપંચમાં
રચ્યોપચ્યો રહીને પોતે કોણ છે તેનું ભાન રહ્યું નથી
- અન્યરૂપ છે તેને તું તારું માની રહ્યો છે. માટે તારું
રૂપ સાચું કર્યું છે તેની શોધ કર.

જીવ-આત્મા એ પુદ્ગલી પદાર્થ નથી. પુદ્ગલ
નથી, તેમ પુદ્ગલનો આધાર પણ નથી, તેના
રંગવાળો પણ નથી, પોતાની સ્વરૂપસત્તા સિવાય
અન્ય તેનો તે સ્વામી નથી; કારણકે પરની ઐશ્વર્યતા
સ્વરૂપને વિષે હોય નહીં. વસ્તુત્વ ધર્મે જોતાં તે કોઈ
કાળે પણ પરસંગી પણ નથી. પણ જીવાત્મા પુદ્ગલ
સાથેના પ્રપંચમાં રમમાણ થઈ ગયો છે અને પોતાના
સ્વરૂપને ભૂલી ગયો છે. જીવાત્મા જે સુખ-દુઃખ રૂપ
ફળ મેળવે છે, તે પોતાના કરેલા પૂર્વકૃત કર્મનું ફળ
છે. છતાં પણ જીવાત્મા ક્યારેયે પોતાની ચેતનતાનો
ત્યાગ કરી શકતો નથી, તે તો મૂળપણે તો પોતાના
પરિણામમાં રહેલ છે. પણ વિભાવમાં જઈ પોતાના
સાચા સ્વરૂપને ભૂલીને પરને પોતાનું માની ચાલી

રહ્યો છે અને દુઃખી થઈ સંસાર પરિભ્રમણ કરી રહ્યો છે; કારણકે પોતાના સ્વરૂપ સિવાય અન્ય સ્વરૂપને માની રહ્યો છે અને પોતે આ પ્રાપ્તયની જાળમાં ફસાઈ ગયો છે.

સર્વ વ્યાપકપણે સાક્ષી તું સર્વદા,
જ્ઞાનગુણ લક્ષણો બિન્ન ભાસે;
શુદ્ધ ઉપયોગી તું ચિહ્ન ચૈતન્યઘન,
અચલ અવિનાશી ગુણ કેમ નાશે? મોહની... ૫

સાક્ષી-દાટાપણે તું સર્વવ્યાપકપણે રહેલો છે, પણ જ્ઞાનગુણ સાથે ઉપયોગ પ્રગટાં તે બધા જ બિન્ન બિન્ન ભાસશે. આત્મા અને પર બિન્ન ભાસશે. તું શુદ્ધ ઉપયોગવાળો ચૈતન્યઘનરૂપ છે. તારી અંદર જ ભગવાન આત્મા ચૈતન્યરૂપે દેખાશે. આ તારું અચલ, અવિનાશી રૂપ છે તેનો નાશ કેવી રીતે થાય?

સર્વનો જાણકાર એવો આત્મા તું સર્વ વ્યાપકપણે જ્ઞાન વડે જાણી રહ્યો છે. તું તો માત્ર જ્ઞાતા-દાટા છે. પણ જ્યારે આત્મજ્ઞાન રૂપ ગુણ જ્યારે પોતાની અંદર પ્રગટે ત્યારે તું સર્વવ્યાપકપણે સાક્ષીરૂપે બધું જાણી દેખી રહ્યો છે. વળી તું પોતે શુદ્ધ ઉપયોગી બને ત્યારે તું પોતે ચૈતન્યઘન છે તેમ જણાશે, વળી તું વસ્તુરૂપે રહેલો હોવાથી અચળ, અવિનાશી એટલે નાશ પામે તેવી સ્થિતિવાળો ચૈતન્યનો જ પિંડ છે. તારું આત્મજ્ઞાનરૂપ શરીર છે, જે તારી સાથે જ રહે છે. જ્ઞાન ગુણ આત્માનો હોવાથી અવિનાશી ગુણ જ્યારેય નાશ પામતો નથી.

થાય પ્રતિભાસ એ જ્ઞાયનો જ્ઞાનમાં,
પણ નહિ જ્ઞાન તું જ જ્ઞાય ભાવે,
એમ જલપાત્ર રવિ દેખિયે નિરમળો,
ભાસ દરપણ વિષે તેમ થાવે. મોહની... ૬

જે કાંઈ જ્ઞાયરૂપે તારી સામે આવે છે, તેનો જ્ઞાનમાં પ્રતિભાસ થાય છે, પણ તે જ્ઞાયરૂપે તું જ્ઞાનમય નથી. એમ પાણીનાં પાત્રો ભરેલાં હોય તો તેમાં

સૂર્યના પ્રતિબિંબરૂપ ભાસ તેમાં થાય છે, તેવી જ રીતે દર્પણમાં પ્રતિબિંબ પડે છે તે જ્ઞાય છે. આત્મા જ્ઞાયરૂપ નથી તે તો આ બધાનો જાણવાવાળો છે.

જે કોઈ પણ પદાર્થ તારી સામે જ્ઞાયરૂપે આવે છે તેનું જ્ઞાન તું કરે છે, પણ જ્ઞાયરૂપે તું જ્યારેય બની જતો નથી. જ્ઞાનરૂપે તું તેનાથી અલગ રહીને બધા પદાર્થને જાણે છે. જ્ઞાયરૂપે થવું તે તારું સ્વરૂપ નથી. તું તો માત્ર તેને જાણવારૂપે રહે છે અને જ્ઞાનરૂપે તું તેનાથી અલગ જ રહેલો છે. જેમ સૂર્યના તડકામાં પાણી ભરેલાં વાસણો મૂકેલાં હોય અને તેમાં સૂર્યનું પ્રતિબિંબ આપણે પડેલું જોઈએ છીએ જેટલાં વાસણો હોય તેટલા સૂર્ય આપણાને દેખાય છે પણ વાસ્તવિકપણે સૂર્ય તો એક જ છે. તેવી જ રીતે જ્ઞાય અનેક હોવા છતાં અને તેને આત્મા જાણતો હોવા છતાં તે જ્ઞાયરૂપે અનેકરૂપે થતો નથી - તે તો જ્ઞાનરૂપે જેવો છે તેવો જ રહે છે અને જ્ઞાયને જાણતો હોવા છતાં સૂર્યની જેમ નિર્મણ જ રહે છે.

સર્વને જાણ તે જાણ રૂપ તાહરું,
અન્યમાં જાણ ગુણ જ્ઞાન નાવે;
એમ બિન્ન બિન્ન ગુણ લક્ષણો અનુભવી,
અલખરૂપ આપનું લક્ષ લાવે. મોહની... ૭

બધાને જાણવાની વાત સાચી પણ જાણપણું થાય તેનાથી તેને તારા રૂપની સ્વરૂપની પ્રામિ થવી જોઈએ. અન્ય પદાર્થનું ફક્ત જ્ઞાન કરવાથી જ્ઞાન ગુણ પ્રગટ થતો નથી. આમ જુદા જુદા લક્ષણ વડે આત્માનો અનુભવ કરીને પોતાનું જે અલખરૂપ સ્વરૂપ છે તે આત્મા ભગવાનનું પકડાય. લક્ષ અને અલક્ષનો પંથ તે મત્સ્યેન્દ્રનાથ અને ગોરખનાથનો ચલાવેલો છે. લક્ષ એટલે સંસારી પદાર્થો જે દેખાય છે તે અને અલક્ષ એટલે અરૂપી એવો આત્મા.

સર્વ પદાર્થને જાણવાવાળો છે તે તારું સ્વરૂપ છે, પણ અન્યને જાણે છે, તે રૂપ તારું જ્ઞાન થઈ જતું નથી. અર્થાત્, બધા પદાર્થને જાણવાથી તેને

તારા સ્વરૂપનું જ્ઞાન થતું નથી, કે થઈ જતું નથી પણ
જુદા જુદા ગુણો-લક્ષણો વડે પોતાના સ્વરૂપને
ઓળખવાનો પ્રયત્ન થશે ત્યારે સ્વાનુભવ થશે અને
પોતે અનાદિકાળથી અલક્ષરૂપે રહેલો હતો તે લક્ષ
રૂપ થયો છે અર્થાત્ તું પોતે જેવો હતો તેવા રૂપે
પ્રગટપણે જણાયો છે.

લક્ષ રહે જ્યાં સુધી નિત્ય નિરમળપણે,
કરમનો ડાઘ કહો કેમ લાગે;
કોઈ સંત વિરલા સમજશે શાનમાં,
સહજ સ્થિર સ્થિતિનું ભાગ્ય જાગે. મોહની... ૮
જ્યાં સુધી પોતાના આત્માનું નિર્મળતા સાથે રોજ
લક્ષ રહ્યા કરે ત્યાં સુધી કોઈ પણ નવા કર્મનું બંધન
થતું નથી. કારણ આ વખતે વિભાવ પરિણતિનો
અભાવ છે, તેથી બંધ ન થાય. તેથી કર્મનો ડાઘ કેમ
લાગે? ન જ લાગે. આ વાતને કોઈ સંત વીરલા
શાનમાં સમજ જરૂર અને પોતાનું જે સહજ સ્વરૂપ
છે તે સ્થિતિની પ્રાપ્તિ થશે.

આખા પદના સારરૂપ વાત આ કરીમાં કહેવામાં
આવી છે. જ્યાં સુધી જીવાત્મા જીગૃતપણે પોતાના
લક્ષમાં રહેલો છે અર્થાત્ પોતાની ઓળખાણ થવારૂપ
સમ્યગ્રદર્શન - સ્વાનુભૂતિ પ્રગટ થયાં છે. તેમાં જ
સ્થિતિ કરીને રહેવાય ત્યાં સુધી પોતાનો ઉપયોગ
બાધ્યમાં ક્યાંય ભળતો નથી. તેથી નવાકર્મના બંધનરૂપ
સ્થિતિ પ્રગટ થતી નથી. કર્મબંધન થતું નથી. કર્મ
ગ્રંથમાં પણ કહેવામાં આવ્યું છે કે જ્યાં સુધી આત્મા
પોતાનામાં સ્થિત છે ત્યાં નવાં કર્મ બંધાતાં નથી.
પણ કોઈક સંત કે વિરલા પુરુષ આ વાતને સમજ
શકે છે. જે સમજ શકે છે તેને પોતાની ઓળખાણ
થવા સ્થિતિ પ્રગટ થાય છે. અર્થાત્ પોતાના સંસારની
દોરી કપાવા માંડી છે, જેથી પોતે પોતાના સ્વભાવમાં
સહજપણે રહી શકે છે. આ જ એનું પરમ ભાગ્ય
છે કે જ્યાં પોતે પોતાની ઓળખાણ કરી લે છે.

॥ ઊં શાંતિ:॥

ॐ
શ્રી સદ્ગુરુદેવાય નમઃ

ઇષ્ટોપદેશ

ભાઈશ્રીના રંગે રંગાણી, સખી! હું તો ઇષ્ટોપદેશે બંધાણી
ઇષ્ટોપદેશે રંગાણી, સખી! હું તો સદ્ગુરુ સંગે બંધાણી
શિષ્ય પ્રશ્ન કરે અને ગુરુવર વિધવિધ ઉત્તર દેતા (૨)
ઉપાદાનને જાગૃત કરવા (૨) ભાઈશ્રી નિમિત્ત બનતા
સખી હું તો ઇષ્ટોપદેશે બંધાણી, સદ્ગુરુ સંગે..... ૧
લોભ, મોહ, દેહાધ્યાસને મનથી દૂર કરો (૨)
સમભાવી થઈ જીવન જીવો (૨) ધર્મ ધ્યાનને ધરો
સખી હું તો ઇષ્ટોપદેશે બંધાણી, ભાઈશ્રીના રંગે.... ૨
અવિનાશી, સુખધામ એવો દેહ પ્રમાણ હું આત્મ (૨)
લોકાલોકને જાણનારો (૨) સ્વસંવેદી પરમાત્મ
સખી હું તો ઇષ્ટોપદેશે બંધાણી, સદ્ગુરુ સંગે..... ૩
નિર્મમ, નિર્ભય, નિ:સ્પૃહ બનીને
નિત્ય નિવૃત્તિને ધારો (૨)
નિજાનંદનું પાન કરીને (૨) નિજને નિજમાં નિહાળો
સખી હું તો ઇષ્ટોપદેશે બંધાણી, ભાઈશ્રીના રંગે.... ૪
જ્ઞાન જ્યોતિ જગાવી સાધક સમરસ ભાવને ધ્યાવો (૨)
સકળ કર્મની નિર્જરા કરી (૨) મોક્ષ નગરે સિધાવો
સખી હું તો ઇષ્ટોપદેશે બંધાણી, સદ્ગુરુ સંગે..... ૫

-પ્રેષક : બ્ર.નિ. મિનળબેન

એકાંત મૌન આરાધના શિબિર તથા આરાધના શિબિર

“જ્ઞાનીપુરુષની આજ્ઞા છે તે, ભવમાં જવાને આડા પ્રતિબંધ જેવી છે.”

પ.પુ. ભાઈશ્રીની નિશ્ચામાં દર મહિને એકાંત મૌન આરાધના શિબિર તથા આરાધના શિબિર યોજવામાં આવે છે. આ શિબિરોથી સાધકના જીવનમાં આમૂલ પરિવર્તન સર્જતું હોય છે અને સાથે સાથે સાધનામાં પણ ખૂબ જ પ્રગતિકારક પરિણામ જોવા મળે છે.

જુલાઈ - ૨૦૧૪ની એકાંત મૌન આરાધના શિબિર : ૭૨

જુલાઈ-૨૦૧૪ ની એકાંતમૌન આરાધના શિબિર - ૭૨ જૂન માસમાં તા. ૦૬-૦૭-૧૪ થી ૧૦-૦૭-૧૪ સુધી. એ.મૌ. આરાધના તથા આરાધના શિબિર યોજવામાં આવેલ. એ.મૌન આરાધના શિબિરમાં કુલ ૫૮ સાધકોએ ભાગ લીધેલ જેમાં ઉ.શ્રે.ના ૧૩ સાધકો, ચિંતનના ૩ સાધક, પૂ.પ્રા.ના ૩૦ સાધકો, અ.પ્રા.ના ૧૩ સાધકો હતા.

આરાધના શિબિરમાં કુલ ઉદ્દેશ્યોપદેશ હતો. એ.પુ. ભાઈશ્રીનો વિષય શ્રી આચાર્ય પૂજ્યપાદ સ્વામી વિરચિત “ઈષ્ટોપદેશ” હતો. એ.પુ. ભાઈશ્રી એ આ વિષય સર્વ સાધકને માટે અધરો પડે તેવો હોવા છતાં ખૂબ જ સરળતાથી તથા કથાઓ અને દિશાઓ દ્વારા સમજાવેલ. સર્વ સાધકોને આવા અધરા વિષયને સમજવો સરળ થઈ પડ્યો. નિમિત્ત નૈમિત્તિક સંબંધ યથાર્થ પણે સમજાયો હોય તેવું લાગ્યું.

આરાધના શિબિરમાં એ.પુ. ભાઈશ્રીનું એ. મૌન આરાધના શિબિરનું જ પ્રશિક્ષણ તે જ સમયે કલ્યાણ હોલમાં ટી.વી. વિડિયો દ્વારા લાઈવ ટેલીકાસ્ટથી આરાધના શિબિરના સાધકોને જોવા-સાંભળવા મળેલ.

આરાધના શિબિરમાં બીજા પ્રશિક્ષણમાં એ.પુ. ભાઈશ્રીનો વિષય “જ્ઞાન ધ્યાન વૈરાગ્ય મય, ઉત્તમ જહાં વિચાર, એ ભાવે શુભ ભાવના તે ઉિતરે ભવ પાર” કરી ઉપરનું વિવેચન હતો. જે તેઓએ ખૂબજ સૂક્ષ્મતાથી બધા સાધકો સમજી શકે તેમ લીધેલ.

એકાંત મૌન આરાધના શિબિર, જુલાઈ-૨૦૧૪ના સાધકોની ફણશ્રુતિ

- ★ આ શિબિરના એક ધ્યાનમાં સમતા લક્ષણનું ચિંતન ગાંધું થયું પછી સૂક્ષ્મ થયું. દેહ અને આત્મા સાવ જુદા છે તે સ્પષ્ટ અનુભવ સાથે શાંતિનું વેદન થતાં ખૂબજ આનંદ અનુભવાયો. — ઉચ્ચ શ્રેષ્ઠી
- ★ એકાંતમૌન આરાધના શિબિરથી અંતમુખ ઉપયોગ સહેજે રહેવા લાગે છે. અંતમુખ રહી જે કાંઈ પણ કરવામાં આવે છે તેનું ફળ ઘણું જ મળે છે. ધ્યાનમાં પણ જાગૃતિ અને એકાગ્રતા વધે છે. ચિંતન અને મનન જાગૃતિપૂર્વક થાય છે. ચિંતનની ધારા જ્યારે બરાબર ચાલતી હોય તો શરીર હળવું લાગે અને બરાબર ચિંતન અટકે ત્યારે જાણનાર આ હું જ દું એમ જણાય.
- ★ ધ્યાનમાં હવે ખૂબ જ સ્થિરતા વધતી જણાય છે. અંતમુખ સ્થિતિએ ધ્યાન થાય છે, મનની એકાગ્રતા પણ રહે છે. ધ્યાનમાં સ્થિર થતાં ચિંતન સાથે આત્મના ઉંડાણમાં ઉપયોગ લક્ષે સ્થિર થઈ જવાય છે. વિચારો

ધ્યાન સમયે બહુ ઓછા આવે છે, પણ જ્યારે વિચાર આવી જાય તેમાંથી જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા ભાવે નીકળી જવાય છે. એકંદર ધ્યાનમાં વધુ ગમે છે, કેમકે આત્મશાંતિનું વેદન રહ્યા જ કરે છે. બાકી હવે કોઈનો સંગ ફાવતો જ નથી. એમ થાય કે એકલી જ રહું છતાં કરવું પડે છે, પણ રસ રહિત પણે થાય છે. — ઉચ્ચ શ્રેષ્ઠી

- ★ સાખ્યોગ વિશે ચિંતન કરતો હતો સવારે ૮.૦૦ વાગ્યે. ચિંતન ધારા સારી ચાલી ને ઊડાણપૂર્વક થતું ગયું. દ્રવ્ય, ગુણ, પર્યાય વિષે ઊડાણથી સમજાણું તેમજ દ્રવ્ય કર્મનો કર્મ એટલે શરીરથી પણ હું આત્મા જુદો છું તેમાં તેવું સમજાણમાં આવ્યું, રાગાદિ ભાવોથી પણ હું જુદો છું તેવી વિચારણા થઈ ગઈ. ધ્યુવ-ઉત્પાદ-વ્યયનું ચિંતવન ચાલુ થઈ ગયું તેમાં એવું જગ્ઘાયું કે ધ્યુવ શુદ્ધ જ છે, તે હું છું, રાગાદિ થાય છે તે પર્યાયમાં થાય છે. પર્યાય તો નાશ વાળી છે, હું નિત્ય છું તે વિચારતાં વિચારતાં તેમાંથી ઉપયોગ ખસી ગયો, સ્વભાવમાં જતો રહ્યો અને પરમશાંતિનો અનુભવ કર્યો, પરમ સુખનો અનુભવ કર્યો. — પૂર્ણપ્રાપ્તિ
- ★ ધ્યાનમાં આ વખતે સ્થિરતા ખૂબ જ વધી છે, શાંતિ તો અપૂર્વ વેદાય છે. લક્ષ પર એકાગ્રતા થતી જાય છે. ધ્યાનમાં પ્રકાશ દેખાય છે જેથી ખાતરી થાય છે કે હવે સ્વરૂપ પામવું કાંઈ દૂર કે દુર્લભ નથી. બસ એમ જ થાય છે કે આવા શિબિરના દિવસો જો સમાપ્ત ન થાય તો જીવ ચોક્કસ થોડા સમયમાં જ સ્વરૂપપ્રાપ્તિ કરી લે. — પૂર્ણપ્રાપ્તિ
- ★ એકાંતમૌન શિબિર ભરવાથી તેમાંથી મૌન રહીને સાધના કરવાથી ઘણો ફાયદો થાય છે, અંદર શાંતિનો અનુભવ થાય છે. મારાપણાનો ભાવ તોડવાનો પુરુષાર્થ થાય છે. ધ્યાન દરખ્યાન લક્ષ પર મન વારંવાર જાય છે. થોડીવાર સ્થિર થવાય છે. આ શિબિરમાં પહેલાં કરતાં ધ્યાન સારાં થયાં. વિચારોમાં ભળવાપણું સાવ ઓછું થયું. ધ્યાન પ્રત્યેની રૂચિ અને ઉલ્લાસ જાગ્યાં. — પૂર્ણપ્રાપ્તિ
- ★ I can not Remember If I have ever felt like this in a previous Shibir (શિબિર) but this time I very much looked forward to each and every DHAYAN. As Dhyans progressed Jagruti and Sthirta (સ્થિરતા) increased and a cold peacefullness took over on the out side the body was washing itself in sweat from the summer heat. But the inside was a completely different story. It was like I had swallowed an air conditioning unit. — અર્ધપ્રાપ્તિ
- ★ એકાંતમૌન શિબિર ભરવાથી આધ્યાત્મિક ઘડતર થાયછે, ધ્યાનમાં પણ સ્થિરતામાં વધારો થાય છે. રોજના પાંચ ધ્યાન થતાં હોવાથી ધ્યાન કરવાનો મહાવરો પડે છે. વળી દરેક ધ્યાનની બ્રહ્મનિષ દ્વારા ચકાસણી થાય છે, તેથી ધ્યાનમાં શું ભૂલ થાય છે, તેનો ધ્યાલ આવે છે. સાધન પર રહેવાના અભ્યાસનો પણ મહાવરો થાય છે, વળી સ્વઅવલોકનનો અભ્યાસ સૂક્ષ્મ થતો જાય છે. વૈરાગ્યભાવ વધતો જાય છે. ધર કુટુંબથી દૂર હોવાથી મમત્વ ઘણું જ ઘટતું જાય છે, આ મમત્વ સ્વક્ષેત્રે જઈએ તોપણ ઓછું રહે છે. — અર્ધપ્રાપ્તિ
- ★ આ શિબિરમાં લાભ થયો છે. કારણકે ધ્યાનનાં પરિણામો સુધરતાં હોય તેવું લાગે છે. સ્થિરતા વધતાં ધ્યાનમાં તો વધુ શાંતિ અને હળવાશ જગ્ઘાય છે. ઘણી વાર ધ્યાન છોડી દીધા પછી વધુ સમય ધ્યાનમાં બેસી રહેવાનું મન થાય છે. સ્થિરતા વધતાં હું આત્મા હું અને નિશ્ચય વધુ ને વધુ બળવાન થતો હોય તેમ લાગે છે. — અર્ધપ્રાપ્તિ

સપ્ટેમ્બર - ૨૦૧૪ની એકાંત મૌન આરાધના શિબિર : ૭૩

સપ્ટેમ્બર માસમાં તા. ૨૪-૯-૨૦૧૪ થી તા. ૨૮-૯-૨૦૧૪ સુધી એકાંત મૌન આરાધના શિબિર નં-૭૩ તથા આરાધના શિબિર યોજવામાં આવેલ. એકાંત મૌન આરાધના શિબિરમાં ૫૧ સાધકોએ ભાગ લીધો, જેમાં ઉચ્ચ શ્રેષ્ઠીમાં ૧૧ સાધકો, ચિંતનના ત સાધકો, પૂર્ણ પ્રાપ્તિમાં ૨૧ સાધકો, અર્ધ પ્રાપ્તિના ૧૬ સાધકો હતા.

આરાધના શિબિરમાં કુલ ૩૦ સાધકો હતા. જેમાં ઉચ્ચ શ્રેષ્ઠીના ૬ સાધકો, ચિંતનના ૧ સાધક, પૂર્ણ પ્રાપ્તિના ૮ સાધકો અને અર્ધ પ્રાપ્તિના ૧૪ સાધકો હતા. આ સાધકોમાંથી રાજમાર્ગ યોગારોહણમાં જોડાયેલા ૧૬ સાધકો હતા.

એકાંત મૌન આરાધના શિબિરના પ્રશિક્ષણમાં પ.પૂ.ભાઈશ્રીનો વિષય પૂજ્ય ન્યાયવિશારદ ન્યાયાર્થ મહોપાધ્યાય શ્રીમદ્ યશોવિજયજી વિરચિત “અધ્યાત્મસાર” પુસ્તકમાંથી પ્રબધ પાંચમો અધિકાર સોળમો “ધ્યાન અધિકાર” હતો. પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ આ વિષય એવી રીતે સૂક્ષ્મતા પૂર્વક સમજાવેલ કે જેથી સાધકો પોતાની પ્રકૃતિનું સૂક્ષ્મતાપૂર્વક અવલોકન કરી શકે અને પોતાના દોષોને જલદીથી દૂર કરવાને માટે પ્રયત્નશીલ બને.

આરાધના શિબિરમાં પ.પૂ.ભાઈશ્રીનું એ. મૌન આરાધના શિબિરનું પ્રશિક્ષણ તે જ સમયે કલ્યાણહોલમાં ટી.વી. વિડિયો કાણ દ્વારા લાઈવ ટેલીકાસ્ટથી આરાધના શિબિરના સાધકોને સાંભળવા મળેલ.

આરાધના શિબિરનાં બીજા પ્રશિક્ષણમાં બ્ર.રસિકભાઈએ શ્રીમદ્ રાજચંદ્ વચનામૃતમાંથી “સ્પેશિયલ પત્રો” પત્રાંક ૪૭ થી શરૂ કરેલ. તેઓશ્રીએ આ પાત્રો ખૂબ સૂક્ષ્મતાપૂર્વક અને બીજા મહાત્માઓના વચનામૃતોનો આધાર આપીને સમજાવેલ.

એકાંત મૌન આરાધના શિબિર, સપ્ટેમ્બર-૨૦૧૪ના સાધકોની ફળશ્રુતિ

- ★ ધ્યાન અનુકૂળ પહેલાં કરતાં વધુ સ્થિરતાવાળાં થાય છે. મનની અને વૃત્તિઓની પણ સ્થિરતા જણાય છે, અંતર્મુખ સ્થિતિએ ધ્યાન થતું હોય તેમ જણાય છે. ક્યારેક ક્યારેક વિચારો આવે છે, અવનવા અનુભવ પણ થાય છે. તેથી કોઈક વખત બાદ કરતાં દૃષ્ટાભાવ રહે છે. કોઈક વખત મૂર્તિનાં દર્શન તો કોઈક દિવસ સુગંધ આવવી, કોઈક વખત પ્રકાશ સહન ન થાય તેવો, તો કોઈકવાર શાસ જ બંધ થતો જણાય છે. જેમાં દૃષ્ટાભાવે રહેવાય છે.
— ઉચ્ચ શ્રેષ્ઠી
- ★ ધ્યાનની ઉત્તમ પળોમાં એટલે કે જ્યારે પવન વગરના વાતાવરણમાં દીપક જેમ સ્થિરપણે લક્ષ્ય પર રહ્યા કરે છે, તે વખતે “આવ્યે બહુ સમદેશમાં” ના કાવ્ય પ્રમાણે ઉપયોગ વ્યવસ્થિત મધ્યાહ્નને સૂર્ય હોય એ પ્રમાણે લક્ષણનું ધ્યાન કરે છે એવું જણાય છે. બધું શાંત થઈ ગયેલ હોવાથી શરીર કે જગત હોય જ નહીં એવું અનુભવાય છે.
— ઉચ્ચ શ્રેષ્ઠી
- ★ એક ધ્યાનમાં વેદકતા લક્ષણનું ચિંતન કરતાં જગૃતિ સાથે ગાંધું થતાં ઉપયોગ લક્ષ ઉપર સ્થિર થતો આમ થોડીવાર રહ્યું, પાછું ચિંતન ચાલું થઈ ગયું. ખૂબ જ આનંદ આવ્યો.
— ઉચ્ચ શ્રેષ્ઠી

- ★ આ એકાંત મૌન આરાધના શિબિરમાં ઘણાં બધાં ધ્યાનો દ્વારા આ જીવને આગળ અને આગળ લઈ જનારા થયેલ. કોઈ કોઈ ધ્યાનોમાં તો જ્યારે ચિંતન અટકી જતું ત્યારે એકલા હરખ હરખનું જ વેદન થતું હતું ત્યારે થઈ આવતું કે આજ “હું આત્મા છું”. દર્શન દર્શનનો જ ભાવ હરખ સાથે જણાતો હતો. — ઉચ્ચ શ્રેષ્ઠી
- ★ આ શિબિર દરમ્યાન ધ્યાનમાં બેસું કે તરત જ લક્ષાબિંદુ પર દ્રષ્ટિ સ્થિર થઈ જાય છે. જગૃતિ રહેતી હોવાથી વિચારોમાં લગભગ દણા રહેવાય છે. ક્યારેક જ ભજી જવાય છે, પરંતુ તરત જ પાછું વજી જવાય છે. અસર લાંબો ટાઈમ સુધી રહે છે, શાંતિ અને આનંદ તેમજ હળવાશ અનુભવાય છે. આનો મહાવરો ગાઢ થતાં દિવસ દરમ્યાન સહેજે સાધન પર આવી જવાય છે. પરમાં એકત્વ બુદ્ધિ હતી તે મંદ થતી જાય છે. આત્માનું માહાત્મ્ય વધતું જાય છે. — પૂર્ણપ્રાપ્તિ
- ★ I took steps forward in both my understanding and also my practice. I feel I better understand the different steps in dhyana and what they are doing. This helps me descend, let go of man (માન) and achieve better sthirtha (સ્થિરતા) much more quickly. I understand what the sadhana (સાધના) is doing. I can better grip the Upyog (ઉપયોગ) to put on Laksha (લક્ષ) bindu (બિંદુ). Now I am trying to focus more on laksha bindu (લક્ષાબિંદુ) more clearly and be fill here. — પૂર્ણપ્રાપ્તિ
- ★ શિબિર દરમ્યાન મારાં ધ્યાન ઘણાં સારાં ગયાં અને થોડી એકાગ્રતા વધી. અમુક ધ્યાન એટલાં સારાં ન ગયાં, પણ ત્યાં માર્ગદર્શન પણ મળ્યું. આ શિબિરમાં એવું લાગે છે કે સ્વદોષ વધારે દેખાય છે. માન, સ્વચ્છંદ અને અહંકાર સ્થળે સ્થળે આડાં આવે છે. રોજ સ્વઅવલોકન કરતાં અને જગૃતિ રાખતાં વધારે અને વધારે દોષો દેખાય છે. — અર્ધપ્રાપ્તિ
- ★ In dhyana getting a better grip of the technique, and able to keep mind on sadhana (સાધના) for longer periods of time. Also when it slips away I can notice this and bring it back to sadhana more quickly. In this way I can continue my dhyana properly for about 5 minutes before getting involved into a longer thought process in which I have completely Lost awareness for 1-2 minutes until I realise. Then I start my effort again. — અર્ધપ્રાપ્તિ
- ★ આ શિબિરમાં મને પુણ્યના ઉદ્યે એક સુંદર અનુભવ થયો હતો. આ અનુભવથી મને દેહથી ભિન્ન જ્ઞાનસ્વરૂપ આત્મા છું તેવો ખ્યાલ આવ્યો. ઘણીવાર ધ્યાનમાં બહારનું બધું જ ભૂલી જવાય છે. સુખનું વેદન થાય છે, થોડીવાર આવી સ્થિરતા રહે છે. આવા વખતે ખૂબ આનંદ આવે છે, આ શિબિરમાં મન આધ્યાત્મિક વિચારોમાં જ લીન રહ્યું. — અર્ધપ્રાપ્તિ

તત્ત્વની (આત્માની) પ્રાપ્તિ જ્યારે સહજ તેમજ સુલભ છે તેમ લાગે ત્યારે સમજવું કે પુરુષાર્થ સાચી દિશામાં થઈ રહ્યો છે. તેમજ બધા જ અંત:તત્ત્વને મેળવીને, અંદરમાં જ સમાઈ જાઉં એમ ભાવના ભાવવી, વિકલ્પોથી દૂર રહેવું.

પ્રબળ આત્મપુરુષાર્થને પ્રામં થતી ઈશ્વરીય ગુરુકૃપા

જ્યારે કોઈ સાધક નિષાપૂર્વકનો પ્રબળ પુરુષાર્થ આદરે છે, ત્યારે અચૂક ઈશ્વરીય ગુરુકૃપા તેની ઉપર વરસે છે. સમ્યગુદર્શનનો ઉદ્ય થતાં જ મોક્ષના દરવાજા પણ તે સાધકને આવકારવા ખૂલ્લી જાય છે. આ લેખ દ્વારા આવા જ એક સાધકના યશોગાન ગાવા છે.

શાન્તિમાં રહેલા રત્નો સમાન અનેક ગુણોનું ભાવપૂર્જન મનોમન થઈ રહ્યું હતું. તે સત્તુસભાના અંતે ભાઈશ્રીએ પૂ. બાપુજી તથા અન્ય ગુરુવર્યોને યાદ કરીને ઉત્તમ બોધ આપ્યો. ત્યાર બાદ ભાઈશ્રીએ એક એવી જાહેરાત કરી કે જે સાંભળતા જાણે આભમાંથી આકાશવાણી થતી હોય તેવો ભાસ થયો. આનંદિત હદ્યે ભાઈશ્રીએ કહ્યું,

‘પુદ્ગલની માયાજીણ અને તેની ભૌતિક સીમાઓને ઓળંગિને એક સાધક આત્મસાક્ષાત્કાર દ્વારા શાશ્વતના કિનારે પહોંચી ગયો છે અને આજે તેઓને બ્રહ્મનિષ તરીકે જાહેર કરવામાં આવે છે, તે છે જેતપુરના શ્રી રસિકભાઈ પટેલ.’

તાળીઓના ગડગડાટ સાથે સહુએ આ નવા બ્રહ્મ-

નિષને હર્ષ સાથે વધાવી લીધા. એમની આ સિદ્ધિને કારણે, માર્ગ પ્રત્યેનું મુમુક્ષુઓનું શ્રદ્ધાન્ન અનેકગણું વધ્યું અને ભાઈશ્રી પ્રત્યેની ભક્તિમાં ખૂબ વધારો થયો.

‘આત્મા શાન પામ્યો એ તો નિઃસંશય છે, ગ્રંથિભેદ થયો એ ત્રણો કાળમાં સત્ય વાત છે.’ કેમ જાણે પરમ કૃપાળું દેવના તે શષ્ઠો કાનમાં ગુજી રહ્યા અને તેના પડ્ઘાથી અંતરમાં પુણ્યાહમ્મ પુણ્યાહમ્મ અને પ્રીયાનતમ્મ પ્રીયાનતમ્મનું ગુજન શરૂ થઈ ગયું.

પાતળી કાઠી અને ઊંચું કદ ધરાવતા શ્રી રસિકભાઈ પટેલ તા. ૨૧-૦૭-૧૯૬૦ના સૌરાષ્ટ્રના જેતપુર ગામે એક બેડૂત કુટુંબમાં જન્મ્યા હતાં. બાલ્ય કાળથી જ માતા અને પિતા પાસેથી ઉત્તમ ધર્મ-સંસ્કાર પ્રામં થયા. શ્રમયુક્ત જીવન જીવતા પોતાનું કામ પોતે જ કરતા અને સાથોસાથ બીજાને મદદરૂપ પણ થતાં. તેઓ મહારાજ સાહેબ અને મહાસતીજીઓના વ્યાખ્યાન સાંભળવા જતા તેથી ભલે જૈનકુળમાં જન્મ્યા નહોતા, છતાં તેઓ કર્મે જૈન બની ગયા. મનુષ્યભવની દુર્લભતાને જાણતા, શ્રી રસિકભાઈએ સાત્ત્વિક અને સદાચારી જીવન જીવીને પોતાની પાત્રતા તૈયાર કરવાનો સંકલ્પ કર્યો.

૨૪ વર્ષની ઉમરે ઈ.સ. ૧૯૮૪માં વિજ્યાબેન સાથે લગ્ન થયા અને બે પુત્રો સાથે કુટુંબની

જવાબદારી પણ વધી. અર્થ ઉપાર્જન કરતી વખતે નિતીમત્તા અને પ્રમાણિકતાના ધોરણને તેમણે સાચવી રાખ્યા. ધર્મની ધરા પર વ્યવહારિક જીવનનું મંડાણ મંડાયું હતું. જીવનનું લક્ષ મુખ્યપણે અધ્યાત્મ હતું.

તેવામાં ઈ.સ. ૨૦૦૩ની સાલમાં, અશાતાનો જબરદસ્ત ઉદ્ય આવ્યો અને સારવાર માટે હોસ્પિટલમાં દાખલ થવું પડ્યું. નિકાચિત કર્મનો ઉદ્ય પાકી જાય પછી તે ભોગવવો જ પડે છે. હોસ્પિટલની સારવારથી રાહત પામવાને બદલે કર્માએ એવું કઠોર સ્વરૂપ બતાવ્યું કે મૂળ દઈ તો બાજુએ રહી ગયું અને આયુષ્ય પર્યંત પીડા ભોગવવી પડે એવા દુઃખનો તેઓ ભોગ બની ગયા. ઓપરેશન કરતી વખતે ડોક્ટરથી એવી ભૂલ થઈ કે અનનણી સીવાઈ ગઈ. હવે જિંદગીભર ન મોઢેથી કાંઈ ખાઈ શકાય, ન કાંઈ પી શકાય અને સાથોસાથ બોલવાનું પણ બંધ થઈ ગયું. હવે નળી દ્વારા માત્ર પ્રવાહી લઈ શકાય અને વાતચીત કરવા માટે પેન અને પાટીનો સહારો લેવો પડે.

આ કુરુણ ઘટનાને વાંચતા જ, તે બેદરકાર અને બિનજવાબદાર ડોક્ટર પ્રત્યે આપણા સહુના મનમાં સ્વાભાવિક રીતે આકોશ જાગે. પણ ધર્મને સમજનાર આ વીર પુરુષે પોતાના કર્મને દોષિત ગણ્યા. મેં

કરેલા છે માટે મારે જ ભોગવવાના છે. ડોક્ટર તો માત્ર નિમિત્ત છે. રસિકભાઈનું આવું વલણ જોઈને ડોક્ટર તેમજ કરુંબીજનો દંગ થઈ ગયા.

અણધારેલું આવી પડેલ આવા ભીષણ દુઃખને આપણે કઈ રીતે સહન કરીશું? ધર્મપત્નિ તેમજ કુટુંબ પરિવાર હતાશ અને નિરાશ થઈ ગયા. કુરુંબીજનોથી તેમનું આવું દુઃખ જોઈ શકતું નહોતું પણ રસિકભાઈ આ ઉદ્યના વિકરાળ સ્વરૂપને સમભાવથી પચાવી ગયા અને તેથી જ સર્વેને હિમત આવી.

બનનાર છે તે ફરનાર નથી. નિરૂપાયતા હોય ત્યાં સહનશીલતા સુખદાયક છે. બન્યું તે ન્યાય અને ભોગવે તેની ભૂલ. મહાપુરુષોના આવા સત્ય વચ્ચોને મતિમાં સ્થિર કરીને રસિકભાઈએ હસતા મોઢે, આનંદપૂર્વક જીવન જીવવાની નેમ લીધી.

જીવનમાં જે કંઈ આવે તેનો સ્વીકાર કરવો. ન ભાગવું કે ન ગભરાવું, તેમાંથી જાગૃતિપૂર્વક પસાર થવું. જાગૃત અવસ્થામાં આત્મા સ્વસ્થ સ્થિર રહી શકે છે. જીવનની દરેક પળને ધર્મમય જીવવાની છે. આવો બોધ જે સાંભળ્યો હતો તેને ચરિતાર્થ કરવાનો વખત આવ્યો હતો.

આ પ્રસંગથી રસિકભાઈનો વૈરાગ્ય વધુ વિધેયાત્મક બન્યો. તેમણે તથા તેમના ધર્મપત્નીએ નિવૃત્તિ લેવાની શરૂઆત કરી દીધી. પુત્રોને જવાબદારી સૌંપીને મોટા ભાગનો સમય ધર્મ આરાધનમાં પસાર કરવા લાગ્યા. સાચો ધર્મ પામવા માટે રસિકભાઈને સરા ગામે પરમ પૂજ્ય ઈન્દુભાઈ મહાસતીજના દર્શનાર્થે જવાનું થયું. દ્યાના મૂર્તિ સમા મહાસતીજાએ રસિકભાઈને એક ભવ્ય અને લાયક આત્મા જાણીને પ.પૂ. ભાઈશ્રી તેમજ સાયલાના સત્તુ આશ્રમની વાત કરી. સાથોસાથ

મહાસતીજાએ અમદાવાદના બ્રહ્મનિષ શ્રી રસિકભાઈ શાહને આ જેતપુરના રસિકભાઈને ધર્મ પમાડવા માટેની ભલામજા કરી. કરુણાસિંહુ રસિકભાઈ તુરંત જેતપુર ગયા. પોતાના નામેરી આ રસિકભાઈ પટેલને એક પાત્ર જીવ જાણીને સાયલા આવવા માટેનું નિમંત્રણ આપ્યું.

તેજને ટકોરાની જ જરૂર હોય છે. રસિકભાઈ પટેલ ધર્મપત્ની વિજયાબેન સાથે ટૂંક સમયમાં આશ્રમમાં આવ્યા. પ્રથમ દશને જ ભાઈશ્રી પ્રયે પ્રચંડ ભક્તિભાવ જાગ્યો ને તેમના ચરણકળમાં સમર્પિત થઈ ગયા. ભાઈશ્રી મળતાં બધું જ મળી ગયું. જીવનમાં જે ભય કે જેદ થોડા પણ રહ્યાં હતાં તે પરમેશ્વર તુલ્ય ગુરુ મળતાં દૂર થઈ ગયા. અંદરથી નિશ્ચિત થઈ ગયા.

વારંવાર સત્પુરુષના ચરણોમાં રહી, વિનમ્ર રહી, વિનમ્ર બનીને હું કંઈ જ જાણતો નથી એવી ભાવનાથી જે માણસ જ્ઞાન માટે ઉત્સુક બને છે તે જ્ઞાનને પામે છે. અશાંત અને અસ્થિર કરનાર હોય તો તે અંદરની કામનાઓ છે. જેને પગમાં કાંટો વાગ્યો હોય ને તે ખટકે તેમ અંતરમનમાં રહેલી કામનાઓ ખટકવી જોઈએ તો તેનાથી જીવ મુક્ત થાય.

અપૂર્વરૂપી સાથેનું આજા-આરાધનથી શરૂઆત થઈ. સમજ સમજને વાંચન કરવું, ઉલ્લાસ સાથે આજાભક્તિ અને અવનીનું અમૃત એવી આત્મસિદ્ધિનું પઠન કરવું. સતત આનંદમાં રહેવા લાગ્યા. દર પખવાટિયે ભાઈશ્રીને પત્ર લખીને તેઓ પોતાના અંતરમનના વિચારો અને ભાવોને જાણવતા. આનંદનો ઉભરો જ્યારે અધિક હોય ત્યારે પોતે પદો રચીને પણ મોકલતા. એમની સહજ સુંદર અભિવ્યક્તિ વાંચીએ તો આપણા અંતરમાં જ્ઞાનનો

પ્રકાશ પથરાય. ગુરુઆશ્રય પ્રામ થવાનો આનંદ અને દિવ્ય અનુભવોની મસ્તીમાં તેઓ વાયુવેગે આત્મ વિકાસ સાધવા લાગ્યા. આત્માના અસ્તિત્વનું સતત સ્મરણ અને કર્મકૃત દેહના અહ્મુનો વિલય એ જ એમનો મુખ્ય પુરુષાર્થ હતો.

તેમની પાત્રતા જોઈને ભાઈશ્રીએ ગુરુગમ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કરાવી, સાધનામાં મન સ્થિર અને શાંત થતા માત્ર જ મહિનામાં ભાઈશ્રીએ પૂજાપણે ધ્યાનમાર્ગ આપ્યો.

તત્વજ્ઞાનનો બોધ હવે અંતરના અનુભવમાં પ્રવર્તિત થઈ રહ્યો હતો અને તેનો અઢળક આનંદ રસિકભાઈને વેદાય રહ્યો હતો. શારીરિક અશાતા છતાં આટલો ઉત્તમ પુરુષાર્થ કર્યો અને શરીરની પેલે પાર આત્માની અભેદ અવસ્થાને તેઓ પામી ગયા. ધન્ય છે તેમને અને ધન્ય છે પરમ પૂજય ભાઈશ્રીને. આવા ઉત્તમ યોગીપુરુષો થકી આ પંચમ આરામાં પણ મૂળમાર્ગ જીવંત રહ્યો છે.

— વિક્રમ શાહ

ॐ

श्री सद्गुरुदेवाय नमः
धर्मध्याननां १२ द्वार

मेरे सत्गुरु कहेते हैं, तु धर्मध्यान को धर सत्भावनाओं से तु, सदा मन को भावित कर मेरे सत्गुरु कहेते हैं...	१२ द्वार
भुद देश, काल, आसन निश्चय करके तुं बैठ शुद्ध आलंबन लेकर, संसार को मान तुं औंठ मेरे सत्गुरु कहेते हैं...	२. देश ३. काल ४. आसन ५. आलंबन
मन का निरोध कम से तु करके आगे बढ़ ध्यान विषय को ज्ञान, चारित्र जहाज पे यढ मेरे सत्गुरु कहेते हैं...	६. कम ७. धातव्य ८. ध्याननो विषय
ध्याता के गुण पाकर, स्थितप्रक्ष दशा पहेचान द्वादश भावना के बल से, तु तज दे मन का मान मेरे सत्गुरु कहेते हैं...	९. ध्याता १०. अनुप्रेक्षा
शुभ लेश्या और शुभ लिंग तेरे भीतर भीलते हैं स्वर्गों के सुख साधन, साधक को भिलते हैं मेरे सत्गुरु कहेते हैं...	११. लेश्या १२. लिंग
धर्मध्यान का आराधन, भाईश्री के संग करे शुक्ल ध्यान की ईच्छा को नित्य दिल में ही धरे शुक्ल ध्यान की ईच्छा को हर कषण कषण में भरे.	
मेरे सत्गुरु कहेते हैं तु धर्मध्यान को धर बापुज्ज कहेते हैं तु धर्मध्यान को धर गुरुमा भी कहेते हैं तु धर्मध्यान को धर	१०. लेश्या ११. लिंग १२. झण

— व्र. नि. मिनणबेन रचित पद

મુંબઈમાં ખ્રમનિષ મિનળબેનનો

લોડીજ સ્વાધ્યાય

તા. ૨૮-૭-૧૪ના રોજ બ્ર.નિ. મિનળબેનનો લોડીજ સ્વાધ્યાય શાંતિનિકેતનમાં ગોઠવવામાં આવેલ. જેમાં પૂ. બાપુજીનું ૨૮મું વચનામૃત “પોતાની મૂડીની અત્યારે ખબર નથી, અત્યારે તો આ બધી બહારની મૂડીની જ ખબર છે. જેમાંથી એક સોય પણ સાથે આવવાની નથી.” સમજાવતાં કહ્યું કે મારું, મારું, કરવાથી આંતરિક વૈભવનો આપણને ખ્યાલ જ નથી. તેથી બહારના જ ધન-વૈભવ, કુટુંબાદિ મારી મૂડી છે એમ માની તેને જ મેળવવાની અને તે સાચવવાની જ ચિંતા જવ સતત કર્યા કરે છે. જેથી કર્મોના જથ્થા ભેગા કરે છે અને સંસાર પરિભ્રમણ ચાલુ જ રાખે છે. હાથથી કોઈ વસ્તુ છૂટે તે ત્યાગ છે, મનથી છૂટે તો એ આસક્તિ તૂટે અને હદયથી છૂટે ત્યારે વૈરાગ્ય આવે. ભીતરમાં અઢળક સંપત્તિ છે પણ આપણે ખુદને મળવાની બધી જ લાઈનો વ્યસ્ત રાખી છે. જો મોક્ષસુખનો જવ અનુભવ ચાહતો હોય તો બાધસુખ મેળવવાના ધ્યેયની દિશા પલટાવી નાખ. નિજધન જોઈતું હોય તો (૧) જગતથી ઉદાસ થવું, (૨) પરિસ્થિતિથી ઉપર ઉઠવું, (૩) સમભાવ (૪) ઉપેક્ષા (૫) દ્રાષ્ટા બની જવું. ગુરુગમના ઉત્કૃષ્ટ અવલંબનથી, સાધનાની ચટકી લગાડી અંદરમાં ચૈતન્યભાવનું ધ્યાન કરવાનું છે.

તા. ૧૮-૮-૨૦૧૪ ના સ્વાધ્યાયમાં પ.પૂ.બાપુજીનું ૩૦ મું વચનામૃત, “બાધ દિષ્ટ હોય ત્યાં સુધી સારી રીતે વિચારવાનું સૂઝે નહીં.” સમજાવતાં કહ્યું કે અનાદિકાળથી જવ જે બાધયક્ષુ વડે દેખાય તેને જ પોતાનું માની રહ્યો છે. તેના કારણે મળેલ સ્વી, કુટુંબાદિને સાચું માની, તેમાં જ સુખની કલ્પનાઓ કરી, સુખને મેળવવા માટે

જિંદગીનો જાગૃત અવસ્થાનો મોટો ભાગ તેની પાઇળ ગુમાવતો રહ્યો છે. બે અનંતા વચ્ચેનો એક ભાગ જવન છે. વર્તમાનમાં જવવું એ ટેવ પડી જવી જોઈએ. મનના વિચારની અંદર વૈભવથી મળતાં સુખથી વિખૂટા પડવાનું છે. જવ બાધદિષ્ટ છોડી સદગુરુ આશ્રયે આંતરૂદિષ્ટ કરે તો પોતે સાચું વિચારી શકે અને તો જ સંસાર પરિભ્રમણની સાંકળને તોડી અનંત અવ્યાબાધ સુખ મેળવી શકે.

તા. ૧૭-૮-૧૪ ના રોજ બ્ર.નિ. મિનળબેને પ.પૂ.બાપુજીનું ૩૧મું વચનામૃત “તત્વદિષ્ટ આવે નહીં, બાધાદિષ્ટ જાય નહીં, ત્યાં સુધી અધ્યાત્મમાર્ગમાં આગળ વધાય નહીં.” સમજાવતાં કહ્યું કે અનાદિકાળથી જવ બાધપદાર્થોમાં જ સુખનાં કારણો ગોતે છે. બાધદિષ્ટથી મન નબળું થાય છે. ગુરુના આશ્રયે રહીએ તો મન સબળ બને. પોતે જે તત્વરૂપ છે તે તરફ દિષ્ટ જ નથી. પોતે જે સ્વરૂપ નથી તેને પોતાનું સ્વરૂપ માની નવાં કર્મો બાંધવાનું જ કાર્ય જવ કરે છે. હવે પોતે જે તત્વરૂપ છે એની જાણ થાય તો પરતત્વ-અજીવતત્વ પ્રત્યેનો મોહભાવ ઘટે. તેને છોડવાનો પુરુષાર્થ સદગુરુ આશ્રયે જ થઈ શકે. તો જ અધ્યાત્મદિષ્ટ ખૂલે અને સંસાર - પરિભ્રમણને મટાડવાનો પુરુષાર્થ થઈ શકે. જે પ્રમાણે પ્રારબ્ધ છે, કર્મ છે તે પ્રમાણે પરિસ્થિતિ સર્જય છે, તે વખતે પણ સ્વમાં જ રહેવાનું છે. નવ તત્વ મુખ્યપણે બે તત્વમાં સમાઈ જાય છે. (૧) જવ (૨) અજવ. અજવ તત્વને જાણી તેનાથી જાતને છૂટી પાડવાની છે. તત્વદિષ્ટ હશે તો જ કર્મ પરના ડાખ કાઢવાનો પુરુષાર્થ થઈ શકશે. જે દેખાય છે તે હું નથી અને મારું નથી. એમ વિચારવાથી મોહ નહીં થાય. સિદ્ધ ભગવાન જેવું જ મારું સ્વરૂપ છે. મારે તેને ગ્રાપ્ત કરવાનું છે. આવા સંકલ્પ દ્વારા તત્વની દિષ્ટ ખૂલશે અને બાધ દિષ્ટ જશે.

અમદાવાદમાં બ્રહ્મનિષ્ઠ લકીતાબેનનો લોડીજ સ્વાધ્યાય

કર્મસત્તાનો સ્વીકાર :

કાનમાં ખીલા ઠોક્ક્યા જ્યારે,
થઈ વેદના પ્રભુને ભારે;
તોયે પ્રભુ શાંત વિચારે,
ગોવાળનો નહીં વાંક લગારે.

ચાર ચાર જ્ઞાનના ધણી એવા મારા પ્રભુએ
ગોવાળનો વાંક જોયો નહીં કારણકે પ્રભુ જાણતા હતા
કે મારા જ અપરાધની કર્મસત્તા એ કેરેલી આ સજા છે.
માટે મારે સ્વીકાર જ કરવાનો છે. પૂર્વે અધારમા ભવમાં
ત્રિપૃષ્ઠ વાસુદેવના ભવમાં સયાપાલકના કાનમાં સીસું
રેઝ્યું હતું તે કર્મસત્તાએ આપેલી આ સજા હતી. તેથી
મનમાં સમાધન કેળવી પીડાને સમતાભાવે સહી
લીધી.આપણે પણ કોઈ કર્મના ઉદ્યમાં જે કાંઈ હુઃખ
આવી પડે ત્યારે હુઃખી ન થવું હોય તો સ્વભૂત દર્શન
તેનો શ્રેષ્ઠ ઉપાય છે. શાંતિનો અમોદ ઉપાય છે. પૂર્વ
જે કાંઈ કરીને આવ્યા ધીએ સારું કે નરસુ તેનું બિલ
ચૂકવાય છે. વાત વાતમાં ચિંતા, ટેન્શન, ડિપ્રેશન
વગેરેનો ભોગ બનેલા માનવ માટે કર્મવિપાકનું ચિંતન
કરવું એ જ અક્સરી ઈલાજ છે. સાસુ અંગે ફરિયાદ
કરતી દીકરીને કહેજો કે જો તારે કુદરત પાસેથી ભવ્ય
ઈનામ જોઈતું હોય તો “મારાં કર્મો જ” દુષ્ટ છે એમ
સમાધાન કરી લેજે.

મિથ્યાત્વનો ગાઢ અંધકાર :

શરીરમાં રહેલી ગાંઠનું ઓપરેશન થઈ શકે છે.
તેનો મૂળમાંથી નિકાલ કરી શકાય છે. પરંતુ અનાદિની
જે મિથ્યાત્વની ગાંઠ સજજડ થઈ ગઈ છે તે સત્તદેવ-
સત્તગુરુ-સત્ત્યર્મ તત્ત્વને જેવા સ્વરૂપે છે તેવા સ્વરૂપે
નથી માનવા દેતા. તેમાં બેભાન રાખે છે. હવે જો

ભાનમાં આવવું હશે, મિથ્યાત્વની સજજડ ગાંઠને
છેદવી હશે, સ્વભાવ અને વિભાવને સમજવા હશે
તો મિથ્યાત્વના ઊલટા ચશ્મા ઉતારવા પડશે. તેના માટે
સદ્ગુરુ વૈદ્ય સુજ્ઞા છે. મોક્ષમાર્ગના ભોમિયા છે. તેની
આજ્ઞા અને આશ્રય સ્વીકારવાં પડશે. પરિગ્રહ બંધન
છે તેવું હૈયાથી ન લાગે તો સમજવું કે મિથ્યાત્વ જીવતું
છે. વિજાતીય દ્રવ્યના મિલનથી જ રાગ-દ્વેષની ઉત્પત્તિ
થાય છે. આ શરીરને મારું માન્યું છે તે તો ભાડાનું ઘર
છે. ગમે ત્યારે સ્થળાંતર કરવું પડશે. છોડવું પડશે માટે
તીવ્ર પુરુષાર્થ કરી મિથ્યાત્વની ગાંઠને ભેદવાની છે.
એક મારો આત્મા જ શાશ્વત છે. જ્ઞાન, દર્શન, સંયમ
તેના ગુણો છે. તે સિવાય બધાય પૌર્ણગલિક સંબંધો
બહિર્ભાવ છે તેને છોડી દે.

અંતર્મુખતાનો માર્ગ :

હે જીવ ! તું અભામાં તને હિત કહું છું. અંતરમાં
સુખ છે. બહાર શોધવાથી નહીં મળે. જેમ જેમ સ્પૃહાને
છોડતા જઈશું તેમ તેમ ઉપયોગ શુદ્ધ થઈ અંદર તરફ
વળે છે. તેમ તેમ વિકલ્પો તૂટતા જશે તેથી ઉપયોગ
શુદ્ધ અને સૂક્ષ્મ થતો જશે તેથી જ પદાર્થોની વિમુખતા
પ્રાપ્ત થશે. ત્યારે જ સર્વથી સર્વપ્રકારે અણગા રહેવાની
ભૂમિકાનું નિર્માણ પ્રાપ્ત થશે. રાગાદિ ભાવો ઘટતા
જશે. દેહાધ્યાસ ધૂટતો જશે. જગતના પર પદાર્થોને
જેમ ચાલતું હોય તેમ ચાલવા દેવું સારો કે ખોટો
અભિપ્રાય આપવાની જે ટેવ છે. તેનાથી તરત બહિર્ભાવ
ઉપયોગ તરત જ થઈ જાય છે. અભિપ્રાય ન જ
આપવામાં સાધના છે. બધેથી કનેક્શન તોડી વિરતિના
ઘરમાં આવવાનું છે. અનાદિથી આપણે જ ઊલટો
અવળો અભિપ્રાય રાખ્યો છે. તેને પલટાવવાનો છે.
પ.કૃ. દેવ કહે છે કે -

અંતર્મુખ અવલોકતા વિલય થતાં નહિ વાર.

ગુરુપૂર્ણિમા મહોત્સવ

જે મહોત્સવની મુમુક્ષુઓ રાહ જોતા હોય છે એવા ગુરુપૂર્ણિમા મહોત્સવની ઉજવણી શુક-શનિ-રવિ તા. - ૧૧-૧૨-૧૩ જુલાઈ, ૨૦૧૪ દરમ્યાન ત્રિદિવસીય મહોત્સવરૂપે પ.પુ.ભાઈશ્રીની શુભ અને પવિત્ર નિશ્રામાં ઉજવાયેલ. અનન્ય શરણાના આપનાર એવા શ્રી સદ્ગુરુદેવ પ્રત્યે ભક્તિ પ્રદર્શિત કરવા દેશ તેમજ વિદેશનાં મુમુક્ષ ભાઈ-બહેનો કલ્યાણહોલમાં સમાવેશ ન થાય એટલી સંખ્યામાં ઊમટી પડેલ હતા.

પ્રથમ દિવસ, શુક્રવાર તા. ૧૧-૭ ના રોજ પ.પુ.ભાઈશ્રીએ ભક્તિનો વિષય લઈ વચ્ચનામૃતજ્ઞના પત્રાંક : ૧૬૫ અને ૨૦૧ સમજાવી પ્રેમમય પરાભક્તિથી પરમાત્મા પ્રસન્ન થાય છે એમ જ્ઞાની મહોપાધ્યાય યશોવિજયજી મ.સા. રચિત “ગુરુતત્ત્વ વિનિશ્ચય” પુસ્તકમાંથી ૧-૨-૩ શ્લોકોનો સ્વાધ્યાય કરાવેલ. બપોરના સ્વાધ્યાયમાં ૪-૫-૬ શ્લોકો વિસ્તૃત રીતે સમજાવેલ. રાત્રે ૮ કલાકે સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમમાં સંસ્થા દ્વારા ચાલતા વ્યસનમુક્તિ અભિયાન અંગે દૂરદર્શન પરથી પ્રસારિત થયેલ ફિલ્મ પ્રદર્શિત કરવામાં આવેલ તેમજ સંસ્થાના નૂતન લોગોનું પ.પુ.ભાઈશ્રીના વરદહસ્તે વેબસાઈટ પર અનાવરણ કરવામાં આવેલ.

દ્વિતીય દિવસ, શનિવાર, તા. ૧૨-૭ ના રોજ ગુરુપૂર્ણિમા હતી. આ નિમિતે સવારના ૬ થી ૮ દરમ્યાન નવા બંધાતા રાજમંદિરમાં શ્રી ગુરુપાદુકા પૂજનનો ભવ્ય અને અનોખો કાર્યક્રમ યોજાયેલ. આ પૂજા શ્રી સંકેતભાઈ (અમદાવાદ) દ્વારા ભજાવવામાં આવેલ. આ જાતની પૂજા પ્રથમવાર યોજાયેલ ૩૦૦ જેટલાં મુમુક્ષ ભાઈ-બહેનોએ પૂજામાં બેસવાનો લાભ પ્રાપ્ત કરેલ હતો. ઘણાં આનંદ-ઉત્સાહપૂર્વક આ

કાર્યક્રમ સંપન્ન થયેલ. ત્યાર બાદ સવારે ૧૦.૩૦ થી ૧.૩૦ દરમ્યાન પ.પુ.ભાઈશ્રીની શુભ નિશ્રામાં સત્રસભાનું આયોજન થયેલ. જેમાં બ્ર.નિ. મિનળબહેન રચિત ગુરુ માહાત્મ્ય દર્શાવતું પદ ગવાયા બાદ આશીર્વાદ સેન્ટરના વિકલાંગ બાળકોએ રાધા-કૃષ્ણ અંગે સમૂહ નૃત્ય રજૂ કરેલ હતું. પ્રેમની પરબના ડાયરેક્ટર શ્રી ચન્દ્રકાન્તભાઈ વ્યાસ તથા આશીર્વાદ સેન્ટરના ડાયરેક્ટર શ્રી જાદવભાઈ દ્વારા પ્રાસંગિક પ્રવચન કરવામાં આવેલ.

સંસ્થાની કર્મચારી બહેનોએ સમૂહમાં પ.પુ.ભાઈશ્રીના ગુણ અને ઉપકાર વર્ણવતું પદ સુંદર રીતે ગાયા બાદ શ્રી મિનળબહેને સંદેશા વાંચન કરેલ. આવેલ કાર્યક્રમ દર્શાવિલ. શ્રી લલિતાબહેને સદ્ગુરુદેવના મહત્ત્વ વિષે સંબોધન કરેલ.

પ.પુ.ભાઈશ્રીએ આશીર્વચન આપતાં જ્ઞાની કે, સદ્ગુરુ ભવરોગ મટાડનાર સાચા વૈદ્ય છે તેમજ અજ્ઞાન દૂર કરનાર-પ્રકાશ પાથરનાર દીપક સમાન છે. સાયલા ખાતે થઈ ગયેલ ગુરુવર્યાને યાદ કરી નમસ્કાર કરેલ. એક મુમુક્ષ જેતપરવાળા શ્રી રસિકભાઈ પટેલને બ્ર.નિ. જાહેર કરતાં કલ્યાણ હોલ તાળીઓના ધ્વનિથી છવાઈ ગયેલ હતો. બધાંનો ઉત્સાહ દર્શનીય બની ગયેલ હતો. શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર વચ્ચનામૃતજ્ઞને સ્થાને નવા શાંગારેલ વચ્ચનામૃતજ્ઞની સ્થાપના પ.પુ.ભાઈશ્રીના વરદહસ્તે કરવામાં આવેલ. સંધપૂજન પણ થયેલ.

બપોરના ૪.૩૦ થી ૫.૩૦ દરમ્યાન શ્રી મિનળબહેને મનનીય સ્વાધ્યાય કરાવતાં ગુરુપૂર્ણિમાં મહોત્સવનું મહત્ત્વ સમજાવી પુરુષાર્થી થવા પ્રેરણા આપેલ. રાત્રે જાન્યુઆરી મહિનામાં ઉવસગહરં પાર્શ્વનાથ તથા જબલપુરની આસપાસના તીર્થોની ધર્મયાત્રા થયેલ તે અંગેની ફિલ્મ દર્શાવવામાં આવેલ.

તૃતીય દિવસ રવિવાર, તા. ૧૩-૭-૨૦૧૪

ના પણ પ્રસંગને અનુરૂપ વિશિષ્ટ સ્વાધ્યાય અને વિશેષ ભક્તિ દ્વારા સમગ્ર દિવસ પ્રવૃત્તિમય બની ગયેલ હતો.

દરરોજ દહેરાસરજી માટે બોલી-પ્રભાવના-સંઘપૂજન પણ થતાં હતાં. આ વર્ષે વરસાદ ઓછો થતાં પશુ-પક્ષીઓને રાહતરૂપ થવા અર્થે જીવદ્યાના ફંડ અંગે જાહેરાત થતાં તેમાં સારા પ્રમાણમાં રકમ જમા થયેલ હતી. આશ્રમને રોશની અને શાશ્વતાથી સજજ કરવામાં આવેલ તેથી નયનરમ્ય દશ્યાવલી સરળીયેલ.

ગુરુપૂર્ણિમાના પવિત્ર દિવસે બપોરના ભોજન દરમ્યાન મુમુક્ષુઓ ઉપરાંત સંસ્થાના કર્મચારીઓ-સંસ્થા દ્વારા ચલાવવામાં આવતી અન્ય અલગ અલગ સંસ્થાના કર્મચારીઓ-સંસ્થામાં ચાલતા બાંધકામ માટેના કામદારોને આમંત્રિત કરેલ હોવાથી સૌએ સહભોજનનો લાભ ગ્રાપ્ત કરેલ હતો.

ભક્તિ તેમજ કાર્યક્રમનું સુચારુરૂપ સંચાલન બ્ર.નિ. વિકમભાઈ દ્વારા પ્રશંસનીય રીતે થયેલ હતું.

પર્વાધિરાજ પર્યુષણ પર્વની ઉત્સાહસભર રીતે થયેલ ઉજવણી

પર્વાધિરાજ પર્યુષણ મહાપર્વ (સંવત ૨૦૭૦)
તારીખ ૨૨ થી ૨૮ ઓગસ્ટ-૨૦૧૪ દરમ્યાન
પ.પૂ.ભાઈશ્રીની પવિત્ર નિશ્રમામાં ભારે આનંદ-
ઉલ્લાસપૂર્વક ઉજવવામાં આવેલ.

પ્રથમ ગ્રાણ દિવસ પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ સ્વાધ્યાયમાં આત્માના વૈભવને અનુલક્ષીને “સમયસાર”ના આધારે સમજાવેલ. આત્મા જ્ઞાનસ્વરૂપ છે. અનંત શક્તિઓનો ધારક છે. તેમાં ૪૭ શક્તિઓ મુખ્ય છે. આ ૪૭માંથી પ્રથમ ૧૩ શક્તિઓ ૧. જીવત્વ શક્તિ, ૨. ચિત્ત શક્તિ, ૩. દશિ શક્તિ, ૪. જ્ઞાન

શક્તિ, ૫. સુખ શક્તિ, ૬. વીર્ય શક્તિ, ૭. પ્રભુત્વ શક્તિ, ૮. વિભુત્વ શક્તિ, ૯. સર્વદર્શિત્વ શક્તિ, ૧૦. સર્વજ્ઞત્વ શક્તિ, ૧૧. સ્વચ્છત્વ શક્તિ, ૧૨. પ્રકાશ શક્તિ અને ૧૩. અસંકુચિત વિકાસત્વ શક્તિ વિષે વિસ્તૃત માહિતી-સમજ આપેલ અને આત્માને ઓળખી મનુષ્યભવ સર્જણ કરી લેવા જણાવેલ.

બ્ર.નિ. શ્રી રસિકભાઈએ પણ આ દિવસો દરમ્યાન સુખ ક્યાં રહેલ છે ? એ પ્રશ્નના પત્યુત્તરરૂપે જણાવેલ કે સાચું સુખ આત્મામાં છે. પર પદાર્થ પ્રત્યેની આસક્તિ જ દુઃખ આપનાર છે. જ્ઞાની માત્ર ચૈતન્ય દસ્તિ રાખે છે. વિષય-કષાય દૂર કરવા જરૂરી છે. રત્નત્રયની આરાધના માટે તપ્ય જરૂરી છે.

પર્યુષણ પર્વના ચોથા દિવસથી આઠમા દિવસ સુધી પરંપરાનુસાર કલ્પસૂત્રજીનું વાંચન બ્ર.નિ. શ્રી વિનુભાઈ શાહ દ્વારા કરવામાં આવેલ. તા. ૨૫-૮-૨૦૧૪ના વાજતે-ગાજતે શોભાયાત્રા સ્વરૂપે શુતકેવળી-યુગપ્રધાન શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામી દ્વારા રચિત કલાસૂત્રજી કલ્યાણ હોલમાં લાવવામાં આવેલ તેમજ તા. ૨૬-૮-૨૦૧૪ ના રોજ બપોરે એ જ રીતે શોભાયાત્રા સ્વરૂપે તે કલ્પસૂત્રજી પુનઃ પરત લઈ જવામાં આવેલ.

પર્યુષણ પર્વના પાંચમા દિવસે પ્રભુ મહાવીરના જન્મ કલ્યાણકની ઉજવણી ભારે ધામધૂમપૂર્વક કરવામાં આવેલ. પ્રભુના પારણાને સુશોભિત કરવામાં આવેલ. પ્રભુની પ્રતિમાજીને તેમાં બિરાજમાન કરી તેને જુલાવવાનો લહાવો બધાંએ લીધેલ. નાચતા-ગાતા-ગરબા લેતા મુમુક્ષુઓને જોવા એ અદ્ભુત દશ્ય હતું. બોરીવલીના મુમુક્ષુ ભાઈ શ્રી પ્રફુલ્લભાઈ શાહ તરફથી લાડવાની પ્રભાવના થયેલ.

પર્યુષણ પર્વના છંદ દિવસે એટલે બુધવાર,

તારીખ ૨૭-૮-૨૦૧૪ ના રોજ સત્પુરુષ શોધક
પૂ. શાંતિદાદાના દેહવિલય દિવસ નિમિત્તો
શ્રદ્ધાંજલિનો કાર્યક્રમ યોજાયેલ.

દરરોજ પ્રભાવના થતી, સાંજે પ્રતિકમણ કરવામાં આવતું. દહેરાસરજી માટે બોલી બોલવામાં આવતી. દહેરાસરજીમાં રહેલ પ્રતિકમણઓને અવનવી આંગળીની રચના કરી નયનરખ્ય કરવામાં આવતી.

દેશ તેમજ પરદેશના મુમુક્ષુઓએ ઘણી સારી સંખ્યામાં આ મહાપર્વની ઉજવણીનો લાભ પ્રાપ્ત કરેલ હતો. તા. ૨૮-૮-૨૦૧૪ ના સાંવત્સરિક પ્રતિકમણ થયેલ. શનિવાર, તા. ૩૦-૮-૨૦૧૪ ના રોજ વવાણિયા-મોરબી-રાજકોટની ધર્મયાત્રા પ.પૂ.ભાઈશ્રીની શુભ નિશ્ચામાં યોજવામાં આવેલ.

દર વર્ષની જેમ આ વર્ષે પણ કલ્પસૂત્રજીની બોલીનો લાભ સંયુક્ત રીતે તમામ મુમુક્ષુઓએ પ્રાપ્ત કરેલ. આમ હોવાથી બોલીની રકમ સારા પ્રમાણમાં એકત્ર થાય છે. કલ્પસૂત્રજીનું વાંચન જેમાંથી કરવામાં આવે છે તે ઉપરાંત અન્ય સુવર્ણના અક્ષરવાળું કલ્પસૂત્રજી સંસ્થાને ઉપહાર રૂપે પ્રાપ્ત થયેલ છે. તે પણ આ વર્ષ શોભાયાત્રામાં સામેલ કરવામાં આવેલ. આ અદ્વિતીય-અનન્ય કલ્પસૂત્રજી તા. ૨૫-૮ થી ૨૮-૮ દરમ્યાન એટલે કે પાંચ દિવસ દર્શનાર્થી કલ્યાણહોલમાં પ્રદર્શિત કરવામાં આવેલ. સાંવત્સરિક પ્રતિકમણની બોલીમાં મુમુક્ષુઓએ ઉત્સાહપૂર્વક ભાગ લેતાં સારી એવી રકમ એકત્ર થયેલ.

આ વર્ષે તપશ્ચર્યા સારા પ્રમાણમાં થયેલ. માત્ર મુમુક્ષુ ભાઈ-બહેનો નહિ પરંતુ સંસ્થાના કર્મચારી ભાઈ-બહેનોએ પણ તપશ્ચર્યા કરેલ. પરિણામે અહૃદાંઅહૃમ-ઇછૃ-ઉપવાસ-આઠ-આઠ એકાસણાં સારા પ્રમાણમાં થયેલ. દરરોજ પ.પૂ.ભાઈશ્રી દ્વારા પણ્યાજ્ઞાણ આપવામાં આવતા હતા.

તાલુકા કક્ષાની ચિંતન શિબિરમાં

પૂ. ભાઈશ્રીનું પ્રવચન

સરકારશ્રી તરફથી સાયલા તાલુકાના ઉચ્ચ હોદાના કર્મચારીઓ માટે બે દિવસની આ શિબિર લાલજી મહારાજની જગ્યા-સાયલામાં રાખવામાં આવેલ. “તાલુકાનો ઝડપી વિકાસ” આ મુદ્દા પર બધા ભેગા થયા હતા. સવારથી શરૂ કરી અને રાત્રી સુધી અનેક પ્રોગ્રામ રાખવામાં આવેલ, જેમાં આધ્યાત્મિક નિષ્ણાત તરીકે પૂ. ભાઈશ્રીનું પ્રવચન તા. ૨૬-૮-૨૦૧૪ ના “કર્મ-નિષા” વિષય પર રાખવામાં આવેલ.

પૂ. ભાઈશ્રીએ પૂ. બાપુજી (લાડકંદ બાપુ) સાયલા સ્ટેટના દીવાન હતા અને પછી ભારત સ્વતંત્ર થયા પછી ભારત સરકારના અમલદાર થયા, તે સમયે તેમની કર્મનિષા કેવી હતી તે જણાવી અને દાખલા દલીલપૂર્વક આ વિષય ઘણી જ અસરકારક રીતે રજૂ કર્યો હતો. બ્ર. વિકમભાઈએ આ જ વિષય પર એક સુંદર પદ લીધું હતું.

બે દિવસના આ પ્રોગ્રામમાં સુરેન્દ્રનગર જિલ્લાના કલેક્ટરશ્રી તથા તેખુટી કલેક્ટર તથા ૩૫ થી ૪૦ અમલદારો હાજર રહ્યા હતા.

મહાસતીના દર્શનાર્થે પૂ. ભાઈશ્રીની

સરા ગામની વિજિટ

પૂ. ઈંડુભાઈ મા.સ. અને અન્ય પાંચ ઠાણાનું આ વર્ષનું ચોમાસુ સરા ગામે હોવાથી પર્યુષણ પર્વ આરાધના પછી પૂ. ભાઈશ્રી બ્ર. વિનુભાઈ તથા અન્ય મુમુક્ષુઓ તા. ૧-૮-૨૦૧૪ સોમવારે સવારે સ્વાધ્યાય તથા સત્ત્સમાગમ અર્થે સરા ગયા હતા. સ્વાધ્યાયમાં પૂ. ભાઈશ્રીએ પૂ. કાળિદાસભાઈએ લખેલ પત્ર નં. ૧૦ “મોક્ષમાર્ગ ગ્રકાશ” માંથી લીધો હતો. સરા ગામમાં મેલડી માતાજીનું મંદિર આવેલું છે. હાલ તે મંદિરના પુનઃનિર્માણનું કામ ચાલી રહ્યું છે. ખૂબ જ ભવ્ય અને

વિશાળ મંદિર બની રહ્યું છે. બપોરનું ભોજન બધાએ તે મંદિરની ભોજનશાળામાં લીધું હતું. મંદિરના ટ્રેસ્ટીઓએ પૂ.ભાઈશ્રીનું સુંદર સ્વાગત કરી પૂરી આગતા-સ્વાગતા કરેલ હતી.

બ્રાહ્મણ સમાજની વાડીનું ઉદ્ઘાટન

શ્રી ઓ. સહ. બ્રાહ્મણ જ્ઞાતિની એક વાડી સાયલા ગામમાં આવેલ છે. આ વાડી ઘણી જૂની થઈ ગઈ હોવાથી તેમાં સુધારા-વધારા કરી અને રીપેર કરવામાં આવી. સંસ્થાના મુમુક્ષુઓએ તે કાર્ય માટે યોગદાન આપેલ.

તા. ૨૪-૮-૨૦૧૪ રવિવારે (૧) પૂ.ભાઈશ્રી (૨) પૂ.સ્વામિ આત્માનંદ સરસ્વતી (શ્રી ભજનાનંદ આશ્રમ-બોટાદ) તથા (૩) પૂ. દુર્ગાંદાસ મહારાજ (લાલજ મહારાજની જગ્યા-સાયલા)ની ઉપસ્થિતિમાં ઉદ્ઘાટન તથા બહુમાન કરવાનું ફંક્શન રાખવામાં આવેલ. જ્ઞાતી તરફથી પૂ.ભાઈશ્રીનું બહુમાન કરવામાં આવેલ. આશીર્વચન આપતા પૂ.ભાઈશ્રીએ શુભેચ્છા પાઠવેલ.

જશાણી પરિવાર દ્વારા

સ્વાધ્યાય ભક્તિનો પ્રોગ્રામ

આ. લક્ષ્મીકાંત જશાણીનો દુબઈમાં વસતો પુત્ર મુમુક્ષુ બિરેન જશાણીને આ વર્ષે ૫૦ વર્ષ પૂરાં થઈ રહ્યાં છે અને શિલ્પા તથા બિરેનના લગ્ન જીવનનાં ૨૫ વર્ષ પુરાં થતાં હોવાથી અને બિરેનનો સુપુત્ર ચિ. શ્રેય કે જે અમેરિકા ભણી રહ્યો છે તેની ઉપસ્થિતિ પણ મુંબઈમાં હોવાથી, જશાણી પરિવાર તરફથી સ્વાધ્યાય, ભક્તિ તથા ભોજનના પ્રોગ્રામનું ભવ્ય આયોજન તા. ૨૭ જુલાઈ ૨૦૧૪ના મુંબઈના આજ્વાસન હોલમાં રાખવામાં આવેલ. આ પ્રસંગે સ્વાધ્યાયમાં પૂ.ભાઈશ્રીએ ‘ચિર વિકાસ’ આ વિષય પર ઘણો જ સુંદર અને અસરકારક સ્વાધ્યાય કરાવ્યો

હતો. ભક્તિ બ્ર.વિકમભાઈ, હિરેનભાઈ, કીર્તિભાઈ તથા દુલારીબેને કરાવી હતી.

દુબઈ ક્ષેત્રના મુમુક્ષુઓ નિયમિત સ્વાધ્યાય ભક્તિ કરતા હોય છે તેમાં બિરેનભાઈ તથા શિલ્પાબેનનો ફાળો ઘણો મોટો રહેલ છે. આ ઉપરાંત આશ્રમના અન્ય કાર્યમાં પણ તેઓ ઘણી રીતે જોડાયેલા છે. પૂ.ભાઈશ્રીએ તે બન્નેને બધી રીતે બીરદાવી અભિનંદન આપ્યા હતા. તેઓએ સુંદર ભોજનની વ્યવસ્થા રાખેલ હતી.

આ પ્રસંગે જશાણી પરિવારે ઘણા મોટા દાનની જાહેરાત કરી હતી. સમગ્ર મુમુક્ષુગણ તથા જશાણી પરિવારના સભ્યો અને આમંત્રિતો મળી મોટી સંખ્યામાં લોકો હાજર રહ્યાં હતાં.

યુવા સ્વાધ્યાય

મુંબઈના યુવા મુમુક્ષુ સ્વાધ્યાય ભક્તિનો પ્રોગ્રામ તા. ૧૭ ઓગસ્ટ ૨૦૧૪ ના બ્ર. વિનુભાઈને વેર રાખવામાં આવેલ. પૂ.ભાઈશ્રી એ “ચેતનામય જીવન” આ વિષય પર ઘણો જ પ્રેરણાદાયક સ્વાધ્યાય કરાવ્યો હતો. આ પ્રસંગે બ્ર.વિકમભાઈએ ભક્તિ કરાવી હતી. ઘણી મોટી સંખ્યામાં યુવાનોએ આ પ્રોગ્રામનો લાભ લીધો હતો.

ચાલો, પાર્શ્વભૂમિ પર

અજાહરા પાર્શ્વનાથદાદાના દર્શનાર્થે

જેમના હૃદયમાં વીતરાગી જિનેશ્વર પ્રભુ પ્રત્યે અગાધ અને અસીમ જિનભક્તિ રહી છે અને જેઓ જિનેશ્વર ભગવાનને માથે રાખી, અધ્યાત્મયાત્રાના પંથે ઘણા વેગથી પ્રગતિ કરતાં કરતાં બીજા અનેક ભવ્ય જીવોને મોક્ષમાર્ગે પ્રયાણ કરાવવા આ ઉત્કૃષ્ટ અવલંબન પ્રત્યે પરમભક્તિ જગ્યાવી રહ્યા છે એવા સદ્ગુરુદેવ પ.પૂ.ભાઈશ્રીની નિશ્ચામાં તા. ૨૧મી સપ્ટેમ્બર, રવિવારે શ્રીમાન શેઠશ્રી જ્યંતિલાલ

મોહનલાલ વોરા પરિવારના શ્રી પ્રકાશભાઈ, શ્રી કેતનભાઈ તથા શ્રી કમલેશભાઈ વોરાએ એક વિશિષ્ટ કાર્યક્રમનું આયોજન કરેલ, જેમાં જીવદ્યાલેન ધાર્ટકોપર (વેસ્ટ) માં પ્રતિષ્ઠિત અજીહરા પાર્શ્વનાથ જિનાલયમાં પ.પૂ.ભાઈશ્રી, પૂ. બ્રહ્મનિષ્ઠી તથા લગભગ ૧૭૫ જેટલા મુમુક્ષુઓ આ પ્રોગ્રામમાં સાથે જોડાયેલ. સવારે ખૂબજ ભાવથી, શિસ્તબદ્ધ ધણાં મુમુક્ષુઓએ પ.પૂ. ભાઈશ્રી સાથે દાદાની સેવા-પૂજા કરેલ. અતિભવ્ય લાલરંગની શ્રી અજીહરા પાર્શ્વનાથ ભગવાનની હડ” (નવફણા) પ્રતિમાજી, ડાબી બાજુ ૪૫” ના શ્રી લભ્યનિધાન પાર્શ્વનાથ તથા જમણી બાજુ ૪૫” ના શ્રી આશાપૂરણ પાર્શ્વનાથ તથા બીજી અનેક ભગવાનની પ્રતિમાજી અને ઉપર રત્નચિત્તામણિ પાર્શ્વનાથની અલૌકિક પ્રતિમાજી તથા બહારના ભાગમાં અનેક દેવટેવીઓની પ્રતિમાજી છે, જેનાં દર્શન થતાં જ તેમની પ્રશ્ન રસ નિમજ્જ્ઞતા, વીતરાગતા તથા તેમની ભીતરમાં રહેલ અવિરત જ્ઞાનધારા પ્રત્યે ઉપયોગ જતાં સ્થિર થવાતું હતું. પછી પાછળના ભાગમાં આવેલ સુંદર વિશાળ હોલમાં સાધુભગવંતે પધારી ચૈત્યવંદન કરાવેલ. બ્ર.નિ. વિકમભાઈએ મંગલ પ્રાર્થના સુતિરૂપે ગાઈ. પ.પૂ.ભાઈશ્રીનો પરમ સત્સંગ ગોઠવવામાં આવેલ જેમાં પૂજયશ્રીએ મોહનવિજયજી કૃત પાર્શ્વનાથ સ્તવન ઊડાણથી સમજાવેલ અને કહ્યું કે જેમ હાથીના મુખમાંથી ભોજનનો એક કણ નીચે પડી જાય તો ક્રીડિને માટે તો ધનવાનપણું થઈ જાય તેવી રીતે હે ભગવાન, આપની દાસ્તિ મારા પર થોડીક કાણ માટે પણ પડે તો મને આત્મસંપદારૂપ અથળક સંપત્તિ પ્રાપ્ત થઈ જાય તેમ છે. માટે મને આપ આપની નજરથી જરા પણ દૂર કરશો નહીં. આમ પાર્શ્વનાથદાદાના દરબારમાં જાણે મનના ભાવો નિર્મળતાને ભજુ અને આનંદનું વેદન કરતાં હતાં. ત્યાર બાદ બ્ર.નિ. વિકમભાઈ તથા હીરેનભાઈએ

એક પદ ગાઈ અને છેલ્લે આરતી તથા મંગળદીવો કરેલ. આ અવિસ્મરણીય કાર્યક્રમથી સંઘના શ્રેષ્ઠિઓ ધણા પ્રભાવિત થયા હતા.

આ પ્રસંગે શ્રી રાજસોભાગ સત્સંગ મંડળે રૂ.૧૧,૦૦૦/- શ્રીસંઘને જીવદ્યા ખાતે આપેલ; જેનો શ્રી સંઘે નમ્ર ભાવે સ્વીકાર કરેલ.

સદગતને શ્રદ્ધાંજલિ

— નાયરોબી નિવાસી ધણાં વર્ષો પહેલાં પૂ. બાપુજીને અર્પણ થયેલ મુમુક્ષુ બહેન શ્રી અમૃતબેન હેમરાજ લખમશીનું તા. ૨-૭-૨૦૧૪ ના ૮૮ વર્ષની ઉંમરે અવસાન થયું છે. અમૃતબહેન વર્ષો સુધી દર વર્ષે સાયલા આવી અને રહેતાં. તેઓ પોતાનાં દૈનિક નિત્યક્રમ કરવામાં નિયમિત હતાં. તેમનું આખું જીવન ધર્મમય વિત્યું છે. થોડા સમયથી તેઓ શારીરિક રીતે અસ્વસ્થ રહેતાં હતાં. બ્ર. સુધાબેનનાં તેઓ મોટાં બહેન થાય છે.

— નાયરોબી નિવાસી મણીબેન નેમચંદ ધનાણીનું ધણી મોટી ઉંમરે તા. ૩-૬-૨૦૧૪ ના અવસાન થયું છે. પૂ. બાપુજીને અર્પણ થયેલ મણીબહેન માર્ગ પર દઢ શ્રદ્ધા ધરાવતાં હતાં અને નિત્યક્રમ તેઓ દરરોજ નિયમિત કરતાં હતાં. છેલ્લાં થોડાં વર્ષોથી તેઓ બીમાર રહેતાં હતાં અને હાલવા ચાલવામાં પણ તેમને મુશ્કેલી પડતી હતી. આ વર્ષની ગુરુપૂર્ણિમા મહોત્સવના નાયરોબીના પ્રોગ્રામમાં તેઓ હાજર રહી શકે તેમ ન હોવાથી બધો પ્રોગ્રામ આગ્રહ કરીને તેમને ઘેર રખાવ્યો હતો.

મણીબહેનનો આત્મા જ્યાં હોય ત્યાં સુખ શારીરિક રહે અને તેમનું અધુરું આરાધન ટૂંક સમયમાં પૂરું કરે તેવી ભગવાન પાસે પ્રાર્થના કરીએ.

— ધાર્ટકોપર-મુંબઈ નિવાસી મુમુક્ષુ બહેન રંજનબહેન પારેખનું ૭૨ વર્ષની ઉંમરે તા. ૨૭-૭-

૨૦૧૪ ના સમાધિભાવે અવસાન થયેલ છે. માર્ગ પ્રત્યેની દઢ શ્રદ્ધા, નિત્યકમ કરવામાં નિયમિત, વધુ ને વધુ શિબિરોનો લાભ લઈ આંતરિક રીતે સ્થિર થયેલ, બધાની સાથે હળીમળી આનંદથી રહેનાર રંજનબહેને આ ક્ષેત્ર છોડી અન્ય ક્ષેત્રે સ્થાન ગ્રહણ કરેલ છે.

— ઈન્દોરના રહેવાસી શ્રી મહેન્દ્રભાઈ ઈંડરમલ દોશી કે જે ખૂબ સરળ, સંસ્કારી અને ધાર્મિક વૃત્તિવાળો જીવ હતો. મુમુક્ષુ વિરલ ગાંધી અને તેમની દુકાન ઈન્દોરમાં નજીક હોવાથી તેઓ દરરોજ સત્તુસંગ કરતા. સત્તુસંગના ફળરૂપે તેમને સત્ય મોક્ષમાર્ગનો જ્યાલ આવ્યો અને તે સત્ય માર્ગ ગ્રહણ કરવાની તીવ્ર જંખના જાણી. આથી થોડાં વર્ષો પહેલાં તેઓએ સાયલા આવી અર્પણતા કરી. આ પછી તેઓ આજ્ઞાનું આરાધન નિષ્ઠાપૂર્વક કરવા લાગ્યા.

સુંદર સમજ કેળવાતી ગઈ — માર્ગમાં આગળ વધવાની જંખના પણ વધતી ગઈ. વિરલ સાથે નિયમિત સત્તુસંગ તો ચાલતો જ રહ્યો, પણ સાથે સાથે એમને એવા અંતરાયો આવે કે આગળનો માર્ગ પ્રાપ્ત કરવા સાયલા ન આવી શકે. આમ કરતાં કરતાં તેમને અસાધ્ય રોગ કેન્સર થયો. આ રોગ એવું બળવાન નિયમિત બન્યો કે તેમના અંતરાયો તૂટ્યા અને એક દિવસ માટે સાયલા આવી શક્યા. અપૂર્વ અંતરમુખતાનો માર્ગ પૂ. ભાઈશ્રીની અનહંદ કૃપાથી પ્રાપ્ત કર્યો અને સાધક બની ગયા. સાધનાની શરૂઆત થઈ. એક બાજુ રોગની પીડા અને બીજી બાજુ પુરુષાર્થ. મહેન્દ્રભાઈએ પુરુષાર્થને હમેશાં બળવાન જ રાખ્યો. આમ રોગની સામે મુકાબલો કરતાં કરતાં આંતરિક રીતે તેઓ વધુ ને વધુ સ્થિર થતા ગયા. તેમનો સંસાર પ્રત્યેનો મોહ છૂટતો ગયો. છેલ્લે તો શરીરનું ભાન ચાલી ગયું હતું પણ મહેન્દ્રભાઈ તો અંદરથી જગૃત જ હતા. આ રીતે તેમણે અંતરમુખ રહી દેહનો ત્યાગ કર્યો.

આપણા મુમુક્ષુ વિરલભાઈ તો છેવટ સુધી તેમની

સાથે જ રહ્યા હતા.

બ્ર. રસિકભાઈ પણ હમેશાં પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ રીતે તેમને માર્ગદર્શન આપતા હતા.

આમ મહેન્દ્રભાઈએ પછ વર્ષની ઉમરે તા. ૩૦-૮-૧૪ના દિવસે સમાધિમરણની પ્રાપ્તિ કરેલ છે.

ઉચ્ચ દશામાં દેહત્યાગ

મુમુક્ષુભાઈ શ્રી કિશોરભાઈ કનૈયાલાલ દાણી ૩.૧.૮૬નું ઘણી ઉચ્ચ દશામાં સમાધિમરણ તા. ૨૩-૭-૨૦૧૪ ના થયેલ છે. બે મહિના પહેલાં તેમને ગળામાં ગાંઠ થઈ તારે તેમણે સ્પષ્ટ જણાયું કે આ કેન્સરની ગાંઠ છે. આ પછી તેમને તકલીફ વધી પણ દરદનું નિદાન કરાવવાની તેમની ઈચ્છા નહોતી. સત્તુસંગીઓને તો તેમણે જણાવી દીધું હતું કે હું હવે બે મહિનાનો મહેમાન છું. કુટુંબીજનોનો ખૂબ જ આગ્રહ હોવાથી તેમને પરાણે સીટીસ્કેન કરાવવા જવું પડ્યું. રિપોર્ટમાં ભારી કેન્સર નીકળ્યું પણ તેની સારવાર કરવાની તેમણે ચોખ્ખી ના પાડી દીધી. તેઓ પોતાના માટે કોઈ પણ પ્રકારની મદદ લેવા પણ નહોતા ઈચ્છતા. તેમનાં ધમપત્ની કમળાબેનની દવા લેવા ગયા ત્યારે દુકાનવાળાને છેલ્લા રામ રામ કરી આવ્યા હતા.

“આ શરીર નબળું પડ્યું છે, હું તો ખૂબ શક્તિવાન છું. શરીર સામે જોશો નહીં.”

એક સત્તુસંગી મળવા આવ્યા ત્યારે કહે “ત્રિલોકનો નાથ આનંદમાં છે, તેવો જ પૂર્ણ થઈશ.”

તા. ૧૬ જુલાઈ ૨૦૧૪ ના શરીર તરફ ઈશારો કરીને કહે કે આનો પાંચ પંચ દિવસનો જેલ છે.”

જ્યારે સંથારાના પચ્ચખાણ લેવાની વાત કરી તો કહે કે “મારો ભાવ સંથારો ચાલે છે !”

દેહ છોડવાના આગાલે દિવસે રાત્રે પૂછ્યું કે “ત્રિલોકનો નાથ કેમ છે ?” તો મોઢા પર પ્રતિભાવ

લાવી બે હાથ પહોળા કરીને બતાવ્યું કે એકદમ મજામાં છે.

તા. ૨૩ જુલાઈ બુધવાર સવારે પૂ.ભાઈશ્રી સાયલાથી ટ્રેનમાં આવી સીધા કિશોરભાઈ પાસે ગયા. તેઓ બોલી શકતા નહોતા, ઘણા જ અશક્ત બની ગયા હતા. શરીર એકદમ દુબળું પડી ગયું હતું, જ્ઞાને ખાલી હાડકાનો માળો જ દેખાય પણ એમની દશા ઘણી જ ઉંચી હતી. પૂ.ભાઈશ્રીને તો તેમને મળી ઘણો જ આનંદ થયો. તેમણે કહ્યું કે “આમને તો કંઈ ભામણ કરવા જેવું જ નથી.” તેમને શરીરની કે સંસારની કોઈ વાત સ્પર્શતી જ નહોતી. તે જ દિવસે સાંજના દેહ છોડવાના પહેલાં દસ મિનિટ બાકી હતી ત્યારે એકાએક આંખ ખૂલી ગઈ (છેલ્લા બે દિવસથી આંખો બંધ હતી). આંખમાં કોઈ અલોકિક દીવ્ય આભા પ્રગટી, તેમનો ઉપયોગ અંતરાત્મામાં લીન હતો અને પછી આંખ બંધ થઈ ગઈ. તે સ્થિતિ થોડો વખત રહી અને ફરી પાછી આંખ ઉઘડી ગઈ. આત્માએ શરીર છોડી દીધું.

અપૂર્વ સમાધિભાવે કિશોરભાઈનો આત્મા ઉર્ધ્વગતિએ પ્રયાણ કરી ગયો.

આશ્રમના આંગણે જૈન દિક્ષા મહોત્સવ

પ.પૂ.ભાસકરમુનિ મ.સા. તથા પ.પૂ.
સરલાભાઈ મ.સ. આદિ ઠાણાની નિશ્રામાં મુમુક્ષુ
નિરાલીબેનની દિક્ષા માગશર સુદ-૧૦, તા. ૧-
૧૨-૨૦૧૪ના રોજ સવારે ૮.૦૦ કલાકે
આશ્રમના પટાંગાણમાં યોજવામાં આવેલ છે.

આશ્રમ ધન્યતાની લાગણી અનુભવે છે.

સર્વે મુમુક્ષુઓનો દિક્ષા મહોત્સવમાં
ઉત્સાહભેર હાજરી આપવા આમંત્રણ.

ચાલો, આપણે

English Section નો

આરંભ કરીએ...

॥ OM ॥

॥ Shree Sadgurudevay Namah ॥

We prostrate before Lord Mahavir and accept HIS presence in our lives. We pledge to follow the SATDHARMA laid down by HIM.

We pay our reverence to our Aradhya Dev Param Krupalu Dev Shrimad Rajchandraji and will always remember the grace He has bestowed on all of us by making the essence of true religion simple and practical.

We bow down with utmost devotion to the divine souls of P. P. Bapuji (Shree Ladakchand Manekchand Vora) and P. P. Guruma (Smt. Sadgunaben C.U. Shah) for continuing the spiritual legacy and making the path easy for us to tread on and understand it through their pure and equanimous life.

We are all living in this materialistic world but we have an aim to walk the path of spirituality. We are most fortunate and blessed to have P. P. Bhaishri (Shri Nalinbhai Kothari) as our guide on this pathway to Moksh. We seek HIS shelter with unconditional surrender at HIS pious feet.

With HIS blessings we are pleased to inform all pious readers that we are adding an English Section to the magazine of our ashram "Sadguru Prasad"

Every society is constantly evolving and the patterns keep on changing.

Thus our identity as an individual or

collectively as a society may be complex but actually that makes it more interesting. Understanding others, makes possible to know our own self.

Innumerable thoughts crop up in our mind & various emotions keep on overflowing our hearts. Language is the medium that enables us to pour out our heart and speak out our mind. Though there have been so many languages the one that binds the world is English. It's therefore recognized as international language and we want to respect it but not at the cost of forgetting our own mother tongue Gujarati. Today our youngsters not only communicate in English but even contemplate in it.

Within multilingual societies, keeping languages of various ethnic and cultural groups alive is of paramount importance. By preserving the language we shall also safeguard the culture, heritage and thus the identity too. World's languages have been lost with the processes of colonization and migration.

Jain philosophy has been originated in prakrit, Ardh Magdhi & Sanskrit. Since last a few centuries majority of it is reiterated & saved in Gujarati.

Our objective of including English is not to exclude Gujarati but rather make it a bridge that would lead us to the dialect in which Param Kupadu Dev has revealed the zenith of spirituality.

We therefore request everyone and particularly youngsters to read these ar-

ticles keeping the above objective prominently in their mind.

We hope and pray that the articles written herein will benefit the young mumukshus of the ashram, the foreign mumukshus and all the readers at large. May they help to increase our faith in Sat Dev, Sat Guru and Sat Dharma. May it be instrumental in uplifting the inner pursuits of a true seeker and eventually help to achieve our ultimate goal of Moksh.

May the spirit of the true saints benefit the world.

— Minal & — Vikram
na atma bhave vandan

LET US GET HOLD OF OUR MIND

As we soul seekers tread on the path of spirituality we realize that the cause of most of our obstacles is our own mind.

P. P. Bapuji always said to us that :

“Mann evam manushyanam karanum bandh mokshayoho.”

So actually it is our mind which binds karma and leads us to the cycle of birth and death and the very same mind when tamed can lead us to salvation.

Let us today try and get hold of our mind. Let us analyse it so that we can take control of our spiritual life and its endeavours.

I feel when my mind is Weak it gets carried away and flows with the people around me or gets attracted to the worldly

things and also reacts strongly to the situations in my life. At such times everything seems like a big problem with no solutions in hand. I get involved and affected by it all and my efforts for peace go for a toss.

Then I seek the help of my sadguru P P Bhaishri and begin to follow the guidance given by Him. So the result is that the times when I come out of His satsangs or I have just returned from Sayla my mind is elated and it seems STRONG. With this state of mind whatever comes in front of me seems like a challenge. I am able to take it in my stride and face it well. My efforts on the path of spirituality remain steadfast inspite of challenges thrown by life at me.

When I look up at P P Bhaishri his mind seems to be under His control. He is equanimous, peaceful and cheerful. A good sadhak can also have the reins of his mind in his hands. With proper sadhana and bhakti he is able to look at life differently. Having such a mindset, whatever comes in front of him seems like an opportunity to remove the karma from his soul. By being calm, quiet and composed all the situations are faced well and they pass off without creating any turbulence within. Thus by remaining neutral old karmas shed off and new ones are not bound and the soul feels lighter and more pure.

Knowing this, all we need to do is put in the right efforts to make our weak mind strong and eventually take control of our mind. As our topic of today says : LET US GET HOLD OF OUR MIND.

May P P Bapuji and P P Guruma bless us and give us strength to take the right steps and right action.

May we all under the shelter of P P Bhaishri progress quickly on the path to Moksh.

Love to all

– Minal na atma bhave vandan

॥ Shree sadgurudevay namah ॥

When faith in Sadguru is firm
One finds one's own true space
All the worldly thoughts return
And peace prevails in every phase.

When the waters of the mind are still
The inner self is seen
Sit quietly on life's window sill
And just observe every scene.

Let us delve into this world anew
Making this human birth worthy
With energies from the true Guru
Fill every moment with serenity.

– Minal na atma bhave vandan

Nature of the Human Mind

Spirituality is always simple & never complex. Enlightened saints, have never described dharma as being difficult. To be spiritual is to do nothing & just keep on resting in our inherent nature. Easiest of all is to be our own-self. “વસ્તુ સ્વભાવો ધર્મો” Hotness is the nature of fire & water's nature is to stay cold. Our nature is our domain of existence. To know and to keep

on experiencing peace and bliss is our soul's nature.

Three simple steps that can make us profoundly spiritual.

1. Being aware of our own true self.
2. Dwelling in self-awareness, remain mute divine witness.
3. Respond only when & where necessary, that too with love and expect nothing in return.

Then why do we find it so difficult? The path is straight and smooth but the wavering and wandering mind makes it arduous and rugged. Clearly, it is the untamed destructive mind that is the culprit.

Imagine, If the driver of our car is drunk, then how would our journey be? Disordered, dangerous, fearful & surely suicidal too. Likewise, if our mind is intoxicated with worldly desires & passions then our life journey is surely going to be miserably chaotic. Our self-destruction is guaranteed.

How precarious it is, for a multi billion dollar company which has progressed and prospered to unimaginable heights,to appoint a CEO who is aimless, characterless and an ignorant boozer. By assigning reins in his hands the company is sure to be ruined. For ages and ages we too have immensely suffered in different states of existence. Progressively, in this birth we are born as humans. A multi billion company is not even a spec of dust in comparison to a human life that is empowered with a fully developed mind.

Broadly speaking the human mind can be classified into five categories, each representing an ascending stage of spiritual evolution. Below we explore these five types :

(1) **The Normal Mind** : Most humans have a mind like this & therefore we call it normal mind - like a monkey it is constantly jumping around. Such a mind has innumerable thoughts of various kinds, hardly any of them positive or divine. Majority of these thoughts are related to worldly life and they blow as negative emotions like fear, anxiety, frustration and irritability. Passions like anger, ego, deceit and greed are intrinsically part of this mind. It gets entangled by dualities such as likes and dislikes. Body and its well being is the focus of such a mind. It keeps itself busy, seeking and enjoying materialistic pleasures. It takes pride in accumulating and displaying wealth. Always confused, it sees multiple possibilities at each junction. Incapable to discriminate, it cannot act righteously. As there isn't any objective, life gets awry. Even if it does aim for something, it will be materialistic. Eat, drink and be merry, living with this kind of mind is like losing greatest opportunity of many lifetimes.

(2) **Contemplating Mind** : Such a mind begins to get fixed on a particular subject. It remains thoughtfully committed in everything that it does. As it can think deeper, it will methodically derive logical conclusion. Never meandering away from its original subject, it can properly eval-

uate and discriminate and therefore it can take proper decisions. It works against anxiety and fears. Instead of impulsively reacting to a situation, it tends to step back and analyse and only then respond. Appreciating other's virtues, it begins to acknowledge it's own faults. Modesty and open acceptance of truth will start superseeding ego and self righteousness. A person with a contemplating mind will talk less and talk mindfully. He will grasp things easily and won't be in a hurry and therefore will make far fewer mistakes. A contemplating mind progressively becomes steady & strong. Who am I? what is my true identity? which are those laws that govern us all? why am I suffering so much of pain? can I free myself from it? is there a way to eternity? can someone lead me there? Seeking answers to all these questions, will make everything clear & the spiritual journey on the right path will now begin.

(3) **Determined Mind** : This mind is focused and loyal to its final goal. A firm approach towards life is the outcome of this mind. Living with discipline and making optimum utilisation of time is the key characteristic of this mind. Developing tolerance it is ready to face hardships and dares to 'swim against the tide'. Confident and fearless it doesn't give into temptation. Such a mind can properly analyse and find it's own weaknesses and will make an effort to remove them. With this mind, a soul seeker is determined to find a true Guru & then relentlessly follow his commands.

---

(4) **Concentrating Mind** : Such a mind is less wavering and is purely focused on the subject at hand. Intellectually sound, it is able to get deep into a subject. It can fully understand the dynamics of cause and effect and therefore works on the cause of a problem to uproot it. It is a keen observer and will largely remain still and silent. It learns quickly and is able to practice the theory. Living in the present it doesn't ruminate upon the past or worry about the future. While pursuing Guru-agna his concentration is able to unearth the essence of spirituality. In adverse situations too it remains positive. Happiness & contentment is what it continuously reaps. Such a mind is eligible for meditation.

(5) **The Meditative Mind** : Like a tortoise detracting in its shell this mind too withdraws itself from worldly affairs. It slows down and barely gets drifted in worldly matters.

It becomes an observer of its own thoughts and is able to categorize and analyse them. While meditating, it has few thoughts and at times it becomes still & silent. In this peaceful state it recognises the characteristics of the soul and joyfully realises them. It can differentiate between mortal body and immortal soul. Guru's knowledge is now transpiring in him. He is more in the state of being rather than doing. He is always vigilant and compassionate. He starts living in truth and the illusory world can no longer trick or tease him. This mind become inactive while

deriving pleasure of mundane life. It will only be active when and where necessary and then immediately get back to meditative mode and is eager to merge in the glory of the soul. Calmly and patiently it observe its destiny and proficiently deals with it. Enduring with equanimity it surpasses all that comes in its way. He binds no karma but ever sheds them. With this mind one becomes like legendary Bhaishri, totally free like the wind. Brighter than the sun, calmer than the moon, deeper than the ocean and more vast than the sky. His selfless love, divinely cares for everything & everyone. Though closely connected & yet like a beautiful lotus remains detached.

Serenity of still waters is ruptured when a pebble is thrown in it.

The shock has created ripples throughout the surface of the water. Similarly things keep continuously coming in front of our mind and the mind gets ruffled.

The true nature of the soul is peace and bliss but the instable mind will not allow us to realise it.

Contemplation, determination Concentration & meditation are those 4 important tools by which we shall be able to tame the tricky mind. Each one of us have these tools within us. Need is to make them divinely effective and make our mind pure sublime and spiritual. Only then can we be liberated

– Vikram Shah

The Nectarine Precepts - Vachanamrut in English :

Letter : 47

"Religion" is indeed an esoteric concept. It shall never be attained by external investigation. Only by unprecedented internal investigation can its essence be obtained. Such introspection can only be attained by the fortunate few who have obtained the grace of the enlightened master.

From this issue onward of the Sadguru Prasad we shall include one letter from the Vachanamrut translated in English. In this edition we begin with letter 47. This is indeed a marvelous letter written by Krupaludev in his 22nd year to Khimji Devji that illustrates the true nature of spirituality and the importance of the enlightened master in attaining the goal.

Patrank : 47

– Vavania port, 14th day of the bright half of Maha, Wednesday, 1945

Obeisance to the enlightened souls

Wise one,

I hope that you have received an earlier letter from me.

I have contemplated upon your letter. I find the inner transformation that you have undergone to be beneficial to your soul.

It is only when the seven dispositions which comprise of the four anantanubandhi (extremely intense) passions of Anger, Ego, Deceit & Greed as also the three delusion causing karmas

viz. mithyatva mohaniya, mishra mohaniya and samyaktva mohaniya have been subsided, partially subsided or completely annihilated, that one can attain the true inner vision known as samyakdrashti and not otherwise. As the intensity of these seven dispositions is progressively weakened, the true inner vision begins to dawn within oneself. To completely destroy the knots of these dispositions is extremely difficult. The one who has destroyed these knots shall attain the soul with much ease. The enlightened souls have repeatedly preached the need to get rid of these dispositions in their sermons. There is no doubt that the soul that shall ceaselessly focus its aim upon the riddance of these knots shall attain self-realisation.

The soul has been overflowing with these dispositions since time immemorial. Because its focus remained occupied by them, it has never realised the greatness of its true home. In reality it is your own true worthiness that is the real reason, but if you must attribute my association to be the reason behind the subsidence of your passions, then that does indeed please me, for it indicates that I shall someday receive the gracious blessing of the nirgranth shasan (sovereignty of the emancipated souls). Well, ultimately only that which the enlightened souls have seen in their infinite knowledge can be true.

In this world, never has the soul managed to attain the following - devotion towards the eternal Lord - an enlightened master - the company of seekers - contemplation upon the true scriptures - true inner vision & union with the eternal principle. Had it attained these, it would not

be in such a pitiable state. Despite that, humbly keeping the principle of the wise ones in mind - 'Regret not what's past, whenever one awakens morning has begun' - we must strive to attain the soul, and indeed this is the key to turning the failure of infinite lifetimes into the success of this one lifetime.

Without the instruction of an enlightened master and without the ripeness of the seeker, this task shall remain unfulfilled. Thus one must strive to attain these and thereby calm the treacherous fires of materialistic existence that have engulfed the soul - all success lies in this.

That your mind has been drawn to this sublime pursuit is a sign of tremendous good fortune. It is my blessing that may you succeed in this noble endeavor.

Let go of all attempts to adopt monkhood at this stage. Until we are bound by causality to live in the materialistic world, there is no way out of it. Until such destiny is fulfilled, there shall indeed be no liberation. If such an opportunity arises spontaneously and effortlessly then it would be appropriate, otherwise one must keep their spiritual pursuits going amidst their worldly circumstances. Feel free to ask me about monkhood again at an opportune time. If the time is right, I shall surely respond accordingly.

"Religion" is indeed an esoteric concept. It shall never be attained by external investigation. Only by unprecedented internal investigation can its essence be obtained. Such introspection can only be attained by the fortunate few who have obtained the grace of the enlightened master.

Seeing your thought process to have attained an elevated state, I have hereby expressed my heartfelt thoughts, yet for inexpressible reasons I must conclude now.

Do pay a visit to Dayalbhai. Should he enlighten you in any matter, please do share it with me.

I am experiencing a sort of inertia when it comes to writing these days. Which is why I have not been able to write even an eight of what I had in mind.

In conclusion, please keep this advise of mine at heart always -

May the pursuit of a little happiness in this one birth not surmount to infinite suffering in infinite births - such is the alertness of the enlightened souls.

We accept that what is meant to be cannot be overturned, and that which was never meant to be shall never be. Why then should we get perturbed by worldly events and falter in our religious activities and spiritual practices ? Yet, one must devote due attention based on the circumstances of place, time, person and nature.

May the divine faculties of the enlightened souls elevate the world entire.

With this in heart, and with a request to reply by mail, I hereby conclude by letter.

Veneration by Raichand, son of Ravji, free from all desire.

– Sujit Nagda

IVY SWADHYAY

Date : 14th September, 2014

Topic : August, month of celebrations

We continued with the festivals in the month of august which is holy for all religions.

Ganeshutsav

The first festival Br. Minalben spoke about was Ganeshutsav. We learnt the symbolism of Ganesh and how every part of his body teaches us a practical spiritual lesson.

Starting from the top, the big head of Ganeshji signifies the clarity of thought and thinking. We must always be clear in what we want and what we do. We must also learn what is wrong and what is right, we must learn to differentiate between correct and incorrect to move forward on the holy path.

Small eyes resemble concentration, whatever we do we must give it our 100% concentration and dedication. –Our focus must not wander away but should remain within what we are doing.

One tusk Ganeshji has only one tusk teaching us to throw away the bad and only keep the good in our life to motivate us and keep positivity around us. We must get rid of the negativity in our souls.

The trunk teaches us to be flexible. Just the way the trunk can move up and down we must also be flexible towards the changes around us. We mustn't be stubborn but be content with what we get.

Modak suggests the rewards we get for our sadhaana. All the gifts we earn

from our faith in true God, true Guru and true Dharma.

The mouse at the feet is looking at the Prasad but doesn't even touch it. This shows the control of desire. We must keep all our worldly desires under control and not be overwhelmed by them.

The Prasad tells us that the entire world is at our feet for us to discover and we have everything at our disposal.

The large stomach teaches us to absorb everything and keep it within us. We must not spill out information we are trusted with and keep it only to ourselves and be trustworthy.

Blessing us with one hand Ganeshji is assuring us that he is present with us at all times. He is always with us to protect us and watch over us.

Small mouth teaches us to talk less. We must remain calm and quiet unless asked to speak.

The axe in one hand signifies the cutting off of all bonds of worldly attachments. We must break free from all the ties of this world and only then can we move towards enlightenment.

Large ears tell us to listen more. There is always something new to learn from everything we hear. We must thus keep our ears open and listen more to absorb more, learn more and grow more.

The rope signifies the catching and throwing away of the bad things in our lives.

Paryushan

After this we moved towards paryushan mahaparva, we learnt that these eight days are the holiest days of

the year. They are meant for inner reflection, forgiveness and recognizing our soul. The book "kalpasutra" is read only during these days and is meant for guiding us towards righteous living as preached by Lord Mahavira.

We also learnt the universal forgiveness sutra:

Khamemi savvajive, Savve Jiva Khamantu Me;

Mitti Me Savva Bhuesu, Veram Majham na Kenai

Which means I forgive all souls, let all souls forgive me. I am on friendly terms with all. Thus, I have no enmity with anybody.

Raksha Bandhan

Next, we discussed raksha bandhan during which sisters tie a Rakhi on the right hands of their brothers. We learnt that raksha bandhan isn't only between brothers and sisters but also between the Guru and his Mumukshu. We should tie a Rakhi to our guru P. P. Bhaishri to earn his blessings and to remain safe within his protection.

Teachers Day

We then moved on to teachers day. Teachers are our gurus, our second mothers and that divine light sent by God in our lives to mould us into righteous human beings. We must have faith in them no matter what and always follow their prescribed path. They know what is best for us and can even turn our weaknesses into strengths. This was followed by a story :

There was once a boy with only a left hand and no right hand. He had a strong desire to learn judo but was scared of asking anyone and hearing "NO" as an answer. One day, overcoming all his fears, he finally asked a teacher to train him. After some thought the guru accepted him as a student. At first he is made to learn with all the other students but after a few days he is separated. He was taught the same trick over and over again for weeks alone in a room while the others learnt several tricks. But still the boy continued practicing the same move with un-diminishing energy. In the coming week there was a judo competition being held. His guru advised him to participate but he said he wasn't confident as he didn't know much in judo. Later on his gurus recommendation he participated even though he was nervous. The boy surprisingly made it to the finals. To everyone's shock even in the final round he won within two minutes against a healthy young man. In his amazement he went to his guru and asked him how was it possible ? To this the guru replied that the move he was learning all the while was the toughest move in judo and the only way to stop it was by catching the right hand. Since the boy did not have a right hand. Since the boy did not have a right hand the guru was sure of his victory. This is how a guru converts your weaknesses into your strengths and eventually to your victories. Such is the power of a true guru and unconditional faith.

— Preshak :- Unnati Shah

શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ સંચાલિત

આશીર્વાદ વિકલાંગ કેન્દ્ર - સાયલા

ક્ષમતા કેન્દ્ર - લીબિડી

ઉપાસના વિકલાંગ પુનર્વસન કેન્દ્ર - સુરેન્દ્રનગર

જુલાઈથી સપ્ટેમ્બર, ૨૦૧૪ : કાર્ય અહેવાલ

આશીર્વાદ, ક્ષમતા, ઉપાસના સેન્ટર અને ડેફલાઈન્ડ પ્રોજેક્ટ અંતર્ગત ૧.૩૮ બાળકો જુદી જુદી સેવાઓ મેળવી રહ્યાં છે.

સાયલા તાલુકાના ગુંડીયાવડા, સામતપર, નવાગામ, રતનપર, કેસરપર, સાપર, ઢેઢુકી, વડીયા તેમજ ઉપાસના સેન્ટર, સુરેન્દ્રનગર અને ક્ષમતા કેન્દ્ર, લીબિડીનાં કુલ મળીને ઉપ બાળકો આવ્યાં અને તેમને જરૂરિયાત મુજબ રિસોર્સ રૂમમાં તાલીમ આપી.

આશીર્વાદ તે કેર સેન્ટર સાયલા, ક્ષમતા કેન્દ્ર, લીબિડી અને ઉપાસના વિકલાંગ પુનર્વસન કેન્દ્ર, સુરેન્દ્રનગરમાં દાતાશ્રી, મુમુક્ષુઓ અને સ્ટાફ મેભરોની ઉપસ્થિતિમાં રક્ષાબંધનની ઉજવણી તેમજ બાળકોને શિક્ષક હિન્નાં ઉજવણી કરાવવામાં આવી જેમાં વિકલાંગ બાળકોએ શિક્ષક બની તેના સહયોગીને શિક્ષણ આપી શિક્ષક બનવાનો અનુભવ કર્યો.

આશીર્વાદ તે કેર સેન્ટર સાયલા અને ઉપાસના વિકલાંગ પુનર્વસન કેન્દ્ર, સુરેન્દ્રનગરના કુલ ૩ શ્રવણક્રતિ બાળકોને સી.યુ.શાહ હોસ્પિટલ સુરેન્દ્રનગર ઓડિયોલોજી વિભાગમાં કોકલીયર ઈભ્પલાન્ટનાં ઓપરેશન કરાવ્યાં.

સી.યુ. શાહ પોલીટેકનીક કોલેજ, સુરેન્દ્રનગર દ્વારા ઉપાસના વિકલાંગ પુનર્વસન કેન્દ્ર, સુરેન્દ્રનગરમાં વિકલાંગ વ્યક્તિઓ મોબાઈલ રિપેરિંગ તાલીમ મેળવી રહી છે.

શ્રી સશક્તિકરણ નિમિત્તે સાયલા તાલુકાના મહિલા શિક્ષકોની મીટિંગ આશીર્વાદમાં તાલુકા શિક્ષણ

અધિકારી, બી.આર.સી.કો-ઓડિનેટરની ઉપસ્થિતિમાં યોજાઈ જેમાં ચોટીલા કોલેજનાં પ્રોફેસર શ્રી હેમલબેન વાસે શ્રી સશક્તિકરણ વિષે માર્ગદર્શન પૂરું પાડ્યું.

ક્ષમતા કેન્દ્ર લીબિડી, ઉપાસના સેન્ટર, સુરેન્દ્રનગર અને સાયલા તાલુકાના મળીને કુલ ૧૭ સ્વ-સહાય જૂથની માસિક મીટિંગ કરી ચુપ દ્વારા રાખીનું વેચાણ કરવામાં આવ્યું.

ત્રણ માસ દરમ્યાન અંધજન મંડળ વખ્તાપુર, અમદાવાદ દ્વારા ૮ વ્યક્તિઓને સ્વ-રોજગારીનાં સાધનો તેમજ આશીર્વાદ અને દાતાશ્રીઓના આર્થિક સહયોગથી ૬ વ્યક્તિઓને મોબિલિટીનાં સાધનોનું વિતરણ કરવામાં આવ્યું.

હાર્ટ ફાઉન્ડેશન એન્ડ રિસર્ચ ઇન્સ્ટિટ્યુટ અમદાવાદ તેમજ અંધજન મંડળના સહકારથી મોબાઈલ રિપેરિંગ કીટ વિતરણ કાર્યક્રમ આશીર્વાદમાં યોજાયો. આ કાર્યક્રમમાં આશીર્વાદ અને શ્રી રાજસોભાગ આશ્રમના ટ્રસ્ટી શ્રી ભુપતભાઈ શેઠ, શ્રી અરુણભાઈ દોશી, શ્રી વજુભાઈ શાહ તેમજ શ્રી સાયલા તાલુકાના મામલતદારશ્રી, હાર્ટ ફાઉન્ડેશન એન્ડ રિસર્ચ ઇન્સ્ટિટ્યુટના શ્રી મોનીખાબેન શાહ, હોપ કમિટીનાં બહેનો, અંધજન મંડળના શ્રી ભરતભાઈ તથા શ્રી જ્યોતિષભાઈ તેમજ આશીર્વાદ વિકલાંગ ટ્રસ્ટના ડાયરેક્ટરશ્રી આર.એસ. જાદવ, સ્ટાફ તેમજ મોટી સંખ્યામાં વિકલાંગ ભાઈઓ બહેનો તેમજ વાલીઓ ઉપસ્થિત રહ્યા અને દરેક મહાનુભાવોએ પ્રાસંગિક ઉદ્ઘોધન કર્યો. મંચરથ મહાનુભાવોના વરદ હસ્તે ૧૦ વિકલાંગ વ્યક્તિઓને કિટ વિતરણ કરવામાં આવ્યું.

નેશનલ ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ પર્સન વિથ મલ્ટિપ્લિકેશન બિલ્ડિંગ ચેમાઈ દ્વારા પ્રાઈમ મિનિસ્ટર નેશનલ કાઉન્સિલ સ્કીલ ડેવલોપમેન્ટ પ્રોગ્રામ પેપર કૃપ મેકિંગ તાલીમ કોર્સ વિકલાંગ વ્યક્તિઓ માટે આશીર્વાદ વિકલાંગ ટ્રસ્ટના પ્રમુખ શ્રી બ્રહ્મનિષ વિકમભાઈ શાહ તેમજ આશીર્વાદના ડાયરેક્ટર શ્રી આર.એસ. જાદવ,

શિવશક્તિ શુપ સાયલાના પ્રતિનિધિ તેમજ સાયલા તાલુકાના વિકલાંગ વ્યક્તિઓની ઉપસ્થિતિમાં દીપપ્રાગટ્ય કરી ખુલ્લો મૂકવામાં આવ્યો.

સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ

શ્રી રાજસોભાગ સત્સંગ મંડળમાં ગુરુપૂર્ણિમા કાર્યક્રમમાં પ.પૂ.ભાઈશ્રી, શ્રી વિકમભાઈ શાહ, શ્રી મિનળબેન અને દાતાશ્રી ભુપતભાઈ શેઠ તથા પરિવારના હસ્તે સાયલા તાલુકાના ડેળીયા ગામના માથાસુરીયા મુકેશભાઈને ટ્રાયસિકલ વિતરણ કર્યું તેમજ આશીર્વાદનાં બાળકોએ “મધુબન મેં જો કનૈયા કિસી ગોપી સે મીલે” સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ રજૂ કર્યો.

યુવક સેવા અને સાંસ્કૃતિક પ્રવૃત્તિઓનો વિભાગ ગાંધીનગર તેમજ રમત ગમત અધિકારીની કચેરી સુરેન્દ્રનગર દ્વારા સુરેન્દ્રનગર પ્રદેશ ઉમંગ ઉત્સવ ૨૦૧૪ કાર્યક્રમ આશીર્વાદમાં યોજાયો.

શિવશક્તિ શુપ આયોજિત “ગાંધેશ ઉત્સવ કાર્યક્રમ - ૨૦૧૪” માં આશીર્વાદનાં ૧૦ બાળકોએ સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ રજૂ કર્યો તેમજ વિકલાંગતા ક્ષેત્રે સારી કામગીરી બદલ આશીર્વાદને શીલ્ડ આપી સન્માનીત કરી અને બાળકોને સરસ્વતીમાતાની પ્રતિમા તેમજ ગિફ્ટ આપવામાં આવી.

સ્ટાફ તાલીમ/મીટિંગ

એબિલિટી ગુજરાત મીટિંગમાં શ્રી રાજેન્દ્રભાઈએ સિવિલ હોસ્પિટલ, સુરેન્દ્રનગરમાં ભાગ લીધો. જેમાં વિકલાંગ વ્યક્તિઓનું ઓનલાઈન રજિસ્ટ્રેશન કરાવવા તેમજ મેડિકલ સર્ટિફિકેટ કેમ્પ વિષે ચર્ચા કરવામાં આવી.

તાલીમાર્થી

જિલ્લા માનસિક આરોગ્ય કાર્યક્રમ ચોટીલા તાલુકા અંતર્ગત સામૂહિક આરોગ્ય કેન્દ્ર, ચોટીલામાં આશાવકર બહેનોની તાલીમ યોજાઈ જેમાં બ્લોક હેલ્પ ઓફિસર ડૉ. શ્રી સુનીલ ઉપાધ્યાય સાહેબ તથા

હોસ્પિટલ સ્ટાફ, અંધજન મંડળ વચ્ચાપુર, અમદાવાદના શ્રી જ્યોતિષભાઈ ચૌધરી, આશીર્વાદના ડાયરેક્ટર શ્રી આર.એસ. જાદવ તથા સ્ટાફ મેમ્બરોએ ચોટીલા તાલુકાના ૧૦૧ આશાવકર બહેનોને માનસિક બીમારીની ઓળખ, લક્ષણો, કારણો અને તેના ઉપાયો તેમજ તેમને નિયમિત દવા અપાવવી તેના વિષે તાલીમ આપી.

જનજાગૃતિ

ઇન્ફોસિટી ગાંધીનગર એક્ઝિબિશનમાં દિપકભાઈ, સુરેન્દ્રભાઈ, કેલાશબેન તથા વૈશાલીબેન ગયાં અને આશીર્વાદ દ્વારા વોકેશનલ સ્ટોલ કરી વિકલાંગ વ્યક્તિઓએ બનાવેલ વસ્તુનું વેચાણ કર્યું.

ગુજરાતના પ્રભ્યાત તરણેતરના મેળામાં વિકલાંગતાની જનજાગૃતિના ભાગ રૂપે વિકલાંગ વ્યક્તિઓએ બનાવેલ વસ્તુનું વેચાણ કર્યું.

મુલાકાતીઓ

સાયલા તાલુકા ચિંતન શિબિર અનુસંધાને સંસ્થા મુલાકાતમાં પશુ નિરીક્ષક શ્રી રાકેશભાઈ પ્રજાપતિ તેમજ ફોરેસ્ટ ઓફિસના મેમ્બર શ્રી વાસુદેવભાઈ દુધરેજ્યાએ સંસ્થાની શુભેચ્છા મુલાકાત લીધી.

સુરેન્દ્રનગર જિલ્લા કલેક્ટર શ્રી કે.બી.ભંડસાહેબ તથા સાયલા તાલુકા મામલતદાર શ્રી એમ.એમ.ગણાસવા સાહેબે સંસ્થાની શુભેચ્છા મુલાકાત લીધી.

શ્રી રાજસોભાગ સત્સંગ મંડળ, સાયલા શ્રી ભાસ્કરભાઈ થાનકી તથા તેમનાં પત્ની લંડનથી આવ્યાં તેમણે સંસ્થાની શુભેચ્છા મુલાકાત લીધી.

સેન્સ ઈન્ટરનેશનલ ઇન્ડિયા અમદાવાદથી શ્રી સચીનભાઈ તથા શ્રી નિવાસનભાઈ આવ્યા તેમણે બધિરાંધ મકવાણા હંસા, ઉપાસના સેન્ટર સુરેન્દ્રનગર તથા આશીર્વાદની શુભેચ્છા મુલાકાત લીધી.

શ્રી રાજસોભાગ સત્સંગ મંડળ પ્રેરિત ‘પ્રેમની પરબ’

ત્રિમાસિક અહેવાલ :

માહે : જુલાઈ - ૨૦૧૪ થી સપ્ટેમ્બર - ૨૦૧૪
જૂન-૧૪ માં દરેક શાળાઓમાં નવા પ્રવેશ પામતા બાળકોને સત્કારવા પ્રવેશોત્ત્વ ઉજવાયો.
‘પ્રેમની પરબ’ તરફથી ઉપ૦૦ બાળકોને શૈક્ષણિક ક્રીટ એનાયત થઈ અને દરેક શાળાઓમાં નવા સત્ત્રનું કાર્ય શરૂ થયું. જુલાઈ - ૨૦૧૪ થી સપ્ટેમ્બર - ૨૦૧૪ સુધીની પ્રવૃત્તિઓનો ટૂંક અહેવાલ અત્રે પ્રસ્તુત છે.

તા. ૧૧-૭-૧૪ વિજ્ઞાન પ્રશિક્ષણ શિબિર :

વિજ્ઞાન શિક્ષણ ગુણવત્તા સુધારણાના હેતુસર ‘પ્રેમની પરબ’ ની શાળાઓમાં વિજ્ઞાન-ગણિત વિષયનું શિક્ષણ કાર્ય કરતા શિક્ષકો માટે વિજ્ઞાન પ્રશિક્ષણ શિબિર યોજાયો. વિજ્ઞાન-ગણિતના ૮૦ શિક્ષકોને ‘LIFE’ સંસ્થાના વિજ્ઞાન તજજ છત્રસાલ બારોટે માર્ગદર્શન આપ્યું. પૂ. ભાઈશ્રીએ આશીર્વયનની સાથે વિજ્ઞાન માર્ગદર્શિકા ધો. ૬-૭-૮ અર્પણ કરી. બ્ર. નિ. વિકમભાઈ તથા શ્રી ચંદ્રકાન્તભાઈએ પ્રાસંગિક પ્રેરક વાતો કરી.

તા. ૩૦-૭-૧૪ ‘પ્રેમની પરબ’ મુલાકાત :

કુકરી, ધરમપુર જિ. વાપીથી દરશ શિક્ષકોના શ્રુપ સાથે ત્યાંના ટ્રસ્ટના ટ્રસ્ટીશ્રી ‘પ્રેમની પરબ’ ની મુલાકાતે આવ્યા. ‘પ્રેમની પરબ’ પ્રોજેક્ટ વિશે ચર્ચા કરી. તેમના કાર્યક્રેતાની શાળાઓમાં પણ આ કાર્યશૈલીના અમલ માટે માર્ગદર્શન મેળવ્યું. આખો દિવસ આશ્રમના પવિત્ર પરિસરમાં પસાર કર્યો.

તા. ૫-૮-૧૪ પ્રેરણ પ્રવાસ :

‘પ્રેમની પરબ’ દ્વારા શિક્ષકો માટે એક દિવસનો પ્રેરણ પ્રવાસ યોજવામાં આવ્યો. જેમાં વઠવાળ તાલુકાના ભડિયાદ ગામે ૧૫૦ જેટલા પ્રયોગોનું

પ્રદર્શન નિહાળ્યું, ત્યારબાદ મુખી તાલુકાની મોડેલ શાળા ટીડાણાની મુલાકાત લીધી. ટીડાણા શાળાના શૈક્ષણિક વાતાવરણથી સૌ ખૂબ પ્રભાવિત થયા. ‘શાળા આવી પણ બની શકે’ તેવો વિશ્વાસ દઢ થયો. શ્રી ચંદ્રકાન્તભાઈએ ટીડાણાની મુલાકાત લીધી અને પ્રેરક ઉદ્ભોધન પણ કર્યું. આ પ્રવાસમાં તાલુકા પ્રાથમિક શિક્ષણાધિકારીશ્રી, BRC, કેળવણી નિરીક્ષકશ્રી તથા ‘પ્રેમની પરબ’ ના સ્ટાફ સાથે ૫૦ મિત્રો જોડાયેલ.

તા. ૨૦-૮-૧૪ ‘પ્રેમની પરબ’ - મુલાકાત :

‘માતૃવંદના’ સંસ્થા બીદા (કચ્છ)ના શ્રી કોમલ શાહ આશ્રમની મુલાકાતે આવ્યા. ‘પ્રેમની પરબ’ કાર્યક્રમ વિશે વિગતે જાણ્યું. કચ્છમાં પણ તેઓ પ્રાથમિક શિક્ષણાધિકારીશ્રીની ગુણવત્તા સુધારણાં અભિયાન ચલાવવા માંગે છે. ‘પ્રેમની પરબ’ નામે જ પ્રોજેક્ટ ચલાવવા તેઓ ઈચ્છે છે. તેઓએ ‘પ્રેમની પરબ’ પ્રોજેક્ટની શાળા ટીડાણાની પણ રૂભરુ મુલાકાત લીધી.

તા. ૧-૯-૧૪ વિજ્ઞાન કાર્યશાળા :

‘પ્રેમની પરબ’ આયોજિત વિજ્ઞાન કાર્યશાળા પૂ. એલ. એમ. વોરા ગલ્વસ હાઈસ્ક્યુલમાં રાખવામાં આવી. ઈંગ્લેન્ડ સ્થિત ડૉ. ભાસ્કરભાઈ થાનકીએ શિક્ષણને ચેતનવંતુ બનાવવાની અનેક તરફીઓ પ્રદર્શિત કરી.

તા. ૨-૩-૧૪ કાર્યશાળા :

‘પ્રેમની પરબ’ પ્રોજેક્ટની પ્રાથમિક શાળાઓના વિજ્ઞાન શિક્ષકો માટે બે દિવસીય કાર્યશાળા યોજાઈ જેમાં ડૉ. ભાસ્કરભાઈ થાનકીએ શાળાના વાતાવરણને જીવંત બનાવવા પ્રેરણાત્મક પ્રવૃત્તિઓનું નિર્દર્શન કર્યું. જૂથકાર્ય દ્વારા પણ શિક્ષકોની સર્જનાત્મકતાને પ્રોત્સાહિત કરી. ૭૦ શિક્ષકો સહભાગી બન્યા. પૂ. ભાઈશ્રીના શુભહસ્તો કાર્યશાળાનો શુભારંભ થયો. જિલ્લા પ્રાથમિક શિક્ષણાધિકારીશ્રી ભાવેશભાઈ દવે, તાલુકા પ્રાથમિક શિક્ષણાધિકારીશ્રી ગીરીશભાઈ ગઢવી વગેરે પણ આ કાર્યક્રમમાં ઉપસ્થિત થયા.

તા. ૪-૯-૧૪ શાળા મુલાકાત :

ડૉ. ભાસ્કરભાઈ થાનકીએ ‘પ્રેમની પરબ’ની ગ્રાંડ શાખાઓ (૧) શ્રી રાજ-સોભાગ પ્રાથમિક શાળા ટીડાણા (તા. મુળી), (૨) શ્રી ડોણિયા કુમારા શાળા અને (૩) શ્રી ડોણિયા કન્યા શાળાની રૂબરૂ મુલાકાત લીધી. ‘પ્રેમની પરબ’ પ્રોજેક્ટના શાળા ઉપરના હકારાત્મક પ્રભાવથી ખુશી વ્યક્ત કરી. તેઓએ આશીર્વદ વિકલાંગ કેન્દ્રની પણ મુલાકાત લીધી.

તા. ૮-૯-૧૪ મુલાકાત :

ચિદ્ધન યુનિવર્સિટીના વાઈસ ચાન્સેલર શ્રી હર્ષદભાઈ શાહ, સલાહકાર શ્રી જ્યોતિબેન થાનકી અને અન્ય અધિકારી ગણ આશ્રમની મુલાકાતે આવ્યા. ‘બાળ કેળવણી અને બાળ ઉછેર માં આધ્યાત્મિક દાખિનિદ્રુ’ એ વાતને કેન્દ્રમાં રાખી શ્રી ચંદ્રકાંતભાઈ સાથે ખૂબ સારી ચર્ચાઓ થઈ.

‘જીવન વિજ્ઞાન કેન્દ્ર’ :

જૂન-૨૦૧૪ થી સપ્ટેમ્બર - ૨૦૧૪ સુધીમાં ૫૧ શાળાઓના ૧૭૦૧ વિદ્યાર્થીઓ અને ૫૪ શિક્ષકોએ જીવન વિજ્ઞાન કેન્દ્રની મુલાકાત લીધી. વિજ્ઞાન શિક્ષણ મેળવ્યું.

નવરાત્રીના માહોલમાંથી નીકળતા પરીક્ષાના માહોલમાં દરેક શાળાઓ કાર્યરત છે. શિક્ષકોની તાલીમ અને દિવાળીના વેકેશનના કારણે હમણાં ‘પ્રેમની પરબ’નો કાર્યક્રમ શક્ય નથી. નવા વર્ષે નવા સત્રમાં નવા (ઉત્સાહ સાથે ‘પ્રેમની પરબ’ કાર્યરત થશે.

— પ્રેષક :— ચંદ્રકાંત વ્યાસ
ડાયરેક્ટર ‘પ્રેમની પરબ’ - સાયલા.

હવે તો આત્મઅનુભવ વગર નહીં જ જીવાય તેવો પ્રબળ સંકલ્પ, તત્ત્વની ઝીણવટપૂર્વકની સમજણ કેળવીને રોજેરોજ થતાં પુરુષાર્થનું સૂક્ષ્મ અવલોકન કરીએ... આ જ ઉપાય...!!!

★ ત્વરાથી રત્નત્રયમય નિરાકુલ સ્થિતિ તરફ આગળ વધવું જરૂરી છે. આ માટે પરના કર્તૃત્વના વિકલ્પોથી રહિત થઈને નિજ આત્માનંદમાં સ્થિત થવાનું છે. આ એક જ સાચો ઉપાય છે. અન્યાય, બેઈમાની, હિંસા આદિ વિવિધ પ્રકારના પાપભાવ દ્વારા અશુભ કર્મનો બંધ થયા કરે છે તેમજ ધનની રક્ષા માટે તથા તેને ભોગવવામાં આકુળતાથી તીવ્રાંધ કર્યા કરે છે અને તેથી એક ક્ષાણ માટે પણ શાંતિનું વેદન થતું નથી. ઘણીવાર લોકલાજ માટે પોતાના આત્મહિતને ભૂલી જઈએ છીએ. પણ તેનાથી પર રહેવું જરૂરી છે. લૌકિક સંયોગો તો પૂર્વ કર્મના ઉદ્યનું ફળ સમજને સમભાવે તેમાંથી પસાર થવું એ જ હિતાવહ છે. દા.ત. ભરત મહારાજને એક જ સમયે પુત્રજન્મ, ચક્રરત્નની ઉત્પત્તિ અને ભગવાન આદિનાથને કેવળજ્ઞાનની પ્રાપ્તિના સમાચાર મળ્યા. પરંતુ તેમણે ધર્મની પ્રધાનતા રાખી પ્રથમ ભગવાનના જ્ઞાન કલ્યાણકને મહત્વ આપી તેમના દર્શનાર્થે ગયા, ત્યારબાદ બીજા કાર્યો કર્યા. આ વાત યાદ રાખી હંમેશાં સંસાર કાર્યાની સામે ધર્મને પ્રાધાન્યતા આપી કર્મથી હળવા થવા પુરુષાર્થ કરવો એ જ હિતાવહ છે, શ્રેયસ્કર છે.

★ ઉપાધિઓથી જેટલા દૂર રહી શકાય તેટલા દૂર રહીને અધિકથી અધિક સ્વાનુભવ તેમજ તત્ત્વાભ્યાસ કરીને સંયમની આરાધના કરવાની છે અને આત્મશાંતિને પ્રાપ્ત કરવાની છે. આત્મહિતમાં પ્રમાદ કરવો યોગ્ય નથી. તત્ત્વજ્ઞાની બનવાનો પુરુષાર્થી જ બધી પરિસ્થિતિમાં સમતા તેમજ શાંતિમાં જ રહે છે.

— બ્રહ્મનિષ રસિકભાઈ

શ્રી રાજ-તૌભાગ આશ્રમ - સાયલા
'એકાંત મૌન આરાધના'

અરજી પત્રક

(શ્રી રાજમાર્ગનું યોગારોહણ પ્રકલ્પમાં જોડાયેલ મુમુક્ષુ માટે જ)

નામ :	ઉંમર :	તારીખ/વર્ષ
સરનામું :	અર્પણતા	
	અર્ધપ્રાપ્તિ	
	પૂર્ણપ્રાપ્તિ	
ફોન નં. :	ઉચ્ચ શ્રેણી	

સંસાર-તાપથી દુભાયેલા ત્રાહિત દુઃખી આત્માઓનું દુઃખ જોઈ પ. પૂ. ભાઈશ્રીએ બહુ અનુકૂળ કરી 'એકાંત મૌન આરાધના' શિબિરનું આયોજન કર્યું છે. શ્રી રાજમાર્ગનું યોગારોહણમાં જોડાયા બાદ મારો અધ્યાત્મ પુરુષાર્થ હજુ વધુ પ્રબળ, વધુ જોમવંત, ઘેયલક્ષી બને તે માટે આ 'એકાંત મૌન આરાધના' શિબિરમાં મારા આત્માના શૈયાર્થે મને તક આપવા નમ્ર વિનંતી છે.

આ શિબિર માટેના બધા જ નિયમો મેં વાંચ્યા છે અને તેનું ચુસ્તપણે પાલન કરવાની હું બાંધધરી આપું છું.

૧. 'એકાંત મૌન આરાધના' ની કેટલી શિબિરો ભરી છે ?

૨. હું 'એકાંત મૌન આરાધના'ની શિબિર નં..... તા ..... થી તા. .... માટે અરજી કર્યું છું.

ચુપ લીડરનું નામ : .....

ચુપ લીડરનો અભિપ્રાય : .....

ચુપ લીડરની સહી : .....

સાધકની સહી : .....

નોંધ : (અ) શિબિર શરૂ થવાના એક મહિના પહેલાં અરજી પત્રક ભરીને આશ્રમમાં પહોંચાડવાનું રહેશે.

(બ) ચુપ લીડરના અભિપ્રાય વગરનું અરજી પત્રક અમાન્ય ગણવામાં આવશે.

(ક) શિબિરમાં પસંદગી પામેલ મુમુક્ષુઓને વહેલી તકે જાણ કરવામાં આવશે.

ખાસ નોંધ : (ખ) પરદેશના તથા લાંબા કેતે રહેતા મુમુક્ષુઓ "શ્રી રાજમાર્ગનું યોગારોહણ" પ્રકલ્પમાં ન જોડાયેલ હોય તો પણ 'એકાંત મૌન આરાધના' શિબિર માટે અરજી કરી શકશે.

(પાછળ)

ઓક્ટોબર - ૨૦૧૪થી ડિસેમ્બર - ૨૦૧૫ સુધી રાખવામાં આવેલ શિબિર

મહિનો	એકાંત મૌન આરાધના શિબિર	આરાધના શિબિર
ઓક્ટોબર ૨૦૧૪	શિબિર રાખવામાં આવેલ નથી.	આરાધના શિબિર રાખવામાં આવેલ નથી.
નવેમ્બર ૨૦૧૪	યુભોતેરમી શિબિર તા. ૭ શુક્રવારથી તા. ૧૧ મંગળવાર સુધી	તા. ૭ શુક્રવારથી તા. ૧૧ મંગળવાર સુધી
ડિસેમ્બર ૨૦૧૪	શિબિર રાખવામાં આવેલ નથી.	આરાધના શિબિર તથા યુવા શિબિર તા. ૨૫ શુક્રવારથી તા. ૩૧ બુધવાર સુધી
જાન્યુઆરી ૨૦૧૫	પંચોતેરમી શિબિર તા. ૨૨ શુક્રવારથી તા. ૨૬ સોમવાર સુધી	તા. ૨૨ શુક્રવારથી તા. ૨૬ સોમવાર સુધી
ફેબ્રુઆરી ૨૦૧૫	છોંતેરમી શિબિર તા. ૨૨ રવિવારથી તા. ૨૬ શુક્રવાર સુધી	તા. ૨૨ રવિવારથી તા. ૨૬ શુક્રવાર સુધી
માર્ચ ૨૦૧૫	સત્યોતેરમી શિબિર તા. ૧૮ બુધવારથી તા. ૨૨ રવિવાર સુધી	તા. ૧૮ બુધવારથી તા. ૨૨ રવિવાર સુધી
અપ્રીલ ૨૦૧૫	અઠચોતેરમી શિબિર તા. ૧૧ શનિવારથી તા. ૧૫ બુધવાર સુધી	તા. ૧૧ શનિવારથી તા. ૧૫ બુધવાર સુધી
મે ૨૦૧૫	ઓગણઅંસીમી શિબિર તા. ૦૧ શુક્રવારથી તા. ૦૫ મંગળવાર સુધી	તા. ૦૧ શુક્રવારથી તા. ૦૫ મંગળવાર સુધી
જૂન ૨૦૧૫	અંસીમી શિબિર તા. ૧૨ શુક્રવારથી તા. ૧૬ મંગળવાર સુધી	તા. ૧૨ શુક્રવારથી તા. ૧૬ મંગળવાર સુધી
જુલાઈ ૨૦૧૫	એક્યાસીમી શિબિર તા. ૨૫ શનિવાર થી તા. ૨૮ બુધવાર સુધી	તા. ૨૫ શનિવાર થી તા. ૨૮ બુધવાર સુધી
આંગસ્ટ ૨૦૧૫	બ્યાસીમી શિબિર તા. ૧૫ શનિવાર થી તા. ૧૮ બુધવાર સુધી	તા. ૧૫ શનિવાર થી તા. ૧૮ બુધવાર સુધી
સપ્ટેમ્બર ૨૦૧૫	શિબિર રાખવામાં આવેલ નથી.	આરાધના શિબિર રાખવામાં આવેલ નથી.
ઓક્ટોબર ૨૦૧૫	ત્યાસીમી શિબિર તા. ૧૪ બુધવારથી તા. ૧૮ રવિવાર સુધી	તા. ૧૪ બુધવારથી તા. ૧૮ રવિવાર સુધી
નવેમ્બર ૨૦૧૫	શિબિર રાખવામાં આવેલ નથી.	આરાધના શિબિર રાખવામાં આવેલ નથી.
ડિસેમ્બર ૨૦૧૫	એકાંત મૌન આરાધના શિબિર રાખવામાં આવેલ નથી.	આરાધના શિબિર તથા યુવા શિબિર તા. ૨૫ શુક્રવાર થી તા. ૩૧ શુક્રવાર સુધી

પૂ. લાડકંદ માણોકંદ વોરા ગલ્સ હાઈસ્ક્યુલ, સાયલા તથા

પૂ. લાડકંદ માણોકંદ વોરા કોલેજ ઓફ આર્ટ્સ એન્ડ કોમર્સ, સાયલા

સંસ્કારની સરવાણી એટલે પૂ.લા.મા. વોરા ગલ્સ હાઈસ્ક્યુલ, બાળાઓના કિલ્લોલનો ફુવારો એટલે પૂ.લા.મા. વોરા ગલ્સ હાઈસ્ક્યુલ, બાલીકાઓના પ્રહૃતિલિત વદનનો મનોહર ઉદ્ઘાન એટલે પૂ.લા.મા. વોરા ગલ્સ હાઈસ્ક્યુલ. આવી મનમોહક હાઈસ્ક્યુલના પ્રણોત્તા એટલે આપણા લાડીલા પ.પૂ. બાપુજી.

પ.પૂ. બાપુજીની ભાવના હતી કે ગ્રામીણ બાળાઓ મુક્ત અને નિર્ભયપણે ભણી શકે, એ માટે શ્રી સાયલા ગામે પૂ.લા.મા. વોરા ગલ્સ હાઈસ્ક્યુલ ઈ.સ. ૨૦૦૦ થી પ.પૂ. ભાઈ શ્રીના માર્ગદર્શન હેઠળ શરૂ થઈ. આજે આ શાળામાં ૪૧૦ બાળાઓ અભ્યાસ કરી રહી છે. ઉપરોક્ત બાળાઓને વધુ ઉચ્ચ શિક્ષણ મળે એ હેતુથી ઈ.સ. ૨૦૦૮થી સાયલા ખાતે પૂ.લા.મા. વોરા કોલેજ ઓફ આર્ટ્સ એન્ડ કોમર્સની સ્થાપના થઈ. આ કોલેજમાં આજે ૨૮૫ કન્યાઓ તેમની કારકિર્દી ધરી રહી છે.

શાળા તથા કોલેજમાં પતંગિયાની જેમ આનંદથી દોડદોડ કરતી અને અભ્યાસમાં ઉત્સુક રહેતી બાળાઓને જોઈને એમ થાય છે કે આવું વાતાવરણ શહેરોની મોટી સેલ્ક ફાઈનાન્સ સ્ક્યુલોમાં પણ હશે કે કેમ? બાળાઓમાં આ પ્રેમ અને આનંદનું વાતાવરણ ઉભું કરવામાં સિંહ ફાળો છે અહીંના આચાર્ય અને શિક્ષક મિત્રોનો...

શ્રી રાજ-સૌભાગ સત્સંગ મંડળ સંયાલિત પૂ.લા.મા. વોરા ગલ્સ હાઈસ્ક્યુલની બાળાઓને તથા પૂ.લા.મા. વોરા કોલેજ ઓફ આર્ટ્સ એન્ડ કોમર્સની કન્યાઓને દટક લેવાની યોજના ચાલી રહેલ છે. તેમાં આગામી શૈક્ષણિક વર્ષ ૨૦૧૪-૧૫ માટે જાન્યુઆરી ૨૦૧૪ થી શાળાની તથા કોલેજની કન્યાઓને દટક લેવાનું શરૂ કરેલ છે. જેમાં જાન્યુઆરી ૨૦૧૪ થી સપેન્ટેમ્બર ૨૦૧૪ સુધી આવેલ ડોનેશનની વિગત દેશ પ્રમાણે આ મુજબ છે.

પૂ.લા.મા.વોરા ગલ્સ હાઈસ્ક્યુલ, સાયલા (કુલ બાળાઓ = ૪૧૦)		પૂ.લા.મા. વોરા આર્ટ્સ એન્ડ કોમર્સ કોલેજ, સાયલા (કુલ કન્યાઓ = ૨૮૫)		
દાતાશ્રીઓ	દટક બાળાઓ	દેશ	દાતાશ્રીઓ	દટક બાળાઓ
૭૪	૨૫૮	ભારત	૩૫	૭૫
૧૬	૪૮	યુ.કે.	૨૧	૬૮
૧	૭	યુ.એ.ઈ.	૪	૨૫
૯	૧૩	યુ.એસ.એ.	૫	૮૦
૨	૨૭	કન્યા	૨	૬
૧૦૨	૩૫૪	કુલ	૬૭	૨૫૮

શૈક્ષણિક વર્ષ ૨૦૧૪-૧૫ માટે ત્રણ દાતાઓએ એકી સાથે ૨૫ બાળાઓને દટક લઈને તથા અનેક દાતાઓએ પાંચ કરતાં વધુ બાળાઓને એક કરતાં વધુ વર્ષો માટે અને અનેક દાતાઓએ શાળા તથા કોલેજની કન્યાઓને સંયુક્ત રીતે દટક લઈ કન્યા કેળવણી માટે મહામૂલ્ય દાનનું ઉત્કૃષ્ટ ઉદાહરણ પુરું પાડેલ છે. તેઓ ખરેખર ધન્ય છે અને બાળાઓની આવી ઉન્તતિ જોઈ ખૂબ સંતોષ અનુભવે છે. સંસ્થા સર્વે ભાગ્યશાળી દાતાશ્રીઓનો હાર્દિક આભાર માને છે. શૈક્ષણિક વર્ષ ૨૦૧૩-૧૪થી કન્યા દટક લેવા માટે અનુદાનની ૨૫મ શાળાની બાળાઓ માટે રૂ.૪,૦૦૦/- પ્રત્યેક બાળા દીઠ અને કોલેજની કન્યાઓ માટે રૂ.૬,૦૦૦/- પ્રત્યેક કન્યા દીઠ નક્કી કરેલ છે.

સંસ્થા સર્વે ભાગ્યશાળી દાતાશ્રીઓનો હાર્દિક આભાર માને છે. આ બાબતે વધુ માહિતી માટે :

શ્રી જયસુખભાઈ મહેતા, લંડન - +૪૪૭૮૩૦૨૮૪૦૬૦ E-mail : jaysukhmehta@googlemail.com
શ્રી પ્રદીપભાઈ પારેખ, વડોદરા - +૯૧૯૮૦૯૮૮૨૧૩૫૫ E-mail : pradipbgb5555@gmail.com

હવે પછીના સંસ્થાના કાર્યક્રમોની સૂચિ

- ૧. પ.કુ. દેવની જન્મજયંતિ
- ૨. પૂ.ભાઈશ્રી તથા
પૂ. ગુરુમાનો જન્મદિવસ
- ૩. પૂ.બાપુજીની પુષ્યતીથિ
- ૪. આશ્રમનો સ્થાપના દિન
- ૫. જાન્યુઆરી ૨૦૧૫ ની ધર્મયાત્રા

- ૬. પ્રેમની પરબ વાર્ષિક મહોત્સવ
- ૭. પૂ.બાપુજીનો જન્મદિવસ તથા
જિનાલય અને આશ્રમની વર્ષગાંઠ
- ૮. ચૈત્રમાસની આયંબીલની ઓળી

- ૯. મહાવીર જયંતિ
- ૧૦. પરમ કૃપાળુદેવનો દેહવિલય દિન

- કારતક સુદ ૧૫, તા. ૬ નવેમ્બર ૨૦૧૪, મંગળવારથી શુક્રવાર
- તા. ૨૪ તથા ૨૫ નવેમ્બર ૨૦૧૪, સોમવાર તથા મંગળવાર

- માગશર સુદ ૧૦, તા. ૧ ડિસેમ્બર ૨૦૧૪, સોમવાર
- તા. ૩૧ ડિસેમ્બર ૨૦૧૪, બુધવાર
- તા. ૨ જાન્યુઆરી ૨૦૧૫ શુક્રવારથી તા. ૧૦ જાન્યુઆરી ૨૦૧૫
શનિવાર સુધી સાઉથ ઈન્ડિયાની ધર્મયાત્રા-નિવેન્દ્રમ-કન્યાકુમારી,
મહુરાઈ-તંજૂર-રામેશ્વર-પોંડિચેરી-મહાબલીપુરમ્-નિરૂપતિ બાલાજ-
પોનુર-ચેનાઈ વિ.સ્થળો
- જાન્યુ. ૨૦૧૫ના છેલ્લા અઠવાડિયામાં
- ફાગણ સુદ-૧, ૨, ૩ તા. ૧૮ ફેબ્રુઆરી ૨૦૧૫ ગુરુવારથી
તા. ૨૧ ફેબ્રુઆરી ૨૦૧૫ શનિવાર સુધી
- ચૈત્ર સુદ ૮ થી ૧૫ તા. ૨૭ માર્ચ ૨૦૧૫ શુક્રવાર થી
તા. ૪ એપ્રિલ(બે દશમ છે) ૨૦૧૫ શનિવાર સુધી
- ચૈત્ર સુદ ૧૩ તા. ૨ એપ્રિલ ૨૦૧૫ ગુરુવાર
- ચૈત્ર વદ ૫ તા. ૮ એપ્રિલ ૨૦૧૫ ગુરુવાર

BOOK-POST
PRINTED MATTER

To,

From :
Shree Raj Saubhag Satsang Mandal
Shree Raj Saubhag Ashram
On National Highway No. 8-A,
SAYLA - 363430
Gujarat, INDIA
Tel : 02755-280533
Telefax : 02755-280791

“સત્યુકૃષોનું યોગબળ જગતનું કલ્યાણ કરો.”